

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©*

Cilt: 39 • Sayı: 461 • HAZİRAN 1998
(KDV DAHİL) 300.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halûk HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarık ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 3.600.000 TL.
(Öğrenciler: 2.850.000 TL.)

Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE: ÖTE DÜNYA 2
- RUH ve MADDE YAYINLARI
KİTAP '98 FUARINDAYDI 6
- BELİRSİZLİK İLKESİNİN SONU MU GELDİ? 7
- YENİ MEDYOMLUK 9
- KENDİNİ BİLME ve SAYMA 12
- KIBRISLI SİRİTÜALİST "ATEŞLİ" 13
- RUHSAL AKTÜALİTE: ÖLÜYÜ KALDIRMAK 16
- SÜREÇ DENETİMİ 17
- SENİN LEHİNE 18
- KOZMİK İNİSİYASYON 19
- ENERJİ BEDEN 22
- İNCİL'DEKİ HİKÂYELER GERÇEK Mİ? 24
- ÖLÜM KORKUSU 27
- YENİYE UYUM SAĞLAMANIN YOLU
KENDİMİZDEN BAŞLAR 29
- UFO'LAR ve ÜÇ DİNSEL KİTAP 30
- DUYGULARIMIZI TANIYALIM 33
- HABERCİLER, MÜJDECİLER 34
- KÜRESEL ANLAYIŞA DOĞRU 35
- RUHSAL AKTÜALİTE: BEDEN DIŞI
DENEYİMDE YAŞANAN HUZUR 39
- VARLIKSAL YAPIMIZ 40
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
DUYULAR KANALI 41
- KAOSUN TAOSU 42
- UFO AKTÜALİTE: PİRAMİT ŞEKLİNDEKİ UFO
BREZİL'YA'YA GERİ DÖNDÜ 44
- DÜNYA DIŞI YAŞAM ARAŞTIRMASI 45
- RUHSAL AKTÜALİTE: ARABA 46
- RUHSAL AKTÜALİTE: KUTSAL LÂHİTİN SIRRI 46
- ETKİNLİKLERİMİZ 47
- KİTAPLAR ARASINDA:
GÜZEL HAYATI YARATMAK 48

Sevgili Okuyucular Ergün ARIKDAL

Vicdanı rahatsız eden herhangi bir şey doğal kanuna, yani Tanrısal Kanun'a aykırıdır. Doğal-Tanrısal Kanunlar'ın ihlâli, işleyene ve başkalarına zarar verdiği için, günahdır. İstirap, Doğal-Tanrısal Kanunlar'ın ihlâl edilmesinden doğar. Bu kanunların anası, Sebep-Sonuç Kanunu'dur.

Olan, olmuş olanın sonucudur.

Ne ceza ne de mükâfat vardır. Sadece, otomatik, mekanik, doğrusal hareket eden Sebep ve Sonuç Kanunu vardır. Varlık her ne yaparsa ondan sorumludur. Bu kanun her şeyi, istisnasız olarak ihata eder. Bu bir kozmik şemadır. Hiçbir şey ve varlık böylece ihmale uğramaz. Sonsuz bilgeliğin adaleti böyledir.

İşte bu sebepten, varlık kendi kaderinin yapıcısıdır. Ona, onun "irade hürriyetini" aşan hiçbir eylemin sorumluluğu yüklenmemiştir. Varlık hür iradeye sahip olduğu için de onu nasıl kullanması gerektiği hususunda sorumluluk taşır. Tekâmülün bir yüzeyi de bu sorumluluğun idrak edilmesi yönündeki uygulamalardır. Hür iradeden mahrum insanlar, gelişme ve ilerleme fırsatına sahip olmayan güdümlü varlıklar olurlardı.

* * *

Dünyamız, üzerindeki insanların kendi elleriyle yaptıkları işlerin meyvelerini; açgözlülüğün, bencilliğin, kısaca maddeciliğin kötü meyvelerini toplamaktadır. Dünyamızın çok büyük bir bölümü muazzam bir maddeciliğin içindedir. Bu bölüme giderek daha fazla katılan dünya dinleri de şiddete ve ölüme imkânlar hazırlamaktadır. Maddeleşmiş amaçları, ruhsal amaçlara tercih eden dinler, idraksizliğin en ibret verici örneklerini vermektedirler. Zihinleri kararmış, bâtil bilgilerden örülmüş duvarların arkasına çekilmiş, vicdan ve irade hürriyetini yok etmeye çalışanların yeni bir ufuk ve bir kurtuluş meydana getirmeleri imkânsızdır.

Silver Birch, Büyük Vazifeli şöyle diyor:

"Sizin madde dünyanız olduğundan bu yana, Tanrı'yı, O'nun varlıklarına açıklamak için öğretmenler hep gelmiştir. Onlar kendi günlerinin dili ile konuşmuşlardır. Vahiylere, insanların o zamandaki ihtiyaçlarına, yaşadıkları memleketlere, halkın tekâmül ve gelişme kademesine göre ayarlanmıştır. Onların, anlaşılacakları bir tarzda verilmeleri icap ederdi, yetişemeyecekleri kadar yüksek olmaması gerekirdi."

"Fakat tekâmül süreci durmaksızın işler. İnsanlar tekâmül edip olgunlaştıkça, yeni öğretmenler, yeni görücüler, yeni peygamberler ve yeni ilhamlılar; her birisi, kendi zamanının ihtiyaçlarına uygun olarak, kendi rüyeleri, kendi rüyaları, kendi kehanetleri, tebliğatı, kendi gerçeği ve öğretisi ile ortaya çıktı. Vahiy'de bir son,

Devamı Sayfa 6'da

ÖTE DÜNYA

(Geçen Sayıdan Devam)

MESELÂ bu bilimi benim hatırladığım kadarıyla 14., 15. ve 16. yy'larda Tibet'te uyguluyorlardı. Orada kalan yazılı metinlerden bunları anlıyoruz. İnsanların rahatsızlıkları, hastalıkları hekimler tarafından geçirilmeden önce o varlığın doğuş karnesi tetkik ediliyor, oradaki çok yetenekli rahipler tarafından. Bu neden hastadır? Ve çoğu kez o hastalığın sebebinin karmik dedikleri cinsten olduğu, onun karmasında bir iş karşılığı, bir hatadan doğan bir hata telâfisi tarzında değil de, doğarken getirmiş olduğu hayat plânını uygulamak istemeyişinden doğduğu anlaşılıyor. Halbuki orada buna kanaat getirmiş, söz vermiş, eğitilmiş, her şeyi var, bunu yapması lâzım. Bu plânını, vazifesini uygulaması lâzım. Çünkü o plân onun tekâmülü içindir ve söz vermiştir.

Her varlık öte dünyada kendisine yardım eden, kendisine yol gösteren bir aileye sahiptir. Yani her birimizin bağlı olduğumuz bir plânımız vardır. Bizler bu plânın aşağılara doğru sarkan uçlarıyız, kollarıyız, elleriyiz, tıpkı beynimin en uç noktasının parmak uçlarını oluşu gibi. Demek ki benim beynimin bir kısmı da parmaklarımın ucunda. İşte bu bir enkarnasyondur. Beynin enkarnasyonu parmak uçlarındadır. Bir plânın enkarnasyonu da biz oluyoruz. Plânımıza, ruhsal ailemize karşı olan vazifelerimizi yerine getirmek zorundayız. Getirmediğimiz zaman bunlar bizde otomatikman birer sıkıntı, ıstırap, düzensizlik ve uyumsuzluk hâlinde ortaya çıkıyor.

Öte dünyada serbestleşen duygu ve eğilimler, tahayyül mekanizması ile canlanır ve ruh varlığı için gerçek bir hayat sahnesi hâlinde görünürler.

İMAJINASYON DÜNYASI

Öte dünyadaki irade ve imajinasyonun eyleminden varlığın hemen hemen haberi yok gibidir. Kendiliğinden tahayyül hâli vardır. Buna otomatik imajinasyon hâli de deniyor. Bu imajlar nereden doğuyor? Bu imajlar onun eğitiminden, toplum içerisinde kendisine anlatılan

menkibelerden, dinî nasihatlerden veya hayal mahsülü tasvirlerden doğuyor. O öyle öğrendi, onun vicdanına o şekilde geçti, oraya gidince de, yani boşalınca, bu iş serbestleşince otomatikman bütün bu anlatılanlar, bu öğretilenler, sübjektif ve içsel olan bu duygular objektif hâle gelmeye başlıyor. Karşısına birsürü zebaniler de çıkar, yabancılar da çıkar, ellerinde büyük sopalar, bizi kaldırırlar, kaldırırlar, vurur yere, gömer, halbuki gerçekte böyle işler yok. Gerçi bunlar vardır, ama oradaki varlığa göre vardır, varlık için vardır. Ben ayısını görebilir miyim, göremem. Birinin yaşadığı hayatı biz müşahade edemeyiz. Bizim yaşadığımız hayatı da bir başkası müşahade edemez. Bunlar sübjektif ve içsel şeylerdir. Kendi içimizde bunları yaşarız mütemadiyen. Cennet hayatı da, cehennem hayatı da böyledir, araf hayatı da böyledir.

Öte dünyada serbestleşen duygu ve eğilimler, tahayyül mekanizması ile canlanır ve ruh varlığı için gerçek bir hayat sahnesi hâlinde görünürler. Ruh varlığı bilmeden kendi kurduğu bu sahnelerde, kendinden ayrı ama aynı zamanda kendinden asla ayrılmayan bir âlemdeymiş gibi yaşar.

Uyuşturucu içenler halüsinasyon tarzında bunları görürler. Aynen spatyomun birinci merhalesinde yaşanan varlığın hâli gibidir. Onların o dalga hâli hiç değişmez, otomatik bir şekildedir, korkarlar, bağırırlar, çağırırlar, böcekler görürler vs. Bedenini bırakmış varlıkta da hemen hemen aynı şeyler var fakat bu tarzda değil. Çünkü ortada ne beden ne de beyin var. Onlara psikoz denmesi, imajların etkilerine kapılan, deneyimi ve görgüsü, bilgisi az, geri bir öte dünya varlığının ilk anlarındaki hâlinin, halüsinasyonlara müptelâ mecnunlara benzediklerindedir. Bu demek değildir ki, bizler bu işin haricindeyiz; hepimiz aynıyız. Oraya geçtiğimiz zaman bunun sadece süresi kısalabilir, yani yer yüzünde kendini yetiştirebilmiş insanlar bunun sürmesini kısaltabilir. Kimi bunu on dakikada geçirir, kimi on gün geçirir, kimi de on sene geçirir. Ama hepimiz bu safhadan geçeceğiz. Bu eşikten atlamak zorundayız, bundan hiç kimse biçare değildir, ama korulacak bir hâlleri de yoktur. Mutlaka geçilir.

Ruhun öte dünyada, ahirette çekeceği ıstırapların çoğu bu yolda oluşur. Görüyorsunuz ki yüce Rab'bin, hiçbir şekilde varlıklarla duygusal bir teması yoktur. Rab'bin böyle şeylerle ilgisi yoktur. Her varlık kendi yükünü kendi sırtında kendisi getirir ve kendi adaletini kendisi te-

min eder. Onun hiç kaybolmayan bir hafızası, bir vicdanı vardır. Onlar öyle ölçülüdür ki, öyle bir adalet sistemi taşırlar ki, her ölçüyü tartarak, biçerek hangisinde eksiklik, hangisinde fazlalık varsa, fazla olanın karşılığını, eksik olanın da karşılığını alıp verirler. Tabii bunlar bir ödeme tarzında değil; bunların gene maksadı, varlığın kendi hakkındaki bilgisini genişletmek, kendini tanıması, kendi özelliklerini görmesi, kusurlarını, eksikliklerini tamamlaması için kendisine yol göstermektir. Burada cezalandırmak, sevindirmek gibi padişahlık, imparatorluk iddiası söz konusu değildir.

Geçmiş hadiselerden hiçbirini unutulmaz. Beyin baskısı ortadan kalkınca bütün duygu karmaşaları, meselâ korku, pişmanlık, ihtiraslar, kıskançlık, hasislik, intikam, hiddet, utanma, acıma vs. karmaşaları tüm canlılığı ile uyanır. Ve vicdanın direktifi altında imajınatif süreçlerle canlanarak objektif imajlar hâlinde belirirler. Eski Yunan efsanelerinde bunlar Pandora kutusu olarak sembolleştirilmiştir. Pandora'nın o kutusu, o sandık açılınca, içinden bunlar çıkar.

Ruh bu gömüldüğü sahneden kendini kurtaramaz. Buradaki gömülmek, bir şeyin içerisine tamamen konsantre olmak, hiçbir tarafla ilgisi bulunmamak, kendini tümüyle tecrit etmek manasındadır. Kendini kurtaramaz, bu imaj ve sahneler onun için bir âlem ve bir ebediyet olur. Artık onun içinde acıları, ıstırapları ile yaşar.

Bundan daha büyük cehennem olmaz: Her türlü acıyı, her türlü pişmanlığı, duyduğumuz ve yarattığımız her türlü korkuyu yaşarız. Bizler günlük hayatımızda farkında olmadan çok şeyden korkarız. Bunların bir kısmı haklı objektif korkulardır. Hayattan vazgeçmemek, ölmek korkusu vardır ki en doğalıdır bu. Aç kalmamak korkusu, hasta olmamak korkusu, sandalyeyi kaybetmemek korkusu, parasız kalmak korkusu... Parasız kaldığınız anda ona bağlı olarak ölüme kadar gider, aç kalırsınız, perişan olursunuz, dışarıda yatarsınız, sövülürsünüz, itilirsiniz, kakılırsınız; itibardan düşme korkusu, şeref namus korkusu vs. Korku bizim bütün hayatımıza girmiştir. Sanki yetmiyormuş gibi bir de Tanrı'dan korkutmaya kalkarlar. Bıraksınlar da bir şeyi sevelim, bağlanalım. Korkmadığımız bir şey olsun. Her an kendisine sığınabileceğimiz, yardım isteyeceğimiz bir varlık olsun,

yok, ondan da korkacaksınız.

Mümkün olduğu kadar az korktuğumuz objeler olmalı ve sevgiye bağlı, vicdana bağlı işler yapmalıyız. Eğer korkuyorsak, önce vicdanımızı genişletelim, güçlendirelim. Muhakkak ki birçok şeyler kendiliğinden düzelebilir.

Bizi öte dünyada en çok motive edecek duygularımızdan bir tanesi işte bu korkudur. Sonra genellikle ihtiraslarımız gelir büyüklü küçüklü. Bunlarla beraber kıskançlıklar, pişmanlık duygularımız ve hiddetlerimiz çıkar. Hiddetten sonra da elbette ki pişmanlık duyarız. Acaba niçin yaptık, yapamaz mıydık, tarzında vicdan muhasebesinin sonucunda ortaya çıkan işlemler de bizim daima peşimizde kalır ama bunun en önemli noktası korkudur. Çünkü yaşanan olaylarda varlıkların çoğu bir şeyin korkusu ile birtakım ruh hâlleri yaşamaktadırlar. Her ne olursa olsun, bu çok önemli bir nokta. Bu kavramı yavaş yavaş düzeltmenin yollarına bakmak lâzım.

FARKLI BİR ZAMAN

Bir önemli husus da zaman meselesi. Öte dünyanın zamanı bizden çok ayrı bir zaman. Yani biz zamanı enerji akışı olarak görüyoruz. Zaman bir akıştır, ama bir mekân akışı, bir eşya akışı, obje akışı değil, bir enerji akışıdır. Bu enerji akışının öte dünyadaki hızı bu dünyadankinden milyarlarca kere daha fazla. Burada daha ağır, hantal bir zaman akışı ve üstelik daha da yoğun, yani onun içerisinde hareket edebilmek çok zor iş. Ruhsal varlıkta mevcut olan zaman anlayışı kendi ihtiyacına göre uzayıp kısalabiliyor. Burası da çok önemli bir noktadır. Bulunduğu ortamın esnekliği oranında oluşuyor çünkü öte dünyanın çeşitli kademeleri var. Ama bunlar birbirinden bıçakla kesilmiş gibi, apartman katları gibi değil. Yani ben bir gayretle, yuvarlana yuvarlana yahut kanatlarımla çırpa çırpa oraya çıkayım şeklinde bir şey değil, melek olmanız gerekmez. Kademeler arasında geçiş bizim kendi iç âlemimizdeki kefarete bağlı; inceldikçe, birtakım kaba tesirlerden kurtulduka bir incelik, bir yükselti kazanırsınız; kendiliğinizden iç sistemlere doğru daha derin, daha seyyal, daha kudretli, çok yüksek enerjilerin hareket ettiği sistemlere, içlere doğru kayar insan. Bu yükseliş bir balonun yavaş yavaş gazla dolmasına benziyor. Balon hiçbir zaman böyle kesiklik kesikli çıkmaz, daima tedrici bir yükseklikte, havası ısındıkça yükselir, hiç duraksamaz.

Havanın ısınması âdetâ üzerimizdeki kaba ve geri tesirlerin yavaş yavaş ortadan kalkması, ruhen hafiflemek mânâsına gelir.

Öte dünya bilinen anlamda yoğun bir madde dünyası değildir, akışkan bir âlemdir. Varlıklar tahayyül yoluyla, istedikleri şekilde sübjektif hayatını orada kurabilir.

Orada bulunduğumuz yerde birtakım gözlemleri yapabilmek, kendimiz hakkında yeni bilgilere ulaşabilmek, kendimizi tanıyabilmek için oraya göre bir zamana ihtiyacımız var. Bu zaman bizim için uzuyor. 3 gün yerine 6 gün, 6 yerine 9 gün içerisinde de uzayabiliyor, orası daha uzun bir hâl alıyor ama bu o kadar güzel bir durum ki yarış veya normal adalet dışında, adil bir yürüyüşte hiçbir şekilde geri kalınmıyor. Zamanınız uzamış bile olsa, siz bazı meselelerin idrakinde diğer varlıklara nazaran biraz daha fazla zaman kullanmanızla hedefe ulaşmakta hiç zaman kaybetmiyorsunuz. Aynı zamanda hedefe ulaşabiliyorsunuz. Oradaki zaman size telâfi etme imkânını verecek kadar da esnek bir zamandır. Her ruhun bilerek ya da bilmeyerek öte dünyada kurduğu âlemin gereklerine uygun bir zaman telâkkisi vardır. Bu konuda yapılan tespitler var. Vefat edeli diyelim ki 3 ay olmuş. O varlıkla karşılaşılıyor, ne vakitten

beri oradasın diye soruluyor. Oho diyor, en azından 5 asır oldu. Kendisine o kadar uzun gelir işler. Peki sen bu 5 asra nasıl dayandın? Siz sormayın, diyor, ben neler çektim. Ondan sonra büyük hikâyeleri anlatmaya başlıyor. Ve tabii bütün bu ruhsal gezintilerde hep kendi varlığında mevcut olan durumları yaşamıştır; kendi hayatını yaşıyor bir daha tekrar, ama seyyal bir durumda, spiritüel bir plânda. Ama hep kendini yaşamış. Kendi içindeki birtakım eksiklikler, fazlalıklar, dünyaya olan bağlılıklar, plâniyla olan ilişkileri, her türlü psşik problemleri ayrı ayrı senaryolar tarzında karşısına çıkmış, her biri bir macera onun için. Orada insanlar bir inisiyasyondan geçiyor. Her şeyi gözünün önünden geçiyor. Ölümüne yakın deneyimler veya beden dışı deneyimlerde birçokları gözlerinin önünden bütün hayatının bir film şeridi gibi geçtiğini söylerler. Bunlar tespit edilmiştir. Çok hızlı bir şekilde, 2-3 dakika içerisinde bir film seyrederek gibi, doğumundan ölümüne kadar yahut o ana kadar olan bütün hayatını gözden geçiriyor. Hatta bazı sahneler üzerinde de fazla duruyor, gösteriyorlar ona. Durduruyorlar kareyi, bak diyorlar, burada böyle yapmışsın vs. Ve tekrar kendine geldiği zaman o pişmanlıklarla uyanıyor. Ve bir daha o tarzda herhangi bir hayat yaşamıyor. O pişmanlık duyduğu hatayı kesinlikle bir daha yapmıyor. Hayatı çok değişen insanlar var bu tarzda. Bu konuda da istatistikler toplanmış. Ölümüne yakın deneyim geçirmiş insanların normal hayatları tamamen pozitif yönde gelişmekte ve değişmektedir, deniyor. Yani nefsin ıslahı dediğimiz bir durum kendiliğinden ortaya çıkıyor. İşte bu hâl aynen yukarıdaki benzerin minik bir parçasıdır. Orada da bir saniyede bir yıllık olayları yaşar, birkaç günlük çekilen ıstırap asırlarca gelebilir. Zaman tayini yapılamadığından geçirilen hâller ebediyen kalacakmış gibi gelir. Bu bir fantezi değil, bir realiteyi ifade etmektedir. Rüyada nasıl zaman tayini ve geçen zamanın takdiri mümkün değilse, öteâlemde de durum aynıdır.

te dünyanın çeşitli sahnelerinde rol alan tipler, şuurlu kişilikler değildir, ruhun canlandırdığı sahnelemelerdir, yani imajiner varlıklardır. Oraya gittiğimiz zaman karşılaştığımız zebaniler, melekler, anamız, babamız, teyzemiz, dayımız, bize yardım eden birtakım ruhanî varlıkların çoğu şuurlu kişilikler değildir. Yani bir şuurlu var-

lık tarafından yönetilmiyor. Onlar imajinatif varlıklardır. Peki bu imajinasyonu kim koydu ortaya? Hiçbir şey boşlukta kendiliğinden hasıl olmaz. Bu doğrudan doğruya orada bulunan bedensiz varlığın kendi otomatik imajinasyonu ile meydana gelmiştir. Bu durum bize ister ıstırap, isterse sevinç veya mutluluk versin, aynı şey. İlke budur, her şey bir imajdır. Bunlar bazen ruhtan, bazen de dışarıdan gelir. Bunlar ancak ruhların ihtiyacına göre geçici ve özel nitelikte oluşmuş imajinatif şeylerdir. İstek ve tutkularla kurulan objektif hâllerdir. Bütün duymusal hâller uydurma imajlardır. Ben orada yandım, çok acı çektim, ellerimi ne yaptılar veya bana o kadar güzel şerbetler verdiler ki, böyle bir içtim bütün damarlarım açıldı vs., bütün bunlar duygusaldır ve hep imajinasyondan ibarettir, çünkü orada böyle bir şey yok.

Bu eşik geçildikten sonra, yarı şuurluluktan çıkıp da, çocuğun emeklemekten çıkıp da sıralamaya başladığı devreler gibi bir devreye girdikten sonra ne yaptığımızın farkında olmaya başlarız. Bu sefer biz, kendi etrafımızda işte o şuurlu isteğimize ve irademize bağlı olarak kendiliğinden değil, isteğe bağlı imajinasyonla birçok âlemler yaratabiliriz. Hatta bu prosedür öyle genişler ki, sonunda siz bir varlık olarak küreler yaratmaya başlarsınız. Astralde âlemler yaratabilirsiniz. Ve bu yaratılmış olan âlemlerden bunu beceremeyecek durumda olan varlıklar birer epröv olarak onların içinde yaşarlar.

Bundan dolayı cennet de vardır, cehennem de vardır, çeşitli kutsal kitapların hakları vardır, fakat bunlar gene çok yüce ruhi sistemler tarafından onların yüce imajinasyonu ile yaratılmıştır, ortaya konmuştur. Varlıklar bunlardan yararlanırlar. Biz o ortamın, o atmosferin içerisine gireriz ve bunu realite olarak yaşarız. Acı da duyarız, tatlılık da duyarız. Bütün duymusal hâller imajlardan ibarettir. Bu imajlar onun kendi ruhunda, kendi varlığında yaşamaktadır. Çünkü kendi içinde olan şeyi dışarıda görüyor ve elbette ki dikkati onun üzerinde olması gayet normaldir. Zaten onun istediği bir şeydir o. Sübjektif hayat bütün ayrıntılarıyla objektif bir kıymet kazanır.

Demek ki spatyom, yani öte dünya bilinen anlamda yoğun bir madde dünyası değildir, akışkan bir âlemdir. Varlıklar tahayyül yoluyla, istedikleri şekilde sübjektif hayatını orada kurabilir. ■

RUH ve MADDE YAYINLARI KİTAP '98 FUARINDAYDI...

Değerli Ruh ve Madde okurları,
Ruh ve Madde Yayınları olarak 23 Nisan-03 Mayıs 1998 tarihleri arasında İstanbul Hilton İntertex Fuar Merkezinde düzenlenen Kitap '98 fuarına katıldık. Standımıza ilgi her zamanki gibi oldukça fazlaydı. Yayınlarımızı tanıyan pek çok okurun yanı sıra konuyla ilgilenen fakat Ruh ve Madde Yayınlarını bilmeyen pek çok kişiye de ulaşma fırsatı bulduk. Bunun yanında, fuar etkinlikleri kapsamında Bilyay Vakfı tarafından bir de konferans düzenlendi. İlgili izlenen bu konferansın konusu "Parapsikoloji" idi. Başarıyla geçen bir fuar faaliyetini daha tamamlamış olmanın sevincini yaşıyor, tüm okuyucularımıza teşekkür ediyoruz. ■

Sevgili Okuyucular Baştarafı Sayfa 1'de

bir bitiş yoktur. Vahiy bitmez. Çünkü Tanrı sonsuz mükemmel olandır."

"Yarının dünyasında bizden sonra gelecek olanlar, bizim tarafımızdan bugün öğretilen gerçekleri inkâr etmeyecekler."

"Fakat yarının çocukları daha yüksek bir tekâmül kademesinde bulunacaklarından, onlara açıklanacak HAKİKATİN bugün açıklananlardan daha ileri düzeyde olması zarurîdir."

"İlâhiyat, madde dünyasının âleti olmuştur. İnsanlara pranga vuruyor, ruhunu tutsak ediyor, hapsediyor. İnsanın özgürlüğe kavuşması için kendisini bütün kısıtlayıcı mezhep ve dogmalardan kopartması ve RUHSAL İLHAMLA GELEN, kısıtlayıcı bağlardan kurtulmuş GERÇEĞİ bulması gerekir."

"Öğrenilecek çok şey var! Öğrenilecek çok şey var! Madde ancak ruh var olduğu için vardır. Maddenin varlığı ancak ruh'un varlığından dolayıdır. Ruh ebedî gerçektir, sonsuz olandır."

Ruhsal idrak sağlanacaktır: Her şeyin ve canlıların, ruhları olan bedenler değil, bedenleri olan ruhlar olduğu anlaşılacaktır. Tekâmül sonsuz süreçtir. Bilgi sonsuzdur. Şuur sonsuz seviyelere sahiptir. Tanrı hiçbir dine ait değildir. Din, her nerede imkân bulunursa orada hizmet etmek demektir; sevgi, merhamet, şefkat, müsamaha, yardım etmek demektir.

Selâm ve Sevgiler

BELİRSİZLİK İLKESİNİN SONU MU GELDİ?

Özet: Aristo bilginin sadece duyularımız aracılığıyla elde edilebileceğini belirtmişti. Görünürde haklı ancak deneysel olarak asla kanıtlanmamış bu açıklama, Batı Biliminin bir paradigması hâline gelmiştir ve hiç açıkça belirtilmemiş olmasına rağmen, bu bilimin bütün bildirimlerinin temelinde yatmaktadır. Bu bildirimlerin en ünlülerinden biri Heisenberg Belirsizlik İlkesidir. Bu makalede, bilgi elde edebilmek için psi kullanıldığında, Belirsizlik İlkesinin geçersiz hâle gelebileceği savunulmaktadır. Bu çıkarımı destekleyen deneyler ve felsefi bildirimler, makalede belirtilmiştir.

Alexander IMICH, Fizikçi, New York/ABD

MİKROFİZİKSEL olayların belirli parametrelerini ölçmeye çalışan fizikçilerin karşılaştığı zorlukların (sadece ölçme ameliyesi bile bu olayların değerlerini değiştirmektedir) farkında olan Heisenberg, çok tanınan "Belirsizlik İlkesi"ni formüle etti. Bu ilke bir mikroparçacığın pozisyon ve devinim, enerji ve zaman ve diğer birleşik parametrelerinin değerlerini eşzamanlı olarak bilemeyeceğimizi bildirmektedir. Bilişim gücümüzün sınırlılığı hakkındaki bu epistemolojik ibarenin, niçin fiziğin ontolojik ibarelerinden biri hâline dönüştüğü pek açık değildir. Felsefi yönelimli birisinin dediği gibi "Heisenberg, nedensel izahların niçin mümkün olamayacağına dair nedensel bir izah vermektedir." Jaki (1966) Belirsizlik İlkesinin sınırlılığı hakkında şöyle yazar: "İlkenin tek başına atomik parçacıkların gerçekten de belirgin pozisyonları ve hızları olmadığını kanıtlayamadığı kabul edilmelidir. İlke, böyle bir anlamı, ancak lâboratuvarlarda gözlemlenebilen şeye gerçeklik atfedildiği zaman ortaya çıkan metodolojik varsayım ile birlikte ele alındığında taşımaktadır."

Zekâdaki hiçbir şey daha önce duyumsanmamıştır tarzındaki Aristocu modelleme asla doğrulanmamıştır ancak iki bin yılı aşkın zamandan beri Batı düşüncesinde hüküm sürmektedir. Buna göre Heisenberg, duyular yoluyla algılamamızın bilgiyi edinmenin tek yolu olduğunu varsaymıştır. Duyular yoluyla gözlem parçacıkların pozisyonunu alt üst etmektedir ve dolaşısıyla pozisyonu belirlemek imkânsız hâle gelmektedir. Parapsikoloji ise bilgi edinmenin bir

başka modunu tespit etmiştir: DDA, yani duyuların aracılığı olmaksızın doğrudan algılama. Psi'nin işleyişinin ayrıntıları bilinmemektedir ancak psi, resmî bilimce bilinen yollardan farklı işler gibi görünmektedir. Yani DDA'nın mikro olayları alt üst etmemesi, belirsizliklerini ortadan kaldırarak, gözlemin, olayın doğru parametrelerini tarif etmesi mümkündür. Hawking (1988) şöyle yazar: "Evrenin şu anki durumunu, onu alt üst etmeksizin izleyebilen bazı doğaüstü varlıklar için olayları belirleyen bir kanun takımını olduğunu hayal edebiliriz." Doğüstü varlıkların mevcudiyeti hakkında ikna edici bir kanıt yoktur. Bunun yerine, fiziksel realite hakkında duyuların aracılığı olmaksızın edinilen bilginin gözlemlenen hâli alt üst etmemesi olasılığı vardır.

Psi'nin işleyişinin ikinci bir şekli de bilinmektedir: PK, farkına varılabilir maddî bir bağlantı olmadan çok değişkenli, noktasal olmayan hareket, yani psikokinezi. Kantatif biçimde dağıtıldığında, bir mikrofiziksel olay üstüne uygulanan PK, kişinin bu olayın parametrelerinden birini belirlemesine izin verecektir. Yani bir mikrofiziksel olayın incelenmesinde DDA veya PK kullanıldığında, her ikisi de Belirsizlik İlkesini geçersiz kılabılır.

Schmidt'in (1969) deneylerinde, denekler, strontium-90 atomlarının radyoaktif çözünümlü sırasında ışınan bir elektronun varış zamanını tahmin edebiliyorlardı. Bu deneylerde, DDA'nın bir sonucu olarak, tahmin edilemez kuantum süreci tahmin edilmiştir. Yani kuantum teorisi tarafından iddia edilen belirsizlik, geçersiz kılınmıştır. Kuantum teorisi nedensel bir mekanizma olmadığını ve rastgeleliğin, doğanın temel vasfı olduğunu varsayar. Rastgele olaylar tahmin edilemez ve belirsiz kalırlar; be- ➤

lirsizlik, kuantum teorisinin temel taşıdır.

Eğer Schmidt'in deneylerinde ışık gören biçim DDA değil de PK ise, o zaman test ekipmanının ampullerini yakan şeyin radyoaktif strontium'dan gelen elektron değil de PK olması mümkündür. Ancak, radyoaktif madde test ekipmanından çıkartıldığında ampuller yanmamıştır (şahsî iletişim). Dolayısıyla Schmidt'in deneylerinde ışık gören biçim PK değil DDA olduğunu varsayabiliriz.

Mattuck ve Walker (1979) PK fenomenini, şuurun kuantum mekanik dalga fonksiyonunu çökertmesi hipotezi ile yorumlarlar. Ultra kısa atımlarda işlenen enformasyonun makro-PK etkilerini izah edebileceği fikrini geliştirmişlerdir. Mattuck (1979) zihin bir termal sistemin dalga fonksiyonunu çökerttiğinde belirli olanaksız hâllere ulaşabileceği fikrini önermektedir. Eğer çöküş küçük sıçramalarda meydana getirilirse, büyük ölçekli PK ortaya çıkabilir. Öyleyse paranormal, şuurun kuantum dünyası üstündeki fiilinin bir sonucu hâline gelmektedir. Eğer dalga fonksiyonunun çöküşü kantatif biçimde ayarlanırsa, bir mikro olayın parametrelerinden biri saptanabilir ve belirsizlik ortadan kaldırılır. Ehrenberg (1961), kuantum fiziği açısından bakıldığında bir mikroparçacığın yer değişimini paranormal fenomenlere uzanan bir köprü olarak görmektedir. Şöyle yazar: "Ortaya çıkışın noktasal değişimi izlenemez; parçacık basitçe bir noktada gözden kaybolur ve bir başka noktada ortaya çıkar. Eğer bu yeteneği her kişilik seviyesinde bir kişinin veya ilgi odağının bulunduğu bir ölçekte, aşağı seviyedeki kişilere verirse, sadece telepati, durugörü ve telekineti değil, diğer meydana geliyorlar ise, 'aporlar' ve materyalizasyonlara da uzanan fiziksel bir köprü elde ederiz."

Psi hâlâ tam bir gizemdir. Çünkü kuantum fiziğinde ve parapsikolojide benzer bir durum mevcuttur; belirsizlik ve kesin olmayış, her ikisinde de hüküm sürmektedir. Bazı teorisyenler ise bu iki dünyayı bağlamaya çalışmaktadır. Bir gün, psi'nin gizemi çözüldüğünde, belirsizlik ve kesin olmayış, parapsikolojiden kalkacaktır. Belirsiz ve bilinmeyen de muhtemelen fiziğin ufuklarından kalkacaktır.

1895 kadar erken tarihlerde başlayan ve mikroparçacıkları incelemek üzere DDA kullanan deneylerden parapsikoloji literatüründe nadiren söz edilir. Siddhi denilen ve çok küçük ölçekteki nesnelere doğrudan gözlemlemeye izin veren bir tür DDA, yüzyıllardır yogiler tarafından bilinmektedir. Patanjali sutralarının 3.25

aforizmasını ele alan Taimni (1965) bir yoginin "süper fiziksel yeteneğin ışığını yönlendirme yoluyla küçük, gizli veya uzak olanın bilgisini edinebileceğini" yazmaktadır. İki batılı, C. W. Leadbeater ve Annie Besant (1951) bu yeteneği kazanmışlar ve 38 yıl boyunca elementlerin ve bazı kimyasal bileşiklerin mikroparçacıklarının, atom ve moleküllerinin bir dizi incelemesini gerçekleştirmişlerdir. 1907'de 59 elementi incelemiş ve neon, argon, kripton ve ksenon atomlarında değişkenler saptamışlardır. Bu değişkenler, ancak beş sene sonra resmi bilim tarafından keşfedilecek olan izotopları temsil etmektedir. Leadbeater ve Besant, daha sonra bilimciler tarafından teyit edilen birçok başka keşifler de yapmışlardır. Leadbeater ve Besant'ın çalışmasının sonuçları, parçacık fizikçisi Steven M. Phillips (1980) tarafından analiz edilmiştir. Omegon adını verdiği yeni bir parçacığın mevcudiyeti hakkında hipotez geliştirirken, bu DDA gözlemlerinin, diğerlerinin arasında, ancak otuz bir yıl sonra Murray Gell-Mann tarafından önerilen parçacıklar olan kuarkları da tanımladıkları yolundaki tartışmalı çıkarımına varmıştır.

Mistikler, **realitenin gerçek bilgisinin duyuşsal algılama yoluyla elde edilemeyeceğini ve böylece mükemmel bilgiye ulaşmanın tek yolunun içsel farkındalık hâli olduğunu** belirtmişlerdir. James (1902) şöyle yazar: "Mistik hâllerin çok üstün görüş noktaları, zihnin daha geniş ve daha kapsamlı bir dünyaya baktığı pencereler olup olmadığı sorusu hep açık kalmalıdır." Son zamanlarda birkaç fizikçi daha aynı sonuçlara varmıştır. Bohm (1965) şöyle der: "Bilimin mutlak gerçeğin bilgisini sağlamayı artık şaşırtıcı olmamalıdır". Akıl yürütmesi mantığa dayanan duyuşsal algılamadan daha fazlası olan psi, içsel farkındalığa yakındır; realitenin çok daha mükemmel bir hakikatine yol açabilir. ■

REFERANSLAR

- BOHM, D. (1965) *The Special Theory of Relativity*
EHRENBERG, S. (1988) *Responses to the Forum on physicality and psi: Physicality and psi phenomena*
HAWKING, S. (1988) *A Brief History of Time*
JAKI, S. (1966) *The Relevance of Physics*
JAMES, W. (1902) *The Variety of Religious Experience*
LEADBEATER, C. W. ve BESANT, A. (1951) *Occult Chemistry*
MATTUCK, R.D. ve WALKER, E.H. (1979) *Iceland Papers*
MATTUCK, R.D. (1979) *Thermal noise theory of psychokinesis: modified Walker model with pulsed information rate.*
PHILLIPS, S.M. (1980) *Extrasensory Perception of Quarks*
SCHMIDT, H. (1969) *Quantum Process Predicted*
TAIMNI, I.K. (1965) *The Ancient Yoga*

NETWORK Dergisi, Nisan 1996 sayısından çeviren: Yasemin Tokatlı

YENİ MEDYOMLUK

Grace COOKE • Çev.: Ercan ARISOY

(Geçen Sayıdan Devam)

TRANS HÂLİ

BEYAZ KARTAL şöyle der: "Trans kontrolünün muhtelif seviyeleri vardır. Biz de, insan vasıtaları kullandığımız için, trans hâlinin bir ortaklık hâli olduğunu biliyoruz. Bazı durumlarda ruh ya da varlık, medyumun zihnini ipnotik bir hâlde tutar ve bedeni tamamıyla kontrol altına alır gibi gözükse de, bu bize yine de bir ortaklık hâli gibi geliyor. Bu, işbirliği içinde olduğumuz ruhun güven, itimat ve teslimiyet içinde aktarıcıya doğru yükselmesidir. Böylece, **medyum kendini kontrol eden varlığa bıraktığında, kendi kişiliği boyun eğer ve dezenkarne kişilik kontrolü alır.** Bu bizim düşüncelerimizin şakralar ve dolayısıyla insan sinir sistemi vasıtasıyla kuvvetli bir projeksiyonu şeklinde gerçekleşir. Bahsettiğimiz gibi, bizim âlemimizle sizinki arasında iletişim çok hassas bir konudur ve kolayca dengesi bozulabilir. Gerekli önlemler alınmazsa, medyumun sinir sistemi parçalanabilir ve bu önlemlerde vasitanın (medyumun) sağlığına, hayat şartlarına olduğu gibi, can ve ruh yaşantılarına da özen gösterilmesi demektir.

Transa girdiğinde, vasitanın kişiliği nereye gider? Bu esnada kişilik işler vaziyette değildir. Ruhu daha yüksek bir hâle çekilmiştir. Yine de ruhuyla bağlantı mevcuttur. Hoşuna gitmeyen bir şeyler olursa derhal bedenine geri döner. Transa girdiğinde, şuuru açılır ve trans konuşması sırasında olanlar bu yüksek şuur hâli tarafından kayda geçirilir ancak bedene dönüş sonrasında bu hafıza okunamaz. Belki daha sonra, izlenimler, şuurlu zihnine nüfuz ettikçe biraz bulanık biçimde 'Bunları daha önce nerede duydum?', 'Bir rüyada mı duydum?' şeklinde sorular sorabilir. Bazı şeyler de içsel bir bilme, içsel bir farkındalık olarak gelirler. Ancak hafızayı kişisel ve mahrem her şeyden tamamen arındırmak için bir sünger gibi sıkmak istediği-

Rehber varlıkla medyumun ruhları arasında derin bir uyum vardır.

mizi düşünürseniz, hafızayı medyumun hiçbir şey hatırlamayacağı biçimde sıkabileceğimizi bilin. Bu bir şalteri kapatmaya benzetilebilir."

Derin trans ve hafif transta kullanılan mekanizmalar sırasında pek fark yoktur ancak derin transta ruha daha yoğun bir tâbiyet söz konusudur; medyum kendini tam anlamda bırakır. Hafif kontrol durumunda vasitanın kendini tamamen teslim etmeme şeklinde bir tavır var gibidir; bu sebeple, medyumun çekilimi tam olmaz.

Bu irtibat hatlarını korumakla ilgili güçlükler, açıklanması gereken bir diğer noktadır; bir rahatsızlık, gürültü, şiddetli ya da uyumsuz bir zihinsel tepki şartları bozabilir. Temasin kaybedilmemesi için hayli tecrübe gereklidir."

Beyaz Kartal rehber varlıkla medyumun ruhları arasında derin bir ayar, uyum olduğunu açıkladı. Rehber varlıkla medyum birbirlerine bütün hayatları idare eden evrensel bir kanun vasıtasıyla bağlıdır. **Rehber ruh, medyoma önceki hayatlarında da bağlı ve ayarlı olduğu için birbirlerini demirle mıknatıs gibi çekerler.**

Bir keresinde Beyaz Kartal'a bir insan vasitanın ses organlarını kullanarak nasıl konuştuğu sorulmuştu. Cevabı şu şekildeydi: "Yararlandığım insan vasıta geçmiş enkarnasyonlarında da bana bağlıydı ve benim 'ağız parçam' olmak üzere birçok hayat süresince eğitim gördü. Bir temas oluşturulacak olduğunda ona yaklaşıyor ve başının arka kısmında gördüğümüz altın renkli ışık diskine doğru konuşuyoruz. Bu, insan ruhu ve fizik sinir sisteminden alınmış maddeden yapılmış eterik bir mikrofonu benzetilebilir. Bu 'eterik mikrofon' fiziksel maddeye nazaran çok daha yüksek frekansta bir maddeden yapılmıştır ve bu nedenle insanlar tarafından görülemez. İnsan vasıtaya son derece yaklaşıyor; düşüncelerimizi bu ışıktan altın top ya da diske yoğunlaştırıyoruz. Böylece düşüncelerimiz dile gelip kelimelere dönüşüyorlar."

Trans kontrolü tam anlamıyla yapılanmadan, medyumun belli bir şuur niteliği ya da seviyesi edinmesi gerekir. Bu gelişme, kontrol eden ruh tarafından desteklenir ve bu esnada medyumun olanlardan habersiz olması da mümkündür. Medyumun şuurunu fiziksel düzeyden, yüksek-mantal ya da spiritüel düzeye nasıl yükselteceğini öğrenmesi yıllar alabilir. Bu seviyede kontrolü; kontrolör rehberin şahsiyet ve spiritüel niteliği vasıtasıyla medyumun yüksek zihnine yavaş yavaş nüfuz eder. Bu medyumluğu kemale erdiren çok süptil bir süreçtir ve gayet yavaş ilerler. Medyumun zihninin hâlâ bir faaliyet durumunda olduğu hâllerde önce temizlenmesi ve "kendisinin" kontrolör güçlerine bağlanması gerekir. Bu ancak medyumun kendini bırakması ve işbirliği sayesinde mümkün olan bir çeşit ipnoz tizmadır.

Gelecekte bu tarz medyumluk daha da gelişecektir ve zamanı gelince rehber varlık (ya da Usta) ile medyum arasındaki uyum hâli, o kadar mükemmelleşecektir ki, medyum söylemeni işitebilecek ve mesajı neredeyse kelimesi kelimesine aktarabilecektir.

MEDYOMLUĞA HAZIRLIK

Bir kez psikik gelişimin bizim için doğru olduğuna ikna olduktan sonra, bizde bulunması muhtemel ruhsal potansiyelleri açmak ve ge-

liştirmek için neler yapmamız gerekir? Birçokları "acele işe şeytan karıştığını" unuttur; sonra da yaptıkları hataları telâfi için uğraşırlar. Diğer bir kısım insan ise medyumluk vazifesiyle doğmuşlardır ve bu kişiler de su götürmez psikik güçlere sahiplerdir. Eğer dürüst ve samimiyseleler, bilge bir öğretmen bulmakta yardım alırlar. Birçok durumda, medyumluk eğitiminin bir numaralı şartı budur. Diğerlerinin de medyumluğun incelikleri ve mekanizması konusunda aynı ölçüde bilgisiz olduğu açık bir grupta çalışmaya başlamak, çılgınlıktan da öte, tehlikeli bir iştir.

Bu yüzden eğer psikik ve spiritüel güçlerinizi geliştirmek istiyorsanız, her şeyden önce konuyu bütün açılardan değerlendirin ve kendinize sağlam bir temel oluşturun. "Kendini Bil" tavsiyesine uyun ve beşerî tabiatın tüm entrikaları konusunda bilgi edinin. Makul vicdanı elden bırakmayın ve aynı zamanda sizden daha tecrübeli olanların öğütlerine kulak verecek ölçüde akıllı ve alçakgönüllü olmaya gayret edin. Genç bir medyum kendini beğenmişlik ve egoizmayı bir yana atmalıdır. Kendisinin ya da tebliğ veren ruhun ne kadar önemli olduğunu vurgulayan ya da pohpohlayan tebliğleri bir yana atıp, sadece kendisine otantik doğrulardan dem vuran ve başka kişileri tenkit etmeyen tebliğleri kabul etmelidir. İyi, gerçek bir rehber asla kötülükle ve kötü olaylarla ilgilenmez. Görüşü her zaman olumlu olaylara, Tanrı'ya, doğru ve güzele odaklanmıştır. İsa, "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız" demiş.

Bir medyumun eğitimi, fizik, heyecansal, mantal ve spiritüel olmak üzere her seviyede hazırlığı kapsmalıdır. Gelişme, pasif kalıp zihin ve hissiyatı rastgele dış tesirlere teslim etmekten ibaret değildir. Bu gibi uygulamalar son derece tehlikelidir. Medyumluğun "mekanizması" konusunda bilgilenmek şarttır; ancak bu gelişim için hazırlık, fiziksel sağlığın yerinde olması, zihnin dengeli olması ve spiritüel eğilimlerin uygunluğu gibi sağlam bir temel gerektirir.

FİZİK BEDENİN ÖNEMİ

Her çeşit medyumlukta, medyumun fizik bedeni kullanılır; çünkü ruh ve can âlemlerinden gelen tebliğler, zorunlu olarak insanın eterik ya da can bedeni, sinir sistemi ve beyni aracılığıyla aktarılırlar. O hâlde bir medyumun eğitiminin

temelli fizik sağlığın yerinde olmasıdır; çünkü fizik organizma, eterik plâna da yansır. Ruhsal hayatlarla iletişim konusunda "otomatik" kelimesi pek sık kullanılır: Otomatik yazma, kendiliğinden gelen tebliğler ya da anı kendiliğinden duruğörü gibi. Bu tarz iletişim, raslantı sonucu "doğru titreşime uyum" sonucu, doğuştan medyomlarda ortaya çıkar, ancak bu "uyum" kabiliyetinin kontrolünün medyomda olması gerekir ve birçok medyomun hazırlanması, eğitilmesi ve fizik organizmalarının disipline edilmesi bir ihtiyaçtır. Olağan beşerî ifade biçimlerinde dahi, kişinin sağlığının bozuk olması ya da rahatsızlığı problemler yaratabilmektedir. Aynı şey, ruhsal bir aktarıcı için de, çok daha önemli olmak üzere geçerlidir; sağlık problemleri, kişilerin kanal olarak kullanılmasında sorunlar yaratır.

Medyomsal uygulamada, sindirim ve do-laşım sistemleri de rol alırlar. Bu nedenle ideal şartların tesisi için, bütün beden organlarının uyumlu bir biçimde çalışması tavsiye edilir. Medyomsal bir çalışmaya girilmeden önce, en az iki saat yemek yenilmemelidir. Sindirimsizlik ya da asabî gerilim söz konusuysa, kişi ruhlara ve ruhsal haletlere kolayca uyum sağlayamaz.

O hâlde, disiplin aracılığıyla fizik organizmanın temizlenmesi önemlidir. Bu, iyi dengelenmiş bir perhiz demektir. Yani yeterince taze sebze, peynir, fındık, ceviz, fıstık gibi çerez ya da diğer etsiz proteinler, salata, meyve yenilmeli, süt içilmelidir. Ayrıca sigara ve alkolden de uzak durulmalıdır. Çünkü sigara alışkanlığı, aurayı bulutlandırır; alkolün rastgele tüketilmesi ise, yoğun astral plânlardan istenmeyen öğeleri cezbedebilir.

Medyom olmak isteyen her kişi, heyecansal rahatsızlıkların, sinir sistemi ve eterik bedeni üzerinde yapacağı etkileri anlayabilmelidir. Bunu kendiniz deneyerek doğruluğunu tespit edebilirsiniz. Çünkü heyecanlarınız bakımından kendinizi kötü hissediyorsanız, sindirim sorunları, baş ağrıları, nevrâji yahut nevrî, romatizma gibi şikâyetleriniz, muhtelif ağrı ve sancılarınız olabilir. Bütün bu semptomların sebebi, heyecansal stresten kaynaklanan asabî gerilim olabilir. Bu şartlarda, psîşik kuvvetlerin

sinir sistemi boyunca ve kanalsız salgı bezleri üzerinden akışı ve beyinden geçişi de sorunlu olur. Bu sebeple de, yüksek seviyeden irtibat kuranların kelime ve fikirlerinin açık ve safiyane akışı, engellenmiş olur.

Rüzgârın bulandırdığı bir göl ya da su yüzeyine bakarsanız, yüzeydeki bütün yansımaların şekillerinin bozulduğunu görürsünüz. Can ya da psişe de su elementiyile ilgilidir ve her şeyden kolayca etkilenir. Bu nedenle medyomlukta heyecanların kontrolü esastır. Hayatın spiri-tüel platformuna hazırlık, istek, meditasyon ve Büyük İşığa, Tanrı'ya kendini ayarlama aracılığıyla olur. **Beden, düzenli, çok daha saf titreşimlere ayarlanmalıdır; bu, doğru düşünme, yaratıcıya düzenli ibadet ve bu ibadetin bütün hayata hizmet şeklinde ifade edilmesiyle gerçekleşir.** Doğru düşünmenin ne olduğu sorulabilir. Belki doğru düşünmeyi tek bir kelimeyle özetlemek mümkündür; HİZMET. Tanrı'dan yana çalışma isteği; bu istek için ilhamı Tanrı benzeri bir ruhtan alırız, ki onun adı da SEVGİ'dir. İnsanlık için, bütün canlılar için, her şeyi kuşatan sonsuz iyilik için sevgi. Şuurun genişlemesiyle, -ki bu da meditasyon ve göksel haletlerin sindirimiyle olur- mükemmel bir eterik köprü inşa edilmiş olur.

Bazı medyomlar, doğru biçimde eğitim görüp, bir hayli tecrübe de kazandıktan sonra, hastaları iyileştirme ve ıstırap çekikleri rahatlatma gibi takdir edilecek vazifeler üstlenirler ya da berrak kanallara dönüşürler ve onlar aracılığıyla yüksek düzenlerin felsefe ve öğretilerinin ruhlara âleminden akışı mümkün olur.

Eski çağlarda, kâhin (ya da medyom) büyük bir özen, saygı hatta hürmet görürdü. Bir trans durumuna girmeden, oruç, banyolar ve kutsanmış giysiler giyme gibi yöntemlerle fizik bedenini saflaştırması gerekirdi. Kendi adıma, trans çalışmaları sırasında dış dünya ya da evle ilgili her çeşit işten kendimi soyutlarım; bu konularla hiç ilgilenmem; hem trans öncesinde hem de sonrasında odama çekilip meditasyon yaparım. Böylece transa girmeden kendime iç yaşantılara hazırlanma imkânı veririm. Trans sonrasında da, gündelik yaşantılara yeniden uyum sağlamaya çalışırım. Bu uygulamaları ihmal edersem, asabî stres nedeniyle ciddi baş ağrıları yaşarım.

(Devam Edecek)

KENDİNİ BİLME VE SAYMA

DÜNYANIN en büyük işletmesi insanın içindeki saygı işletmesidir. Orada gece gündüz durmadan çalışılır. Bu çalışma yalnız kendinden memnun olmaya sebepler bulmak için değildir, belki de daha fazla içimizde ve dışımızda geçen olayların sebeplerini araştırmak, böylelikle bize zararlı olmalarını, kendimize karşı duyduğumuz saygıyı azaltmalarını önlemek içindir. İçimizdeki bu koskoca fabrika durmadan “koruyucu düşünceler” imal eder.

“Koruyucu düşünceler” denince mukadderatımız ve öteki insanlarla münasebetlerimizimizin sebep ve tesirleri arasındaki bağılılığı ustaca evirip çevirip, kendimizi aldatan, bize kendimizi tenkit etmek yolunu kapayan düşünce ve anlamlar akla gelir. Her türlü vakaların değiştirilmesi için insan hafızasında da büyük bir çalışma vardır. Daha doğrusu şöyle diyelim: Aşırı derecede kendimizi beğenmişimiz de birçok vakaları değiştirmeye çalışır, bu beğenme duygusu hiçbir itirazı, ithamı, suçu kabul etmez, hatta geçmiş olaylara ait vicdan azaplarımızı bile susturmak ister. Alman filozofu Nietzsche, hafızanın geçmiş olayları değiştirmeye çalışırken, yaptığı denemeleri şu sözlerle meydana çıkarmıştı: Hafızam “Bunu sen yaptın” diyor, gururum “Bunu sen yapamazsın” diyor. Sonunda hafıza gurura boyun eğiyor.

Viyanalı ünlü psikolog Freud “Unutma Psikolojisi” adlı bir yazısında unutmanın yalnız hafıza zayıflığından ileri gelmediğini, tersine şuurumuzun karanlığında bir unutma duygusu olduğunu söyler. Bu, duygunun bize utanma veren bazı olayları şuuru-muzdan tamamıyla atmaya çalıştığını anlatır. Gerçek hâlde hafızanın büyük mucizeleri olduğu gibi, büyük günahları da vardır. Gerçekleri kendi kendimize bile kabul etmemek alışkanlığı, değiştirmek isteği bu günahlardandır. Bu istekler bize hâkim olup her şeye, en inkâr edilemeyecek hakikatleri bile değiştirmeye, duygularımızın tarafını tutmaya çalışırlar.

Kendi hakkında karar verirken insan dünyadaki her türlü alışverişten daha çok aldatılır. Hayvan tecrübeleriyle bilgi edinir ama insan böyle değildir. Çünkü kendine olan sevgisi, başarısızlığının sebeplerini, karakterinde, hareket tarzında aramasına mani olur.

İnsanlarda kendini sevme duygusu yüksek gerçeklere ulaşmak arzusunun yerini aldığı zaman kendini tanımaya da, kendini kurtarmaya da imkân yoktur. Pascal iyilik inancı olmayan bir insanın, görünür iyilikler üzerinden bakışlarını kaydırıp içinin zavallılığına bakmaya dayanamayacağını söyler. Bu sebeple huzursuz bir insanın kendini avutmak için yaptığı hareketlerin hepsinde kendini tanımaktan kaçmak arzusu vardır.

Aslında insan muayyen bir olgunluğa ulaşmadığı müddetçe kendi gerçek durumunu samimiyetle açıklayamaz, kendine duyduğu saygının azalmasına dayanamaz. Muayyen bir olgunluğa erişilince boş ve inatçı bir gurur duygusu içinde kalmaktansa, acı ve kırıcı da olsa hakikati bütün açıklığıyla görmek tercih edilir. ■

F.W. FOERSTER

KIBRISLI SPIRİTÜALİST "ATEŞLİ"

Mehmet YASEMİN

KIBRIS adasında, spiritüalist kimliği ve faaliyetleriyle dikkatleri çeken ve yakın bir zaman önce bu dünyadan sessizce ayrılan ilginç bir şahıs yaşamıştır: Rumlar arasındaki adıyla Daskalos (Spyros Sathi), Türkler arasındaki adıyla da Spiro Efendi veya (Stelyos) Ateşli.

Türkçe lâkabı, spiritüalist yönünü yansıtan Ateşli ya da Daskalos, görünmez rehberlerden karma ya da reenkarnasyon olgularına kadar çeşitli konularda teorik öğretilerde bulunmuş ve şifacılıktan, karma üstlenmeye kadar pratik spiritüel faaliyetler gerçekleştirmiş bir kimsedir.

Biz, Ateşli'yi, Amerika'daki bir üniversitede sosyoloji öğretmenliği yapan K.C. Markides'in bu konuda yazdığı *The Magus of Strovolos* adlı kitabından (1) ve Kıbrıslı yazar Arif Hasan Tahsin'in bir makalesinden (2) öğrenme fırsatını bulduk. Bu kaynaklardan çok kısa bir kesit sunmak istiyoruz.

Bakın, A.H. Tahsin, Ateşli'nin önceki yaşamlarını hatırladığından ve kendisiyle ilgili olan bir yaşamını anlattığından nasıl söz ediyor: "Bir zamanlar Lefkoşa'nın Strovolo bölgesinde Stelyos Ateşli adında birisi vardı. Devlet Matbaasının da müdürüydü o zaman.

Bir vesileyle tanışmıştık.

Bir akşam, evinde, lâf lâfi açınca, 'Ben iki yüz kez dünyaya geldiğimi hatırlarım.' dedi.

'Ben de geldim mi?' diye sordum.

'Tabii.' dedi ve devam etti. Özeti şöyle:

- Buraya ilk geldiğin andan itibaren sana

özel ilgi gösterdiğimin farkında değil misin?

- Farkındayım.

- Sen bana karşı bir yakınlık duymadın mı?

- Duydum.

- Dinle! Bir defasında dünyaya geldiğimde, bir İtalyan subayının oğluydum.

Bir gün korsanlar bindiğim gemiyi yakalayıp Cezayir'e götürdüler. Diğerleriyle birlikte beni de esir pazarına götürdüler.

Sana orada rastladım. İki ucunda iki küfe ve küfelerde su kabı bulunan bir sırıği sırtında taşıyarak esirlere su dağıtan bir Arapçık'tın. Benim yanıma geldiğinde, 'Merak etme, seni bu gece kurtaracağız.' dedin.

O gece arkadaşlarımla birlikte beni kaçırdınız. Kaldığınız yere götürdünüz. Az sonra panerinin içerisinde darı getirdin. Yemeğe başladınız. Ben darının ne olduğunu bilmiyordum. Bana bakıp gülüyordunuz.

Bir süre sonra beni ülkeme yolladınız. Ama bana gösterdiğiniz arkadaşlık beni çok etkilemişti. Geri dönüp size katıldım. Ve ölünceye dek orada kaldım. Ölümüm de şöyle: Bir gece sokakta yürürken arkamdan birisi beni bıçaklayarak öldürmüştü (3)."

Anlaşıldığı kadarıyla, Kıbrıs'ta, Ateşli'nin önceki yaşamlarında onunla beraber olan birçok kimse yaşamıştır. Çünkü, Markides'in kitabında daha başka vakalar da anlatılmaktadır. Örneğin, Daskalos'un vaftiz ettiği bir bebek, birkaç yüzyıl önce Bizans donanmasında görevli bir denizcidir. Başına gelen tatsız bir olaydan sonra bir korsan grubuna katılır ve zamanla liderleri olur. Akdeniz'deki gemilerin başına belâ olurlar. Bu esnada Ateşli de her yıl Venedik'ten Bizans'a babasını ziyarete giden bir İtal-

yandır. Bu yolculukların biri sırasında, on altı yaşındayken, söz konusu korsanların eline düşer. Fas'taki bir kasabaya götürülür ve bir Arapa satılır. Üç yıl sonra sahibi, hasta olduğundan onu korsanlara iade ederek parasını geri ister. Korsanların başı olan şahıs, kendisini satın alır, ancak aralarında bir tartışma çıkar. Adam korsanlara Ateşli'yi öldürmelerini emreder. Ne var ki, adamları tam Ateşli'yi öldürürken, birden insafa gelir ve durmalarını ister. Çok geçtir, Ateşli ölür. Korsan büyük bir pişmanlık duyarak Ateşli'yi gömer. Ateşli durumu spatyomdan izler: Adam korsanlıktan ayrılır, günah çıkarır ve bir keşiş olur. İşte, vaftiz sırasında bebek Ateşli'nin parmağını tutmuş ve ağlayarak uzun bir süre bırakmamıştır:

"Daskalos, öyküyü bitirirken, 'Karma'nın bu olayda nasıl işlediğine dikkat et.' dedi,' bir zamanlar... adamlarına beni öldürmeleri için emir verdi. Bu yaşamda ben, onun karmasının bir kısmını üstlendim, onu iyileştirdim ve Vaftiz Babası oldum.'

'Amma şiiresel adalet!' diye tepki gösterdim.

Daskalos yanıtladı: 'Hemcinslerinin karmasını sadece bunu yapmayı arzu ettiğinde üstlenebilirsin.' " (4)

Daskalos'un diğerkâmlık düzeyini gösteren bir olay özellikle ilginçtir. Bir akrabasının Karmasını yüklenmesinden ötürü eli kangren olur: "Kan testlerinden sonra doktor elimin kesilmesi gerektiği sonucuna vardı... Bir gün, İngiliz Yüksek Komiseri'nin karısı evimizdeyken... ve ben (kangren den dolayı) yatakta yatarken, kapı vuruldu. Yürümekte zorluk çeken bir Türk kadını bedenini sürükleyerek içeriye girmiş. 'Spiro Efendi'nin çok hasta olduğunu duydum. Ölmeden önce beni iyileştirmesi için geldim.' diyormuş. Kadını geri çevirmeye çalışmışlar ama durumdan haberdar olunca içeriye almalarını söyledim. Basamakları güçlükle çıktığı belliydi. Yanıma gelince elimle pas yaptım ve ayağa kalkarak yürümesini söyledim. Dediğimi yapınca dimdik yürümeye başladı. 'Efendi,' dedi, 'artık iyileştim. Şimdi eğer arzu edersen ölebilirsin.'" Daskalos olayı hatırladıkça kahkahalar atıyordu." (5)

İnsanların spatyomda kendi kendilerine yarattıkları cehennemden ve bunun nasıl giderilebileceğinden ise Ateşli şöyle bahseder:

"İşte size bir vaka daha: Geçimsiz bir kadın, tüm yaşamını komşularını suçlayarak, dedikodu yaparak ve beddua ederek geçirir. Öldüğünde aynı yaşamı daha da yoğun bir şekilde sürdürür. Arkasında bıraktığı gerçek insanlar yerine, kendisiyle birlikte (spatyoma) götürdüğü, Maria'nın, Eleni'nin, Eferbe'nin elementalleriyle çekişir. Bir cehennemde yaşadığını daha net bir şekilde görebilmesi için o elementalleri çözmesi gerektiğini kendisine gösterebilmek için boş yere çaba harcadık. Ancak söz konusu şartlardan yorulduktan sonradır ki, kendiliğinden bir değişiklik isteyecektir. Bir gün görünmez yardımcıları hâline gelecek olan sizler de bu tür zorluklarla karşılaşacaksınız. Bir kimse bizzat kendisi değişiklik istemedikçe, ona yardım edemeyeceğinizi bilmelisiniz. Herkes tedricen gelişir. Bu şartlarda elimizden en çok, olumlu bir elemental yaratarak onu, faaliyet göstermesi için, ilgili kişinin aurasına yerleştirmek gelir. Değişiklik için hazır olduğunda, o elemental, kendisine yardım etmek üzere orada bulunacaktır." (6)

Daskalos, elementallerin yanı sıra doğa ruhlarından da haberdardır:

"Kıbrıs Türklerinin önde gelenlerinden olan müteveffa Müftüzade,' diye devam etti Daskalos. Bir gün beni çağırdı. 'Spiro, gel Tekke'ye (Hala Sultan Tekkesine) gidelim. Hoca, fasulyeleri kendi kendilerine dans ettirebildiğini iddia ediyor.' Arabayla Larnaka'ya giderek Tekke'ye vardık. Hoca çok heyecanlıydı. Avlunun ortasına bir daire çizdi ve içine bir avuç fasulye koydu. Sonra bazı dualar okudu. Fasulyeler dans etmeye başladı. Ne olduğunu bilmediği kesindi. 'Fasulyelerle oynayanlar, bahçedeki doğa ruhlarıydı. Bu ruhlarla iletişim kurdum ve bana gelmelerini istedim. Fasulyeler gelip, yüzümün çevresinde dans etmeye başladılar.' Hoca ürkmüştü. Arkadaşıma, 'Bu gavadan uzak dur. Şeytanî güçleri var.' diyordu...

'Doğa ruhları orada ne arıyorlardı?' diye sordum.

'Onlar, bahçeden gelen doğa ruhlarıydı.' " (7)

Bu konu aracılığıyla Ateşli bir zamanlar Kıbrıs Türkleriyle arasında kurulan dostluğu da

hatırlar ve şu ilginç açıklamaları yapar:

"Daskalos üzüntü içinde, 'Türk dostlarımla öyle güzel günler geçirdim ki...' dedi. Gerçekten de toplumlararası şiddet olayları yaşanmadan (1963'ten) önce Daskalos'un Türk tarafında bir öğrenci halkası vardı. Türkçe bilmesi bir yana, sırf denemek için İstanbul Üniversitesinin giriş sınavını geçmişti. Türk öğrencilerine verdiği dersler, tasavvuf geleneklerinden kaynaklanmaktaydı ve Daskalos, Yeni Ahit yerine Kuran'ı kullanmaktaydı. Birkaç seferinde bana, aralarında liderlerinden bazılarının da bulunduğu birçok Türkle arasındaki dostluğa nasıl önem verdiğini anlatmıştı. Türk ahali arasında 'Spiro Efendi'nin aslında bir Müslüman peygamber olduğu ve Tanrı'nın onu gavur Rumlara kurtulmaları için gönderdiği rivayeti dolaşıyordu. Geçmişteki iyi günlerde birçok Kıbrıslı Türk spiritüel şifa için Daskalos'a başvurmuştu." (8)

Markides'e göre Ateşli, Ada'da halen Rumlar ile Türkler arasında süren düşmanlığa üzülüyordu: "Bir gün öğrencileriyle toplandığı bir sırada, onlara Kıbrıs Türklerine düşmanları olarak bakmamalarını söylemişti: 'Kendi içinize bakın, orada gerçek düşmanı bulacaksınız. İnsanların başına gelenler kaza eseri olmayıp, kolektif Karma'nın sonucudur. Örneğin, bir kabile tarihinde savaşçı olmuş ve öteki ulusları taciz etmişse, o sırada üretilen yıkıcılık elementalleri o kabileyi farklı tarihî şartlar altında er ya da geç yakalayacaktır. Bireysel Karma olduğu gibi, kolektif Karma da vardır. Bir gruba veya ulusa ait olan insanlar da o ulusun Karma borçlarına bağlıdır. Yıkıcı elementaller yaratmanın kısır döngüsünü kırmak gerekir. Dolayısıyla da Kıbrıs Rumları için Türk vatandaşlarına karşı kötü duygular beslememeleri çok önemlidir. Onlara gerçekten dostluk eli uzatmalıdırlar.' " (9)

Ateşli, anlaşıldığı kadarıyla, Bayan Blavatsky'nin *Himalayalı Üstatlar*, Djuhal Khul'un ise *Hiyerarşi Mensupları* diye adlandırdıkları Dünya Rehberleri'yle irtibat kurmuştu. Markides bu konuda şunları anlatıyor:

"Yerel politika ve Rum-Türk ilişkileri hakkındaki kısa görüşmemiz sona erdiğinde, 'Daskale,' diye sordum, 'Bu hayatta seni en çok kim etkiledi?'

Daskalos bir an için düşündü ve sonra, hayatı boyunca Peder Yohannan, Peder Hilarion ve Peder Dominico gibi görünmez üstatlar tarafından kendisine yol gösterildiğini tekrarladı. Her halükârda, Daskalos yirmi yaşlarındayken, ruhsal yolda ilerlemesi için kendisine yardım eden bir adamla karşılaşmıştı. Bu şahıs, İkinci Dünya Savaşı sırasında Kıbrıs'ta cerrah olarak görev yapan bir Hintli albaydı. Daskalos'un iddiasına göre, 'öte taraftaki' üstatlar bu Hintli doktorla buluşması için kendisine sözün tam anlamıyla rehberlik etmişlerdi ve o da bir süre için ameliyat odasında bu doktorun asistanlığını yapmıştı." (10)

arkides bir keresinde de Ateşli'ye Dünya Rehberleri'yle sokakta yürürken hiç karşılaşmış olduğunu sorar:

"Birkaç kez (karşılaştım). Olağan insanlar gibi hareket ederler ve bizlere benzerler. Onları auralarından tanır ve düşünce yoluyla iletişim kurarım. Bir gün (Lefkoşa'nın) çarşısının tam orta yerindeki Ermu Sokağı'nda yürürken bu Varlıklar'dan biriyle karşılaştım. Bu ilk kez oluyordu.'

- Bir adı var mıydı?
- (...)
(...) 'O, bu enkarnasyonunda Sudan'da Peder Hilarion olarak yaşayan Aziz Pavlos'tu. Bazı dostlarım onunla Sudan'da buluşmuştu. Büyük Üstatlar gibi (istediği an) materyalize ve demateryalize olur.'

Daskalos, yüzündeki ciddi ifadeyi bozmayarak sözlerine devam etti:

'Maddî bir beden içinde geldi. Karımın daha sağ olduğu bir dönemdi. Pazar yerinde birden onu hissettim. Birkaç dakika sonra da sokakta yürürken gördüm ve düşünce yoluyla iletişim kurdum. 'Üstadım, siz misiniz?' Arkasına baktı, bana gülümsedi ve yoluna devam etti. O anda arkasında bir at arabası belirdi. Arabanın sürücüsü, 'Aptal adam, dikkat etsene, ezileceksin!' diye bağırınca arkasına döndü ve mükemmel bir Rumcayla, 'Affedersiniz efendim.' diyerek kenara çekildi (...) Yanına yaklaşmaya çalışmama rağmen birden onu kaybettim. Eve döndüğümde, onu karımla sohbet ederken buldum. Misafirimizi işaret ederek, karıma, 'onun kim olduğunu biliyor musun?' diye sordum. 'Hasta olduğun gün onu yatağının kenarında otururken gördüm,' dedi, 'O, Peder Hilarion'dur.' Akşam yemeğine bizde kaldı ve

uzun bir süre görüştük. Maddî bir beden içinde olmasının yanı sıra, fasulye ve soğan yedi. Ayrılmadan önce, Ada'nın çeşitli yerlerine tılsımlar yerleştirmek üzere geldiğinden söz etti. Ziyaretinin amacını anlayamamıştım. Karımın bir şey almak için mutfağa gittiği bir sırada ortadan kayboluverdi. Birkaç gün sonra ona yine rastladım. Bana 'Bu deneyimlerinden kimseye bahsetme.' dedi.

'Şimdi bana bütün bunları neden yaptığını sorabilirsin? Bilmiyorum. Bu, bizim anlayamayacağımız ilâhî bir Plân'dır. En azından ben anlayamıyorum. Diğer üstatlar kendilerini materyalize etmezler. Psikik âlemde kalırlar ve faaliyetlerini oradan yürütürler. Farklı şekillerde çalışırlar.' Daskalos birden öyküsünü kesti ve doğrudan gözlerimin içine baktı.

'İşte şimdi kafanı tamamıyla karıştırdık, Kyriaco.' diyerek katıla katıla gülmeye başladı.

Daskalos bütün bunları uydurmuyordu. Bu 'fantastik' öyküler onun günlük realitesinin birer parçasıydı. Benim olağan, harciâlem zihnim için bunları hazmetmek kolay olmuyordu. Ancak, beni asıl şaşırtan şey, Daskalos'un beni ne aldatmaya ne de etkilemeye çalışmasıydı. Diğer bütün yönleriyle herhangi bir ölümlü gibi olmasına rağmen, gerçekten de mucizevî nitelikte olan ve alışılabilir bilimsel açık-

• Ruhsal Aktüalite •

ÖLÜYÜ KALDIRMAK

Patrick HUYGHE

Richard Selzer 23 Nisan 1991 günü, saat 13.38'de resmen ölü ilân edildi. Bunu biliyoruz çünkü tanınmış Yale cerrahı ve yedi kitap yazarı, son çalışması "Ölüyü Kaldırmak: Bir Doktorun Kendi Ölümlülüğü ile Karşılaşması"nda böyle söylüyor. Ama hayatî işaretler olmadan on dakika kadar kaldıktan sonra, diye yazıyor, bedeni sıçrayarak hayata geri döner. Tahmin: Bir ölüme yakın deneyim geçirmiştir; zihni, bedeni ölü yatarken, manzarayı seyretmek için yükselmiştir.

Ama olan, bu değildir. Selzer, 1991 Baha-rında birden çöker ve Lejyoner hastalığının sebep olduğu 23 günlük bir komaya girer. Ancak Selzer asla, resmen ölü ilân edilmemiştir ve be-

lamalara meydan okuyan şifacılık vakalarını gerçekleştirebilen, olağanüstü yetenekte bir insandı." (11)

Ne yazık ki, Ateşli'nin Türk tarafındaki halkasına ilişkin herhangi bir ipucuna rastlayamadık. Zaten 1974'ten bu yana Kıbrıs'ta köprülerin altından öyle sular aktı ki, böyle bir faaliyetin izleri de silinmiş olsa gerek.

Her şeye rağmen, Ateşli ya da Daskalos'un öyküsü, bu tür insanların dünyanın her yanındaki, günümüzün egoistik teşhirciliğinden kendisini uzak tutabilen varlığına dair açık bir kanıt olarak önümüzde durmaktadır. Okuyup üzerinde düşünmekte fayda vardır, deriz. ■

NOTLAR

1. Markides, K.C., *The Magus of Strovolos*, Londra, Boston & Henley: Arkana, 1985.
2. Tahsin, A.H., *Olaylar ve Gerçekler: "Kıbrıs Sorunu da Biter" Yeniçağ*, 30 Ocak 1995, s.2&9.
3. a.g.e.
4. Markides, K. C., a.g.e., s. 69-71, 1985.
5. a.g.e., s. 71.
6. a.g.e., s. 96.
7. a.g.e., s. 81.
8. a.g.e., s. 81-82
9. a.g.e., s. 85.
10. a.g.e., s. 85-86.
11. a.g.e., s. 157-157.

den dışına çıkma hikâyesi de tamamen uydurmadır.

"Sadece kendi ölüme yakın deneyimime dayanan iyi bir hikâye anlatmak istedim." diye açıklıyor Selzer ve "Bir tek bu olaya ihtiyacım vardı." diyor. "Şüphesiz bu; geleneksel parlak ışıklı, melekler korusu ve beni geri çağıran akrabalarımın oluşan bir ölüme yakın deneyimi deşildi. Ama ölüme çok yaklaştım ve meslektaşlarım ve de doktorlar, ümitlerini kaybetmişlerdi."

Selzer bu küçük edebî kandırmaca karşısında insanların tepkisine çok şaşırmış. "Ölmediğim aşikâr," diyor. "Ama insanlara hakikati söylediğimde, bana inanmak istemediler. Bu da ölümden sonra hayat fikrinin ve lisanın ne kadar zorlayıcı olduğunu gösteriyor." ■

Kaynak: OMNI dergisi, Ekim 1994

SÜREÇ DENETİMİ

Şuurlu faaliyetlerimizin kontrolü ve anlaşılması süreçle birlikte incelenir. Aslında süreç, bunlardan bağımsız olmayıp "olmakta olan"dır.

Cengiz CEVRE

SÜREÇLER genelde işletmelerdeki üretim faaliyetlerine yönelik işlemleri anlatmak için kullanılan kavramlardır. İnsanın bulunduğu her yer bir "çeşit" işletme kabul edilebilir. Bu bakımdan süreç, başlamış ve devam etmekte olan tesis sistemlerini ve mekanizmalarını içine alan bir terimdir. O hâlde teknik bir konudur.

Konumuzu işletme örneğiyle sürdürsek neler gözlemleyebilmekteyiz? Tasarlanmış yöntemlerle başlangıç maddelerinden itibaren maddi faaliyetlerle ürün elde edilmesine kadar geçen süreler, süreçlerin anlaşılma şekilleridir. Hammaddenin ürüne dönüşmesi hem niteliksel hem de niceliksel bir olaydır. Enerji dönüşümleri ve maddenin korunumuna göre yapılan bu işlemler belirli bilgi ve tecrübenin sonunda başarılmaktadır. Böylesi üretim faaliyetlerinde etken olan bir faktör de süreçlerin denetimidir.

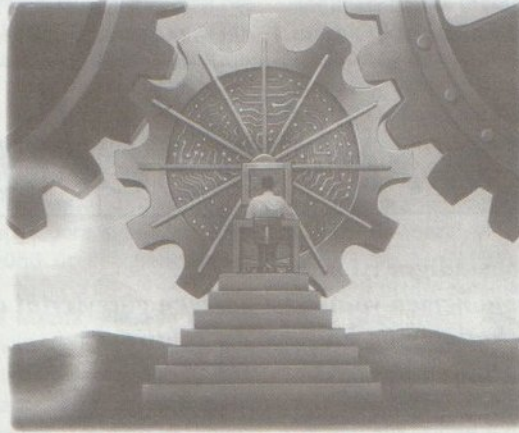
Peki süreçler nasıl, neden ve kim tarafından denetlenmektedir?

İşletme örneğimizde bu işler ya otomatik ya bilinen teknik denetleme araçlarıyla veya hepsi birlikte olmak üzere süreç sorumluları kanalıyla yapılır. Ürünün niteliğiyle bu denetimin etkinlik ve başarısı da kesinlikle tespit edilir.

Toplumsal ve kişisel süreçlere geçelim. Hayatlarımızı oluşturan olay ve olguları kendi dışımızda gözlemleyebilseniz, acaba nelerle karşılaşırız? Olayların dilini çözebiliyor muyuz? Elimizde olayın başlangıç, gelişme ve sonuçlanma sürecine ilişkin bilgiler var mı? O konuda teknik bir yöntem biliyor muyuz? Ya da daha önce o süreçle ilgili şuurlu bir çalışma yaptık mı? Aldığımız sonuçları denetleyip sürecin sonuçlanmasını yorumladık mı?

İşte süreç denetimiyle kastettiğimiz bunlardır. Süreçlerin oluşmasının bizlerle olan ilişkilerini incelemekte büyük faydalar vardır. Çünkü başlamış ve devam etmekte olan süreç, bizlerin ihtiyacı olan ve varlığımız tarafından ya da Yüksek

Mekanizmalarda oluşturulan tesis, vibrasyon ve bunların sonuç etkilerini kapsar. Görünmeyenin görünende tezahürü süreçler kanalıyla olmaktadır. Burada derhal dikkati çeken bir tedrici sistemi görülür. Etkilerin gelişi, bizlerce alınabilmesi ve bunun devam ettirilmesi oldukça zor konulardır. Zorluk, bizlerin sürekli uyanıklık, gayret ve cehit hâli

Bizler "olan"a uyumlu olmak zorundayız.

içinde bulunmayışımızdan ötürüdür. Yoksa sistem mükemmelen işlemektedir. Aksayan sadece bizleriz.

Şuurlu faaliyetlerimizin kontrolü ve anlaşılması süreçle birlikte incelenir. Aslında süreç, bunlardan bağımsız olmayıp "olmakta olan"dır. Araştırmasını yaptığımız konu işte böyle

derin ve önemli bir konudur. Bizler "olan" a uyumlu olmak zorundayız. Aksi hâlde uyumsuzluğun sonuçlarıyla karşılaşmamız mukadderdir. Kuşkusuz bunlar varlığı korkutma değil hatırlatma niyetiyle anlatılmaktadır.

Şöyle bir soru aklımıza gelebilir? Mademki olmakta olan vardır, öyleyse bizim hiçbir tasarrufumuz olamaz gibi. Sürecin püf noktası da işte buradadır. Bizler içinde bulunduğumuz vibrasyon ya da plân seviyemize uygun olanları kendimize çekip hemhâl olduğumuza göre "olmakta olan" bize uygun, bizim istediğimiz ve ihtiyacımızın karşılanmasından başka bir şey değildir. Bir yardımdır, rahmettir. Enkarnasyon hayatlarımızda başka nasıl görgü ve tecrübe kazanabiliriz ki? Durumumuza en uygun cevaplarla karşılaşyoruz ve bundan şikâyetçi oluyoruz. En hafif deyimıyla buna kendini bilmezlik denmez de ne denir?

Süreçlerin denetimi tam bu noktada çıkıyor. Eğer bize gelen, ihtiyacımız olan o etkiyi karşılaştığımız olayda alabilmişsek o süreci denetleme yolunda önemli bir adım atmış oluyoruz. Çünkü sürecin dilini anlayarak, aynı olayla yeniden karşılaşınca artık elimizde o sürece ilişkin bilgi olduğu için rahatlıkla denetleyebiliriz. Bizim süreç denetimiyle anlattığımız şeyler ise

bunu biraz daha ileri götürme durumudur. Yani şuurlu olarak süreçleri oluşturma ve denetleme konusudur.

Belki de henüz böylesi kavramlara alışık değiliz. Ama kendini tanıma ve bilme konusu içine bunlar doğrudan girer.

Ne kadar yüksek seviyeli titreşimlerle ilişki kurar, bunları şuurlu olarak devam ettirir ve denetleyebilirsek o kadar uyumlu olur ve vazifeye doğru çekiliriz.

Süreç denetimi böylece plânsal ilişki aracı olmaktadır. Kesinlikle bundan, dışımızdaki süreçlere müdahale gibi bir anlam çıkarılmamalıdır. Çünkü orası Yüksek İdare Mekanizması'nın yetki ve tasarrufuna dahildir. Bizler kendi içimizde dönük süreçleri anlamak ve değerlendirmek için denetlemekten sorumluyuz. Bunu bilmeden zaten yapıyoruz. Ne dersek diyelim yaptıklarımızın sonucuyla karşılaşılıyor. İşte yaptıklarımızı ve yapacaklarımızı plânlayıp denetlemek, süreçlerin kapsamı olmaktadır. Her hareketimizin, her düşüncemizin yeni bir süreci başlattığını bilmemiz gerekiyor. Şuurlu, vazife dolu hizmetlerle geçecek hayatları yaşamak insanın kendi elindedir. Yeter ki bu konuda bilgi, anlayış ve idrak içinde olalım. Süreçlerin denetimine şuurlu olarak katılmak için gayret edelim. ■

Senin Lehine

Varlık: ANDRÉ LUIZ

Her zaman çalış ve başladığın işi bitir.

Herkese yardım et ama hemen yapılması gereken görevlerini de unutma.

İsyan etmeden acıya katlan ama kimseye acı çekirtme.

İnsanları affet. Kini, hıncı unut.

Yanılanların imdadına koş ama hatalarını yüzlerine vurma.

Başarıyı ara ama başkalarının zaferiyle de mutlu olmasını bil.

Düşüncelerini değiştir ama anlamadıklarını eleştirme.

Öğrenebileceğini öğren ama uygulanması gerekenleri de reddetme.

Söz verdiğin şeyleri yerine getir ve hiç kimseyi bekletme.

Etkinliğini koru ama telaşlı yaşama.

Para harca ama aşırıya kaçma.

İyiliği ara ama başkalarına iyilik etmek için kendi içsel yöntemini yarat.

İdeal Spirite' ten Çeviren: Azniv Atasev

KOZMİK İNİSİYASYON

Halük HACALOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

ESKİ bir Peru efsanesinde de Virakoşa koymuş olduğu kanunlara uyulmadığını gördüğünden halkını cezalandırma yoluna gitmiş; bundan hareketle okyanusları taşırılmış, her tarafı su kaplamasını buyurmuş. Bu yüzden ovalar deniz, dağlar da birer ada görünümü almış, tufanda insan soyu bütünü ile mahvolmuştu. Layca Tarpuntay ve çocukları, büyük tanrı Virakoşa'nın yardımıyla yeni insan soyunun üremesini sağladı. Yeni nesil olanları unutmamak için Virakoşa adına Titi-caca gölündeki bir adada bir mabet yaptı.

HAVA

Hava, Baba'yı ifade ettiği gibi, Tanrı'yı ve üstün ruhsallığı da temsil eder.

...Ahura Mazda'nın yarattığı insanlar öylesine çoğalırlar ki hiçbir yere sığmaz olurlar. Ahura Mazda yeryüzünü üç kez genişletmek zorunda kalır.

Sonunda Ahura Mazda, Yima'ya (İlk insan=Adem) öldürücü ve kuru bir kışın geleceğini, yaşayan tüm varlıkların yok olacağını, yer altına bir sığınak yapmasını, hepsi yeryüzündekilerin en mükemmeli olmak üzere erkek, kadın, bitki ve hayvan tohumlarını sığınağa koymasını söyler.

Sığınak kare şeklindedir. Avlusu, balkonu, koridorları, kapı ve penceresi vardır. Kendi ışığı ile aydınlanır. Yima, sığınağı yapar. İçine her canlı türünden iki tane parlayan kızıl ateşi koyar. Ortalığı kasıp kavuran kış felâketinden kurtulan sığınaktakiler, ortaya çıkıp dünyayı doldururlar.

Manuscripth Troano ve Mayalara ait diğer dökümanlar, okyanuslar kıtaları bastığı ve müthiş bir kasırganın dünyayı silip süpürdüğü esnada; bir kâinat felâketinin meydana geldiğinden bahsetmiştir. Bu kasırğa, bütün şehirleri ve ormanları yıkmış ve parçalarını uzaklara taşımıştır. Ayrıca volkanlar patlamış, gelgitler dağların üzerlerini süpürmüş, şiddetli fırtınalar insanoğlunu perişan etmiş ve pek çok hayvan neslini tüm olarak mahvetmiştir.

Bunun neticesi olarak dünyanın çehresi değişmiş, dağlar çökmüş, okyanuslardan kopup gelen ve karalara saldıran suların meydana getirdiği şelâlelerin üzerinde yeni dağlar teşekkül ederek yükselmiş, sayısız nehir yatağını kaybetmiş ve gökten inen vahşi bir tornado, bu harabenin içinden geçmiştir. Bu dünya çağının son bulmasına "Hurakan" sebep olmuştur. Yani bu olayda karanlığı getiren, evleri, ağaçları, hatta kayalar ile toprak yığınlarını silip süpüren fiziki etken hep bu Hurakan'dır. Hurakan adından kuvvetli fırtına anlamına gelen "hurricane" kelimesi türetilmiştir. Ateş, su ve gökten yağarak rüzgâr tarafından sürüklenen yapışkan maddeler, dünyayı harabeye çevirmiştir. Bu esnada beş gün süreyle güneş görünmediğinden, dünya karanlık içinde kalmıştır. Kâinatta oluşmuş bir kasırğa konusu, Hindistan'a ait Veda ve İranlılara ait Avesta adlı eserlerde zaman zaman tekrarlı olarak ele alınmıştır.

Gökyüzü ile ilgili, bir Japon efsanesinde de güneş tanrıçasının uzun bir süre kendisini, fırtına tanrısının korkusundan ötürü, gökte bulunan bir mağara içinde saklandığı belirtilmiştir. "Işık kaynağı kayboldu ve bütün dünya karanlık oldu" ve fırtına tanrısı korkunç bir felâ-

kete sebep verdi.

Gökyüzü ile ilgili diğer bir Japon efsanesinde; "İnsanoğlu arasında günahkârlık arttığında, dünyanın orta kısmı dehşet içinde öyle titredi ki, nispeten daha yukarıda bulunan tabakaları zayıfladı ve pek çok insan oyuklara fırlatılıp mahvoldu." denilmektedir.

ATEŞ

Ateş, özellikle eski toplumların yaptıkları **arınma ayinlerinde** (ateş dansları gibi), daima bir araç ve başvuru manevî bir güç olarak kullanılmıştır. Bu insanların inançlarına göre, ateş, yangınlara neden olur, tüm bitkileri, ağaçları birden yakar kül eder, yani bir anlamda onların günahlarını temizler; sonuçta aynı yerlerde yepyeni ve doğanın canlanmasına neden olur. İşte bu yönden, ateşin tahripkâr olan bu etkisinde bile olumlu bir amaç ve sonuç bulunmaktadır. Çağ içinde bu tür ayinlerin ateş yerine, Vaftiz olayı gibi, **suya yönelerek yapıldığı** görülür.

Ateş, yanıcı nitelikte olan nesnelere yakma ve toprağı pişirerek sağlama gücüne sahiptir, bu bakımdan aktif bir madde ve erkek cinsiyetli olarak sembolleştirilir. Ateş erkek cinsiyetli (Hava) ile güçlenirse de, dişi cinsiyetli suya karşı son derece duyarlılığa sahiptir...

Oluşumu sırasında dünya zaten ateşten bir küre idi. Bugün bile onun soğumayan tabakalarının en derinlerinde zaman zaman varlıklarını kanıtlamak istercesine fışkıran bir ateş rezervi var; buna **magma** deniyor. Tepemizde ise güneş var. O hâlde **biz insanlar iki ateş arasında, baş başa bu yaşamı yürütüyoruz**; tıpkı evrensel ruhla bireysel ruh arasındaki ilişki gibi.

Ateş, gözlenen ve maruz kalınan etkileri nedeniyle insanoğlunun hayret, dehşet ve saygı duyduğu ve onu tanrı katına çıkardığı bir madde olmuştur. Mitolojiye göre, ateşi, ilkin göğü, dağları ve denizi yaratan kozmik bir varlık olan "Gaia"nın oğlu olan Prometheus keşfederek tanrılardan çalmış ve insanlara vermiştir.

Ateş kültürünün şu veya bu inanç ve törelerin doğrultusunda şekil değiştirerek günümüze dek varan bazı uzantıları var; örneğin özellikle parabolik bir merceğe yardımıyla ve güneş ışınlarıyla yakılan Olimpiyat meşalesi, Paris'in ünlü Zafer Takı'nın altında sürekli yanan ateş, kiliselerde, türbelerde mum yakmak ve hatta doğum

yıldönümü pastalarının üzerine dikilen mumlar..

Eski Yunan'da ateş, şimdiki hayat ile gelecek arasında bir aracı ve yeryüzünün kirlerinden temizlediği ruhun gerçek kurtarıcısı kabul edilir.

Devresel yenilenmenin devindirici olan ateş, eski Meksika toplumları tarafından derinliklerden yükselmeyi sağlayan içsel kudret olarak kabul edilirdi.

Ateş Hinduizmde, doğurucu, arındırıcı ve tahrip edici özelliğe bürünmüştür. Bir metinde ise ateşin özelliği kendi kendine temiz olan, başkalarını temizleyen ve parlayan olarak ifade edilmiştir.

Gnostiklere göre ateş, neslin devamını sağlar.

M.Ö. yaşamış olan Anaximenes ile Anaximanter ve 5. yüzyılda da Apollonia'lı Diogenes, dünyanın mahvolmasını, bunun yeniden yaratılmasının izlediğini kabul etmiştir.

Heraklit felsefesine göre, her şeyin sürekli bir değişme ve sürekli bir oluş içinde bulunduğunu kabul eder. Bu değişme ve oluş bir kanuna bağlıdır ve logos tarafından idare edilir. Heraklit bu logos'un ateş cinsinden bir varlık olduğunu ve âlemin içinde bulunduğunu kabul eder. Âlemi idare eden logos, âlemin içindedir. İnsan akla, logos'a sahip olan bir varlıktır. İnsanı sürekli etkisi altında bulunduran bu logos, âleme hâkim olan logos'un cinsindedir.

Heraklit (M.Ö. 540-475) dünyanın her 10.800 yıllık bir dönemden sonra, büyük bir yangın geçirdiğini ve mahvolduğunu ileri sürmüştür. Heraklit dünyanın bundan önceki yıkılışından itibaren sayarak, 10.800 yıl sonra tekrar yok olacağını hesaplamıştır. Eğer Heraklit'in yinelenen felâketler süresini kabul edip Eflâ-tun'un Atlantis'in battığını öne sürdüğü tarihten itibaren (kendi zamanından 9.000 yıl önce) hesaplırsak, bundan sonraki olayın ikinci bin yılın sonuna rastlayacağını hesaplayabiliriz. Bu varsayımı, kullandığımız takvim ortaya çıkmadan yüzyıllar önce öne sürülmüştür ve değişik yörelerdeki efsanelerin çoğunda görülen ortak bir noktadır.

Stoacılar da Heraklit gibi, âlemin oluşma-

sını aslı ateşten meydana geldiğini kabul ederler. Aslı ateşin kendisi, âlem ruhu ile bir ve aynıdır. Daha doğrusu, bu aslı ateş, âlem ruhunun, canlı vücudu gibidir. Her şey aslı ateşten çıkar ve her şey gene ateşe dönüp onun içinde erir. Bununla birlikte, aslı ateşe dönen bu varlıklar, sonra gene aynı kılıklar ve aynı şekiller içinde aynı kaderlerle, yeni baştan meydana çıkarlar.

Stoacılar, dünyanın yeniden tanzim edilebilmesi maksadıyla, periyodik olarak yangın felâketleriyle yakılıp yok edildiğine inanmıştır. Uzun zaman devresinde madde içinde daima aktif durumda var olan bir ateşin kuvvetinden dolayı, her şey yine kendi biçimine dönüşür ve bunun sonucunda yeniden bir dünya kurulur, fikrine sahip olan Stoacılar, gezegenimizin periyodik yangın felâketleri geçirecek, kendisine yeniden şekil verdiğiğine inandırmaktadırlar.

Zamanla, bu dünyanın sonu ile ilgili bu motifler tüm Grek-Roma kültürüne egemen olmuştur. Dahası, dünyanın periyodik yenilenişi (metacosmesis) ve Yeni Fisagorculuk ve Stoacılıkla birlikte M.Ö. ikinci ile beşinci yüzyıllarda yaygın olan felsefelerdir. Özellikle dikkat çekici bir unsur, evrensel yanma mitosudur. İyilerin zarar görmeden kurtulacağı bir ateşle dünyanın son bulması mitosunun, sonraları Ortadoğu inançlarında mahşer kavramı ile karşımıza çıktığını görmekteyiz. Ateş aslında dünyayı yenilemektedir. Bunun sonucunda ihtiyarlığın, ölümün, çürüme ve yozlaşmanın olmadığı, ebediyen canlı, ebediyen büyüyen, ölümlerin ayağa kalktığı, canlıların ölümsüzlüğe kavuştuğu, dünyanın baştan aşağı yenilediği yeni bir dünya kurulacaktır. Bu, iyilerin (ilâhî yasalara uyanların) korkmaması gereken bir durumdur ve insana yeniden ebediyet ve güzellik sağlayacaktır.

Mahabarata'da

O, tek bir mermiydi

Evrenin tüm gücüyle yüklü.

Akkor bir duman ve alev sütunu

On bin Güneş kadar parlak....

....Uğursuz rüzgârlar esmeye başladı

Güneş sanki tersine dönmüştü

Isıyla yanan Evrenin

Sanki ateşi yükselmişti.

....Ateşe benzer bir madde

Birdenbire varlık buldu

Dağları, nehirleri, ağaçları kavuruyor.

Bütün otları ve bitkileri

Evrenin hareket eden ve etmeyen

Her şeyi küle dönüyor.

Yine Mahabarata'ya ve Puranalar'a göre ufuk alev alacak, gökyüzünde yedi ya da sekiz güneş belirecek ve bunlar denizleri kurutacak, dünyayı yakacak. Kozmik ateş, evreni tümüyle yok edecek.

TOPRAK

Toprak, yeryüzü tekâmül ortamında en kaba, en sert, en katı durum ve yapıyı sembolize ettiği gibi; inşinin son durağı ve tohumun, yeniden oluşun ise yatağı ve besleyicisidir. Yeniden doğuşun yatağı olduğu için, üretkenlik ve bereketi de kendi bünyesinde saklar. Dünya Ana diye boşuna denmemiştir. Devresel harekete ve göksel iradeye boyun eğerek, vericiliği ön plândadır. Ama bir o kadar da kaypak, dejenerasyona, bozulmaya, negatife de meyillidir. Ezoterizmde dünyaya "şeytan"la sembolize edildiğinden tüm inisiyasyonlarda "dünyayı yenmekten" bahsedilmiş, hatta ana hedef olmuştur. İslâm peygamberi Muhammed "ben şeytanımı müslüman ettim" ifadesi ile, İsa peygamberin "ben dünyayı yendim" ifadesi ile anlatılmak istenen bilgi aynıdır.

İnsanoğlu topraktan çıkana çok değer verip baş tacı yaptığı, ruhsal iradeyi bıraktığı için, dünyanın/toprağın esiri hâline gelmiştir. Buna "ayakların baş, başların ayak olması" veya "hiyerarşinin bozulması" da diyebiliriz. En kısa ifade ile kutsal olanın değersizleşmesidir ki buna "dejenerasyon"un her şeye hâkim olması da denebilir.

İşte bozulan bu hiyerarşinin tekrar yerli yerine oturması için gerek toprakta/dünyada gerekse varlıkların şuurlarında büyük tam yüz seksen derecelik değişiklikler-şoklar yapmak gerekir. Bu şokların en elle tutulana fizik plân-toprak ile olmalıdır. Ortadoğu kökenli öğretilerde, muhtemel dünya sonu ile ilgili felâket tasvirlerinde toprakların, dağların batacağını, yok olacağı söylenmektedir.

(Devam Edecek)

ENERJİ BEDEN

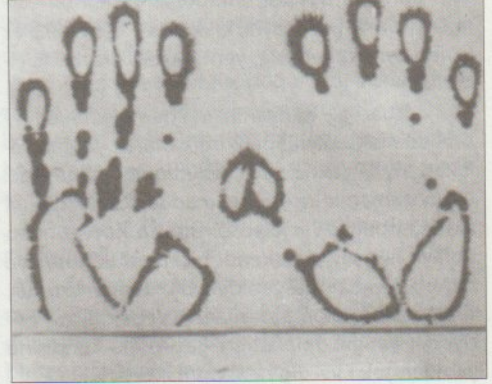
Kenan YILMAZ

GNSAN sadece fizik bedenle mi sınırlıdır? Astral ya da enerji beden diye bir şey var mıdır? İnsanlık bu sorulara yüzyıllardır yanıt aradı ve çeşitli açıklamalarda bulundu. Fizozoflar, bazı din adamları ve özel hassasiyetleri olan medyum denen kişiler, görünmeyen bedene sahip olduğumuzu söylediler ve bu bedene, süptil yani ince beden, astral, eterik, akıcı, duble ve fizik ötesi beden gibi isimler verdiler.

Bir bacağı ya da kolu kesilen bazı insanlar, bacağına ya da kolunu yerindeymiş gibi hissettiklerini söylüyorlar. Acaba bu hisse sebep olan nedir? Doktorlar bu hissedişe; "halüsinasyon meydana getiren arzu" ya da "bedeni bir bütün olarak görme hususunda psikolojik bir eğilim" diyorlar. Bunun yanı sıra gözün görme frekansı dışındaki enerjileri görme yeteneğinde olan görücüler ise kesik organın yerinde, akıcı bir enerji hâlinde âdeta bir eşinin bulunduğunu söylüyorlar. Enerji bedeninin, fizik bedenden daha büyük ve fizik bedeninin kenarlarından taşar hâlde görüldüğünü ifade ediyorlar.

Bilim adamları enerji bedeni görünür hâle getirmek için çalışmalar yaptılar. Bunlardan ilk ve en önemlisi Eski Sovyetler Birliği'nde gerçekleştirildi. Bu buluş *Kirlian Fotoğrafçılığı* adını taşımakta. Bir diğer adı da yüksek frekans fotoğrafçılığı. Kirlian fotoğrafçılığı tekniği kısaca şöyle: Yapay olarak oluşturulmuş yüksek frekanslı elektrikli bir alanda, gözün görme frekansı dışındaki bazı enerjilerin özel bir film plâğı üzerine etki etmesi sağlanabiliyor. Bu şekilde cisimlerin çevreye yaydığı enerji dalgalarının görüntüsünün elde edilmesi mümkün oluyor.

Kirlian fotoğrafçılığı hakkındaki araştırmalara bazı bilimsel kitaplarda rastlamak mümkün. Kirlian metoduyla, yüksek frekanslı elektrik alanında çekilmiş bir yaprak resminde, yaprağın alışmış olduğumuz şekli gayet belirgindir; bunun yanı sıra yaprağın bütün yüzeyinde yanıp söner gibi görünen ışık kümeleri görülür. Parlak cıvı cıvı alevcikler yaprağın kenarları boyunca âdeta taşar görünümündedirler. Yaprığın bir parçası kesilip fotoğrafı çekildiğinde de, kesilmiş olan parçanın yerinde bir kalıp hâlinde

enerji alanı tespit edilebilmekte. Yaprığın hayatiyetini yitirecek kadar fazla bir miktar kesildiğinde ise enerji alanı kaybolmaktadır.

Yapılan bu gözlemlerden, canlılarda ve hatta cansızlarda başka tür enerjilerin de bulunduğu anlaşılıyor. Âdeta fizik yapının içinde kıpır kıpır hareket eden bir beden var. Bilim adamları bu enerjilere biyoplâzmik enerjiler adını veriyorlar. Bir çeşit manyetik enerji. Böyle bir bedenini keşfi de ister istemez dikkatleri başka alanlara doğru çekiyor.

Durugörü medyumlarının, aura ismini verdikleri ve daha ince bir enerjiden oluşan beden, şimdiki kadar herhangi bir cihaz kullanılarak görüntülenememiş. Ancak aura seviyesinde enerjilere karşı hassasiyeti gelişmiş medyumlar görebiliyorlar.

Enerji beden aslında nedir? Nereden geliyor? Bu gibi soruların cevaplarının araştırılması için Kazakistan'ın Kirov Devlet Üniversitesinde, biyolog, biyokimyacı ve biyofizikçilerden oluşan bir grup oluşturuldu. Çalışmada Kirlian cihazı ve elektron mikroskobu birlikte kullanılarak enerji bedeninin görüntülenmesi başarılı. Sovyet bilim adamlarından oluşan bir grup keşiflerini açıkladılar. Açıklama: Bütün canlıların yani bitki, hayvan ve insanların sadece atom ve moleküllerden yapılmış olan bir fizik bedenleri değil, aynı zamanda bir enerji bedenleri olduğu şeklindeydi. Bu ikinci bedene biyolojik plâzma beden ismi verildi.

Kirlian metodu ile ilgili çalışmalar bir kitap hâlinde yayınlandı. Kazakistan Devlet Üni-

versitesi tarafından yayınlanan kitabın adı *Kirli-
an Metodunun Biyolojik Esasları*. Çalışmalar
göre Kirlian metodunda izlenen biyolojik ışım-
anın sebebi, organizmanın elektriksel durumu
değil, biyoplâzma oluyordu.

Bütün canlılarda bulunan renkli enerji
bedenin en belirgin özelliği, onun belirli bir or-
ganizasyona sahip olması. Enerji bedeninin içinde
fizik bedendeki enerji kalıbından tamamen
farklı olarak bir hareket tarzı devam ediyor. Ay-
rıca biyolojik enerji plâzması her organizma,
doku ve muhtemelen de moleküller için özel.
Bu özel oluş hâli organizmanın şeklini tayin edi-
yor. Yani organizmanın şeklini tayin eden,
maddî formu birarada tutan bu enerji beden
oluyor.

Araştırmalara göre fizik ve enerji beden-
leri arasında sıkı bir ilişki var. Hatta canlılık dedi-
ğimiz durum fizik beden ve enerji bedenlerin
birarada bulunması ile meydana geliyor. Bu
enerji, gözlemlere göre tıpkı bir akışkan gibi
hareket ediyor. Sürekli bir ışımaya devam ediyor.

Bioplazmik enerji bedenindeki enerji ha-
reketinin, nefes alıp verme ile yakından ilgisi ol-
duğu saptanmış. Hint yoga felsefesinde nefes
alıp verme ile enerji alımı arasındaki ilişki
önemli bir yer tutuyor. Bu konuda özel çalış-
malar tarif ediliyor.

Kirlian fotoğrafçılığının keşfi organizma-
nın biyolojik enerjilerinin izlenme imkânını sağ-
lamış bulunuyor. Bir grup araştırmacı güneş
patlamalarından yeryüzündeki insan, hayvan
ve bitkilerin etkilendiğini Kirlian fotoğrafçılı-
ğında faydalanarak saptadı.

Enerji beden üzerindeki çalışmalar, ev-
rendeki tüm varlıkların gerek biyoplâzmik dü-
zeyde, gerekse daha ince düzeydeki enerjilerle
sürekli etkileşim hâlinde olduğunu göstermek-
tedir. Yani görünenin ötesinde de bir birlik ve
bütünlük bulunuyor.

Enerji bedeninin, fizik bedeninin dışına taş-
abilme imkânı bulunuyor. Diğer bir deyişle ken-
di bulunduğu boyutta hareket edebiliyor. Ruh-
sal yetenekleri gelişmiş olan kişiler sık sık ener-
ji bedenleri ile seyahat ettiklerinden bahsediyor-
lar. Medyom denen bu kişiler, işte bu enerji
bedenlerini kullanmayı öğrenen insanlardır.
Normal uyku hâlinde de enerji beden ile seya-
hat edilebilmekte, fakat çoğu zaman bunun
farkına varılmadan rüyadaymış gibi hissedil-
mekte.

Araştırmacılar, enerji bedeninin keşfi ile
birlikte, bunun insanın duyular dışı yetenekleri
ile ilişkisi olduğunu düşünüp bu konudaki çalış-

malarını yoğunlaştırdılar. Örneğin beden dışına
taşma, astral seyahat, başka bir boyutta hare-
ket edebilme gerçekleri üzerinde çalışmalar ya-
pılıyor. Yapılan bu sondaj çalışmaları ölüm ve
ölüm sonrası hayatın inceleme kapılarından bi-
rini açmış bulunuyor.

Şimdi artık insanın sadece fizik bedenle
sınırlı olmayıp, bir enerji yumağı olduğu gerçe-
ği ortada. Böyle bir anlayışın gelişimi mevcut bi-
lim dallarındaki çalışmaların ve anlayışların ye-
niden gözden geçirilmesi sonucunu meydana
getirecektir. Tabii ki değişim de kaçınılmaz.

Düşünce ve heyecansal değişimle-
re hemen reaksiyon gösteren
bir enerji ya da hassas bir beden-
nin varlığının keşfi, bilim çevre-
lerinde daha çok yeni bir fikir.
Daha henüz tüm bilim dallarında anlayışları ve
uygulamaları değiştiren bir etki yaratmadı. Fak-
kat aura olarak bilinen enerji beden, parapsiko-
loji çevrelerinde uzun zamandır biliniyor ve
şimdiye kadar tespit edilmiş bulunan telepati-
den ruhsal şifaya kadar birçok yetenekle ilişkisi
var. Enerji beden üzerinde yapılan çalışmalar,
bu yeteneklerin açıklanmasında ihtiyaç duyulan
ipuçlarını vermiş bulunuyor.

Halk arasında çok sayıda tanınan ve elle-
riyle hemen hemen her türlü hastalık tedavisi
yapan şifacı medyomlar bulunuyor. Şifacı med-
yomlara başvuran pek çok kişi, şifacılar hakkın-
da ortak bazı özellikleri ve etkileri tarif ediyor-
lar. Bunlardan biri de, şifa işlemi sırasında şifacı
medyomun elinden bir enerjinin ortaya yayıl-
ması. Âdeta bir tür radyasyonun şifacının elle-
rinden hasta kişinin bedenine akmakta olduğu-
nu hissettiklerini anlatıyorlar. Buna rağmen ya-
pılan testlerde, ne şifacıda ne de hastada her-
hangi bir ısı artışı saptanmamış, tersine şifacının
ellerinde ısı azalması tespit edilmiş. Ama ortada
sıcaklık hissini uyandıran bir etkileşim var ve bu
sıcaklığa ait hiçbir belirti yok. Şifacının ellerin-
den aktığı söylenen enerji, Kirlian fotoğraf tek-
niği ile de gözlemlendi. Şifadan önce, şifa esnasın-
da ve şifadan sonra resimleri çekildiğinde, ener-
ji değişimleri gayet belirgin olarak görüldü.

Gözümüzün görme sınırları dışında kalan
enerji bedenimiz önce medyom denen hassas
kişiler ve sonra bilimsel araştırmalar sonucunda
keşfedilmiş bulunuyor. Tıpta, özellikle hastalık
teşhisi ve tedavisinde enerji bedenden yararlanı-
lıyor fakat şimdilik az sayıda insan tarafından
kullanılmaktadır. Oysa bu, tüm insanlık için
olan bir imkândır. ■

İNCİL'DEKİ HİKÂYE

Michael D. LEMONICK

UYGARLIĞIN 5000 yıl öncesine dayandığı ve her metre kare toprağın altında büyük bir arkeolojik buluşun yatıyor olabileceği İsrail'de, kanunlar, herhangi bir inşaat sırasında bir arkeolojik buluntu söz konusu olduğu durumlarda devletin işe el koymasına olanak tanıyor. Gerçekten de Batı tarihinin başlangıcından beri neredeyse her imparatorluk, arkalarında binalar, mezarlar veya eşyalar bırakarak, bu toprakları işgal etmiş, bu topraklar için savaşmış veya en azından üzerinden geçip gitmiştir: Mısırlılar, Suriyeliler, Babilliler, Yunanlılar, Romalılar, Türkler, Haçlılar. Bu yüzden sadece 1995 yılında İsrail'de 300 kazı çalışması yapılmıştır.

Yaklaşık üç milyar Yahudi, Hristiyan ve Müslüman için burası Kutsal Topraklardır; Kur'an ile İncil'in; İbrahim'in, Kral Davud'un ve Kral Süleyman'ın ayak bastığı yerler olarak işaret ettiği topraklardır bunlar. Yahudi ve Hristiyanların yeni yılı yaklaşırken, dünyanın her yanındaki inananlar, geçmiş yüzyıllara ait arkeolojik bulguların önemine daha çok kulak kabartmış durumdadır; çünkü son birkaç yıl içindeki buluntularla birlikte, inançlarına temel olan olayların gerçekliği kanıtlanma aşamasındadır.

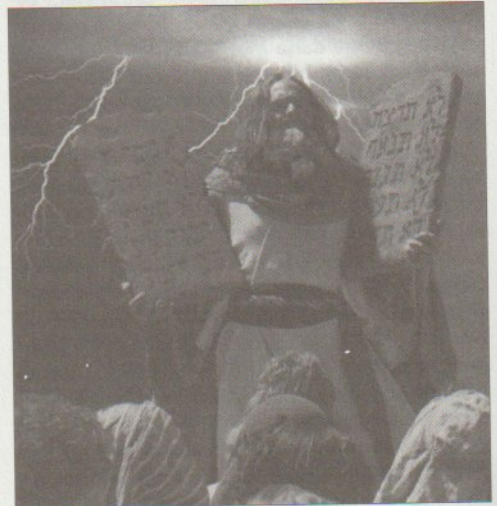
İncil'deki en tanıdık isim, olay ve yerlerin bazıları, son keşiflerin çokluğu sayesinde yeni bir ışık altında görülmektedir. Ve arkeologlar, hâlâ yanıtlanmamış bazı soruların çözülmesine yardım edecek yeni kanıtların peşindedirler: Musa gerçekten yaşadı mı? Mısır'dan çıkış yaşandı mı? Joshua, Eriha Savaşında savaştı mı? İsa, tefecileri kovaladı mı? İncil'in ilk kitapları ne zaman ve niçin yazıldı?

Yeni bulunan bir mağarayı kazan İsrailiiler, buna benzer bir kanıt bulmuşlardı. Kayalık bir açıklıkta, Kudüs'ün 30 km kuzeybatısında, kemiklerle dolu 23 mezar buldular. İtinasız ve acele bir analiz, taş mezarlardan birinin üstün-

deki harflerin Hasmonean'ların adının bir kısmını oluşturduğunu gösteriyordu: Makkabi'ler diye de bilinen bu aile, Tevrat'a göre, mucizevi bir gaz lâmbası ile karşılaşmıştı ve günümüzde, Hanukah bayramı kandillerinin yakılmasıyla kutlanan olay buydu.

İlk kez, ancak Tesniye'de sözü geçen bu efsanevi ailenin gerçekten de var olduğuna dair fiziksel bir kanıt var gibi görünmekteydi. Sonra, İsrail Antikalar Yetkilisinden hayal kırıklığı yaratan haber geldi; lahit üstündeki harfler yanlış yorumlanmıştı. Bunların Makkabi'lerin kemikleri olduğunu sanmak için hiçbir sebep yoktu.

Araştırmacılar için ufak tefek çanak çömlek, heykel veya duvar parçacıklarından, kadim toplumları yeniden yapılandırmaya çabalarken geçmişe ait şeyleri kazmak, daima itina isteyen bir iştir. Kutsal Topraklarda Tevrat zamanından kalan eşyaları tanımlamaya çalışmak bilhassa sorunludur. Her şeyden önce, Kral Süleyman veya daha öncesine ait zamanlardan hiçbir yazılı kayıt günümüze kadar kalmış değildir. Dahası, bu konunun tamamı son derece hassastır. Çünkü neredeyse herkese dokunan bir yanı vardır.

ELER GERÇEK Mİ?

Yahudi ve Hristiyanların en aşırı muhafaza-kârları İncil'in bazı kısımlarının hayalî olabileceğini duymaktan hoşlanmazlar. Ateistler, bütün İncil'in peri masalı olduğunu kanıtlamak için sabırsızlanmaktadır. İlimli bir çoğunluk için bile İncil, bütün Batı kültürünün o kadar büyük bir kısmını oluşturmaktadır ki, anlatıklarının gerçeğe dayanıp dayanmaması çok şey ifade etmektedir.

Düşünürlerin çoğu Musa'nın yanan çalısı veya İsa'nın dirilişi gibi mucizelerin bilimsel olarak kanıtlanacağına inanmamaktadır. Çünkü bunlar zaten doğaüstü olaylardır. Ama bir dizi önemli keşif, İncil'in çok daha eski hikâyelerinden bazılarının gerçek kişi ve olaylara dayandığını güçlü bir biçimde önermektedir. 1990'da, Gazze Şeridinin kuzeyindeki antik Aşkelon kentinde araştırma yapan Harvard'lı araştırmacılar; Çıkış kitabında sözü edilen büyük altın buzağıyı hatırlatan küçük bir gümüş kaplama, bronz buzağı heykelciği çıkartmışlardır. 1986'da, arkeologlar bilinen en eski, İ.Ö. 600 civarında yazılmış İncil metnini buldular. Bu, en' azından Tevrat'ın bir kısmının, anlattığı olayların kısa bir süre sonrasında yazılmış olduğunu önermekteydi. Yine 1986'da akademisyenler, İ.Ö. Yeremya'nın kehanetlerini kaydeden yazıcı Neriah'nın oğluna Baruch'a, ait antik bir mühür buldular.

Bu keşifler içinde belki de en önemlisi, bir arkeolog ekibinin 1993'te, İsrail'in kuzeyinde, Tel Dan adı verilen bir höyükte, İ.Ö. 9. yüzyıla ait bir yazı bulmaları oldu. Bir bazalt parçasına kazınmış sözler, "Davud'un Evi"ne ve "İsrail'in Kralı"na değiniyordu. Yahudi kralının, İncil dışında, adının geçmesi ilk kez görülüyordu ve görünüşe göre onun sadece bir efsane olmadığını kanıtlıyordu.

Öte yandan, birçok akademisyen, Tevrat'a kaydedilenlerin çoğunun çarpıtıldığını ve bazı karakter ve yerlerin muhtemelen tamamıyla hayal ürünü olduğunu düşünmekte. Birçok akademisyen, İbrahim, İzak ve Yakup'un yani Yahudilik geleneğinin kurucularının hiç

var olmadığından şüpheleniyor. Birçoğu Mısır'daki kölelik hikâyelerinden ve Çıkış'tan kuşkuluyor. Nispeten az sayıda bir grup Yasua'nın Eriha zaferine ve Vadedilmiş Toprakların geri kalanına inanıyor. En uç görüşe göre, bu sayılanların hepsi de hayal ürünü ve gerçek olan bitenlerden yüzyıllar sonra uydurulmuşlar.

Ama bazı şeyler üstünde herkes fikir birliği içinde. Örneğin, Kral Süleyman'ın hükümlerliğinden sonra İsrail tarihinin İncil versiyonunun, genellikle gerçek olaylara dayandığına inanılıyor. Çünkü devrin Mısır ve Suriye savaş anlatılarında ve ayrıca Kralların anlatılarında da bu olaylar anlatılıyor.

Ancak bundan öncesi, yani İ.Ö. 930 civarından öncesi hakkında uzmanlar her konuda fikir ayrılığına düşüyorlar. Maksimalistler adlı bir grup, İncil'in arkeolojik araştırmalar için yasal bir rehber kitap olduğunu kabul etmekte. Diğer grup, minimalistler ya da İncil nihilistleri, İncil'in dinsel bir belge olduğunu ve dolayısıyla herhangi bir nesnel anlatı gibi ele alınmayacağını öne sürüyorlar. İncil ile ilgili arkeolojik tarihte önce maksimalistler daha sonra da minimalistler baskındı.

Maksimalistlerin en ünlülerinden biri olan W. F. Albright'in takipçilerinden İsraili arkeolog Yigael Yadin 1984 yılında şunları söylüyordu: "Tevrat benim için bir rehberdir. Halkımın otantik tarihidir." İncil, örneğin, Kral Süleyman'ın Hazor, Gezer ve Megiddo şehirlerine surlar yaptırdığını söyler. Yadin, 1950'lerde gitmiş ve Hazor harabelerinde bir şehir kapısı bulmuş ve bunu Süleyman devrine, İ.Ö. 10. yy'a mal etmiştir. Daha önceki araştırmacıların, Gezer kentinde de böyle bir kapı buldukları haberini aldığı anda, bunu da Süleyman devrine mal eder. Ve İncil, Megiddo'yu da diğer şehirlerle birlikte telâffuz ettiği için, arar ve tabii ki Megiddo'da da bir üçüncü kapı bulur; böylece bunların hepsini Kral Süleyman'ın inşa ettirdiği

sonucuna varır.

Modern eleştirmenler, bu yaklaşımın bilimsel açıdan anlamsız olduğuna işaret etmektedirler. Tel Aviv Üniversitesi Arkeoloji Enstitüsü müdürü David Ussishkin, bu üç şehirdeki kapıların hiç de aynı devirde yapılmadıklarını söylemektedir. "Hazor, muhtemelen Süleyman devrinden." diyor, "Megiddo ise kesinlikle daha sonrasına ait. Gezer ise ya sonrakine ya önkine ait."

Atalar söz konusu olduğunda ise durum çok daha kötüdür. İbrahim'in maceralarının meydana gelişi hakkında İncil'de yazanlar dışında hiçbir doğrudan kanıt yoktur. Bunlara ve İncil'e aşırı güvenmekten doğan tutarsızlıklara tepki olarak, son beş yıl içinde ikinci bir süper şüpheler dalgası ortaya çıktı. Bunların en ünlülerinden, Kuzey Carolina Üniversitesinden John Van Seters, müşterek tutumlarını şöyle özetliyor: Tevrat'ın en eski kitapları, İsrailoğulları Babil'e sürgün edilene yani İ.Ö. 587'ye kadar yazılmamıştır. Musa, Kızıl Deniz'in yarılması, Sina Dağında hidayete eriş yoktur.

Arkeoloji, kanıt yokluğunun yokluğun kanıtı olmadığını savunur. Geçmişe ait kazılar yapmak, iskalamak veya tutturmak türünden bir önermedir. Ve bir tutturuş, şüphelik dağını yerle bir edebilir. İncil'in iddialarının tarihsel doğruluğunu güçlendiren keşifler arasında şunlar vardır:

* 1979'da İsraili arkeolog Gabriel Barkay, bir Kudüs mezarı içinde iki küçük gümüş rulo buldu. Tarihleri Süleyman'ın tapınağının yıkılışı ve İsrailoğullarının Babil'e sürgün edilışinden hemen öncesine denk geliyordu. Bilimciler bu ruloları İsrail Müzesinde dikkatlice açtıklarında, bunların yüzeyinde Sayılar kitabından bir bölümün kazılı olduğunu gördüler. Bu keşif, Tevrat'ın bazı kısımlarının, şüpheler bunların yazılmış olduğundan şüphe duysalar da, çok daha öncesinde kopya edildiğinin kanıtıdır.

* Arkeologlar, 1975 yılında Arap satıcıardan aldıkları belgeleri işaretlemekte kullanılan, "bullae" denilen ve üstü resimlenmiş kil topakları 1986'da açığa çıkardılar. Kudüs İbranî Üniversitesi uzmanları bir parça kil üstüne basılmış

olan şekillerden birini, Baruch'un mührü olarak tanımladı. Baruch, Yeremya Peygamberin kıyamet kehanetlerini kaydeden yazıcı Neriah'ın oğluydu. Bir diğer parça ise Yerahme'el'in, yani hem peygamberi hem de yazıcıyı tutuklamak için başarısız bir göreve gönderildiği Yeremya Kitabında söylenen Kral Jehoiakim'in oğlunun mührünü taşımaktaydı. Bu da İncil'deki karakterlerin mevcudiyetini teyit etmektedir.

* 1990'da Chicago Üniversitesinde Mısırolog olan Frank Yurco, Luxor'daki bir duvar rölyefinde yer alan figürleri, İsrailoğulları olarak tanımlamak üzere, Merneptah Taşı olarak bilinen bir monolitteki hiyeroglifleri ipucu olarak kullandı. Taşın kendisi, İ.Ö. 1207 yılından kalmadır ve Firavun Merneptah'ın bir zaferini kutlamaktadır. "İsrail heba oldu" diye okunur; bu da, sadece İncil öyle söylüyor diye değil, 3000 yıl öncesinde bile İsrailoğullarının belirgin bir topluluk olduğunu teyit etmektedir.

* 1993'te Avraham Biran ve Joseph Naveh, "Davud'un Evi" ve "İsrail'in Kralı" yazılarını bulduklarını açıklarlar. İ.Ö. 9. yy'a, yani Davud'un hükümraniğinden sadece yüzyıl sonraya ait olduğu saptanan yazı, komşu krallardan birinin İsrailoğullarını yenilgiye uğratmasından söz etmektedir. Bazı minimalistler yazının yanlış yorumlandığını ileri sürseler bile, uzmanların çoğu bu iki arkeolog ve İbranî dili uzmanının doğru olduklarına inanmaktalar. Artık şüphelilerin Kral Davud'un hiç var olmadığını savunmaları bir hayli zorlaşmıştır.

* Geçen sene Fransız akademisyen André Lemaire, "Davud'un Evi" ile ilgili bir makale yayınladı. Konusu Moabite Taşı yani kadim Filistin'den ele geçen en geniş yazıt idi. 1868 yılında, İncil'de adı geçen Dibon kentinin harabelerinde bulunan ve daha sonra bölünen bazalt taş en sonunda Louvre Müzesine ulaştı ve Lemaire, bu taş üstünde yedi yıl çalışıp, şu sonuca vardı: "Davud'un Evi" ifadesi burada da bulunmaktaydı. Tıpkı diğeri gibi, bu yazıt da İsrail'i yenilgiye uğrattığı için övünen bir krala aitti: İncil'de de adı geçen Moab Kralı Mesha'ya. Lemaire kelimeleri çözmek için kayıp bir harfi yeniden oluşturmak zorunda kalmıştı ve eğer yanılmamış ise artık Davud'un hanedanına ait iki 9. yy referansına sahibiz demektir.

(Devam Edecek)

Kaynak: TIME dergisi, 18 Aralık 1995 Çev.: Y. TOKATLI

ÖLÜM KORKUSU

Ercüment KAYA

“ÖLÜM” kelimesi, geçmişten bugüne kadar gelen insanlık realitesi için özel bir yere sahiptir. Özel olduğu kadar da hoş gitmeyen bir kelimedir bu. İnsanların çok büyük bir çoğunluğu için ölüm, hangi yaşta olursa olsun istenmeyen bir durumdur, bir realitedir. Âdeta bir “son”luk ifadesidir. İnsanlar, yakınlarından biri öldüğünde ilk önce derin bir üzüntü ve bunu takip eden ıstırap ve korku yaşamaktadırlar.

Ölüm, doğum gibi gereceği olmayan bir realitedir ve tüm canlılar için geçerlidir. Yerküremizde bu gerçeği bir türlü kabullenmek istemeyen bir insanlık bulunmaktadır. İnsanlar korkmaktadırlar ölümden. Ölüm bir yere uğradığında, oranın hâli haraptır. Feryatlar, kadere ve dolayısıyla da Yaradan’a sitemler (?) ve sonrasında gelen sessizlik.

Tüm bu negatiflikler ölüm kelimesine yüklenen anlam içerisinde yerini almaktadır. Ve daha bir süre devam edecek gözükmemektedir.

Bu aşamada, ölüme karşı duyulan bu korkunun sebebini tek bir kelimedede toplamak mümkün. O da:

BİLGİSİZLİK!

Bu bilgisizliği biraz açalım dilerseniz.

Başta da söylediğimiz gibi, öldükten sonra yok olacaklarını düşünür insanlar. Bu yokluk ya da sonluk düşüncesi, dünyada sahip olduğumuz tüm şeyleri kaybetme düşüncesini de içinde barındırır. Yani dünya hayatında kendisi gibi gördüğü, benimsediği (eş koştuğu) her şeyi

birakmaktadır. Çünkü insan aynı zamanda şu gerçeği de bilmektedir ki, bu sevdiği, benimsediği ve hatta taptığı insan ve her türlü maddî şeyler bu dünyanın malıdır ve burada kalacaktır. Nedir bu şeyler, şöyle bir kaç örnek verelim: Anne, baba, eş, çocuk, ev, araba, elbise, para, altın, sosyal statü, meslekî etiket vb.

Peki bu bilgisizliği aşabileceği BİLGİ kendisine çeşitli zamanlarda çeşitli vasıtalarla verilmemi mi? Yoksa nefesine yenik düşmesi, dünyanın cazibesine takılıp kısır döngü içerisinde girmesi insanın kolayına giden bir uygulama mı oldu?

İnsonoğlu RUH’un bilgisiyle çok eskilerde karşılaştı. Yani “insanın madde tarafının yanında bir de ruhsal tarafının olduğu” bilgisi insanın gelişimi için çeşitli zamanlarda verilen bilgiler içerisinde, bazılarında sembolere büründürülmüş olsa da mevcuttu. 19. yy’ın ortalarına doğru Batı Avrupa ve Amerika’da gelişen olaylar ve başlayan araştırmalar Spiritüalizm (Ruhçuluk) adıyla ortaya çıktı ve yayılmaya başladı. Bu hareket, Türkiye’de de 20. yy’ın ilk yarısında Dr. Bedri Ruhselman ile başlayan metafizik araştırmalar ile yeni bir boyut kazandı. Bu araştırmalar sonucunda açığa çıkan bilginin en önemli kısımlarından biri şudur: İnsan, ruh ve madde’den (beden) oluşan üçüncü bir varlıktır. Ruhsal olan yanı sıra ebedidir. Ruh varlığı kendi gelişimi ve madde olan tarafını geliştirmek için sonsuzluk içerisinde maddî yapıları kullanması söz konusudur. Bu durumda ebedî olan tarafımız ruh için ölüm söz konusu değildir. Ölüm dediğimiz hadise ruh varlığının geçici olarak kullandığı beden üzerindeki etkisini çekmesidir. Ve böylece beden tekrar

dan biri şudur: İnsan, ruh ve madde’den (beden) oluşan üçüncü bir varlıktır. Ruhsal olan yanı sıra ebedidir. Ruh varlığı kendi gelişimi ve madde olan tarafını geliştirmek için sonsuzluk içerisinde maddî yapıları kullanması söz konusudur. Bu durumda ebedî olan tarafımız ruh için ölüm söz konusu değildir. Ölüm dediğimiz hadise ruh varlığının geçici olarak kullandığı beden üzerindeki etkisini çekmesidir. Ve böylece beden tekrar

dünya maddesinin içindeki yerini almaktadır. Ölüm değişmez bir realitedir ve bir realite değişimini sağlar. Burada Léon Denis'nin bazı sözlerine bir göz atalım.

"Bu endişeye, bu korkuya ruhların ifşaati son vermiştir; bu ifşaati, bize, mezar ötesinden açık ve seçik bilgiler iletmiştir. Kafamızı asırlarca kurcalayıp durmuş olan o kahredici bilinmezlik ve belirsizlik korkusu, işte bu ifsaat sayesinde dağılıp gitmiştir. Onun ifadesine göre, ölüm, spiritüel yapımızda, temel niteliklerimizde, yani gerçek benliğimizi oluşturan hususlarda hiçbir değişikliğe yol açmamaktadır. O, bizi, sadece daha özgür hâle getirmektedir; alanı, gelişmişlik derecemizle orantılı olan özgürlüğe kavuşturmaktadır. Hayrın veya şerrin peşinde koşma imkânına, ilerleme, gelişme ve kendimizi yeniden şekillendirme imkânına her an sahip bulunmaktayız. Her tarafta, aynı yasalar, aynı ahenk ve aynı ilâhî kudretler hüküm sürmektedir. Hiçbir şey, geri getirilemez nitelikli değildir. Bizi bu dünyaya çağırmış olan sevgi, yarın başka bir dünyaya çağıracaktır; ama her yerde, bizi, dostlar, himaye ediciler ve destek vericiler beklemektedir. Biz, sevdiklerimizden birinin öteâleme geçişine, hiçliklerde yok olup gidecek diye ağlarken, çok yukarılarımızda yer alan esirî varlıklar, onun, aralarına katılışını kutlamaktadırlar, tıpkı, ruhu, tekrar çiçek açmak üzere dünyada görünmeye karar vermiş olan bir bebeğin, aramıza katılışını kutlayışımız gibi. Ölmüşler, göğün canlılarıdır."

Bu aşamada ruhçuluğun insanlığa sunduğu bu bilgileri değerlendirmek gereğine dikkat çekmek isteriz. Bu değerlendirme elbette sadece ölüm korkusundan kurtulma amacına yönelik değildir. Çünkü insanlık, bugün çok büyük zorluklar içinde bir çıkış yolu, bir ışık arayışı içindedir.

İnsanların çeşitli zamanlarda verilen ruhsal kaynaklı bilgilere rağmen ölüm konusunu korkunç bir hale getirdikleri bir gerçektir. Kendisini toprağa nasıl gömülmek istediğini soran dostlarına Sokrat bakın şöyle cevap vermişti: "Nasıl isterseniz öyle gömün, ama gömerken beni ellerinizle tutabilirsiniz tabii."

Bu cevap oldukça anlamlıdır. Çünkü gömülmekte olan ruh varlığı değil, onun, bu hayatı içinde kullandığı maddî bedenidir.

Burada, insanların sahip oldukları iki yanlış düşünceyi belirtmekte yarar var.

1) İnsanın ruhsal tarafı beyninin bir fonksiyonu olarak ele alınmaktadır.

2) İnsan ruha sahip fizik bir yapıdır.

Bu iki yanlış düşünceye ruhçuluk bilgisi içinde tek bir cümle söylemek yeterlidir. O da şudur: İnsan ruh ve bedenden oluşan üçüncü bir varlıktır, yani bizler gerçek anlamda bedenlere sahip ruhlarıdır.

Ölüme Yakın Deneyimler (ÖYD) yaşayan ve geçmiş enkarnasyonlarını (hayatlarını) hatırlayan insanlar ölümün korkulacak bir şey olmadığını ifade etmektedirler. Bunun sebebi, bu her iki gruba ait insanların, spatyom (öte âlem) hayatı ile ilgili birtakım bilgilere ve deneyimlere sahip olmalarıdır. Ölüm korkusunun en önemli sebeplerinden biri öte âlem hayatıyla ilgili bilgiye sahip olmamaktır. Bu noktaya ilgili olarak Léon Denis şöyle diyor:

"Müstakbel hayatın şartları konusunda elde edebildiğimiz bilgi, son dakikamızın üzerinde çok etkili olmaktadır. Bu bilgi bize, daha büyük bir güven vermekte ve ruhun bedenden ayrılışını daha çabuklaştırmaktadır. Öteâlem hayatına yararlı bir şekilde hazırlanabilmek için, sadece onun gerçekliğine inanmak değil, ayrıca, onun yasalarını anlamak ve ideale yönelik çabalarımızın avantajlarını ve sonuçlarını düşünce yoluyla kestirmek de gerekir. Psişik etütlerimiz, görünmeyen âlemlerle yaşam süremiz içinde kurduğumuz irtibatlar, daha gelişmiş yaşam şekillerine karşı duyduğumuz özlemler, gizli yeteneklerimizi geliştirmekte ve son dakika gelip çattığında, bedenden ayrılış işlemi daha önceden kısmen gerçekleşmiş olduğu için, şaşkınlık süresi de kısalmaktadır. Böyle bir durumda, ruh, kendini, çabucak toparlamaktadır, çünkü gördüğü her şey, onun bildiği, tanıdığı şeydir; onun için, kendisini yeni ortamının şartlarına, fazla çaba sarf etmeden ve fazla heyecanlanmadan uyum sağlamaktadır."

Bu cümlelerden şunu anlıyoruz ki, ölüm ve sonrası ile ilgili edineceğimiz bilgiler, insan olarak hepimiz için kaçınılmaz olan ölüm hadisesi ve öte âlem yaşamı için çok önemlidir. Sokrat diyor ki: "Ölüm, varlığın sonu olsa, ölümler her şey bitmiş olsa, kötülüklerin işi iş olurdu. Ölüvermekle, bedenlerinden, varlıklarından, bütün kötülüklerden kurtulmuş olurlardı. Ama

ruh ölümsüz olunca, kötülüklerden kaçmanın, kötülüklerden kurtulmanın, ruhu olabildiğince bilge kılmaktan başka yolu yoktur. Ruhun ölümsüzlüğü bilinince, ona yalnız hayat denilen süre için değil, ilerisi için de dikkat edilmesi gerekir. Çünkü ruh, ne bilgi edinmişse, insan ne yapmış, nasıl davranmışsa, Hades'e (Ahiret'e) ancak onunla gidilecektir. Hades yolcusuna başka bir şeyin zararı da, yararı da söz konusu değildir."

Ölümün hakikî manası ve önemi ile ilgili olarak Dr. Bedri RUHSELMAN Ruh ve Kâinat adlı eserinde özetle şunları söylemektedir:

"Ruhun muhtelif âlemlerde yaşaması, oralarda müessiriyet gösterecek bir duruma girmiş olması demektir. Herhangi bir âlemden uzaklaşmak isteyen ruhun her şeyden evvel, o âlemin maddî bağlarından, bütün alâkalarını kurtarması lâzımdır. Bu da onun daha yüksek maddî âlemlerde yaşama kabiliyetini kazanması nisbetinde mümkün olur. Esasen bir madde âlemi, kendisinden daha yüksek diğer bir âlemin maddelerini kullanmak imkânını verdiği için, ruhu yükseltici bir mektep gibidir. Demek ruhun şu veya bu dünyada yaşaması süs kabilinden bir şey değildir. Tekâmül kanununun bir

zaruretidir ve insanın daha yüksek bir âleme geçmesi için eski âlemi bırakması da tekâmül kanununun icabıdır."

"Muhtelif zamanlarda ruhlar, dünyaya gele gide nihayet oradan alacaklarını alırlar ve orası ile bağlarını çözerler. O zaman daha yüksek realiteler içinde, ebedî tekâmül yollarına devam etmek için, bu küçük dünyadan büsbütün ayrılırlar ve daha yüksek, daha mesut bir hâlde diğer dünyaların müsait şartlarından istifade etmek üzere oralara giderler ki dünya hayatına nazaran insanların kabul ettikleri mana-daki ölüm asıl bu olur."

Bütün bu bilgilerden sonra ölüm korkusunun geçici bir durum olduğunu, ölümün gerçek anlamının ruhsal yanıyla insan için bir realite değişimi olduğunu söyleyebilir ve yazımızı şu cümleyle kapatabiliriz.

Ölüm yok oluş değil, yeni bir doğuştur. ■

K AYNALAR :

1. Léon Denis, *Gerçek Varlık Ruhtur*, Ruh ve Madde Yayınları.
2. Ergün Arıkdal, *Ruhsallık Üzerine Denemeler*, Ruh ve Madde Yayınları.
3. Dr. Bedri Ruhselman, *Ruh ve Kâinat*.
4. *Ruh ve Madde* dergileri.

Yeniye Uyum Sağlamanın Yolu Kendimizden Başlar

Gündüz ÖĞÜT

GÇİNDE bulunduğumuz zamanda Ruhsal konular, spiritüel bilgiler artık belli bir grubun ilgi alanı olmaktan çıkmıştır. Artık her insan yaşamakta olduğu ruhsallığı incelemek, araştırmak ve bilgilenmek ihtiyacında ve arayışındadır.

Bu ihtiyacı gidermek için sarf edilen çabalar her varlık için pozitif sonuçlar doğuracaktır.

Günümüzde, dünyanın her yerindeki insanlar, şuursuz şekilde yaşamaktan, duygusal fırtınalarla sürüklenmekten, bencilce hırslarının ardından gelen ağır şoklarla darmadağın olmaktan usanmış durumdadırlar. Şuursuzluğun yerini şuurluluğun, nefretin yerini sevginin, ne-

gatifin yerini pozitifin, bencilliğin ve dejenere olmuş duyguların yerini aklın, vicdanın ve paylaşmanın alacağı bir dünyaya doğru yürüyoruz. Bu yürüyüşte her insan kendi temposunu belirlemekte. Temponun artması ve sağlam adımlarla ilerlenmesi için eski olan her şeyin yerine, yenin tercihi gerekiyor. Yeniye uyum sağlayabilmemiz için öncelikle kendi zihnimizi yenilemeliyiz. Bu da bilgiyle olur. Öyle bir bilgi ki, her insanı içine alabilsin, varlıkların tüm ihtiyaçlarını karşılayabilsin, insanlar arasında bölünmüşlüğü değil, birliği ve kardeşliği sağlayabilsin, sade ve saf olsun. İnsanın çok yönlü gelişimini sağlayabilsin. İnsanın varlığını tanımasına yardımcı olsun. Onu hedeflerine ulaştırmada yalnız bırakmasın. Öyle bir bilgi olsun ki, bilgiyle varlık arasına başka hiç kimse girmesin... ■

UFO'LAR ve ÜÇ DİNSEL KİTAP

Eric STETSON

(Geçen Sayıdan Devam)

“İşte, (Yahova) bulutlar gibi çıkıyor ve onun savaş arabaları kasırga gibi esecek.” (Yeremya 4:13)

“İşte, Rab hızlı giden buluta binmiş de Mısır'a gidiyor.” (İşaya 19:1)

“Ve Rab Sion dağının her meskeni üzerinde, gündüzün bulut ve duman, geceleri ise alevli ateş parıltısı yaratacak...” (İşaya 4:5)

Unutmayalım ki bu satırları yazan insanlar bugünkü Batılılara göre çok ilkel ve geniş bir sözcük hazineleri yoktu. Uçak ya da disk gibi kelimeleri kullanmıyorlardı, bu yüzden de tasvirleri çok basitti. Böyle olmasına rağmen, Kitab-ı Mukaddes'teki bazı örnekler oldukça ikna edicidir.

Çöldeki yolculukları sırasında, Elohim çeşitli hava taşıtlarıyla önlere giderek Yahudilere rehberlik yapıyordu. Mısır'dan çıkışları sırasında meydana gelenler en iyi örneklerden sayılabilir:

“...fakat Allah, kavmi Kızıldeniz çölü yolundan dolaştırdı; ve İsrailoğulları Mısır diyarından donanmış olarak çıktılar. Ve gündüzün ve geceleyin yürüsünler diye, Rab onlara yol göstermek için, gündüzün bulut direğinde, ve geceleyin onlara ışık vermek için ateş direğinde önlerinde gidiyordu.” (Çıkış

13:18, 21) Öykü, Mısır ordusunun takibini anlatarak devam ediyor: “Ve İsrail ordusunun önünde yürüyen Allah'ın meleği yerini değiştirip arkalarında yürüdü; ve bulut direği önlerinden yerini değiştirip arkalarında durdu...fakat geceyi aydınlatıyordu ve bütün gece biri ötekine yaklaşımadılar.” (Çıkış 14:19-20)

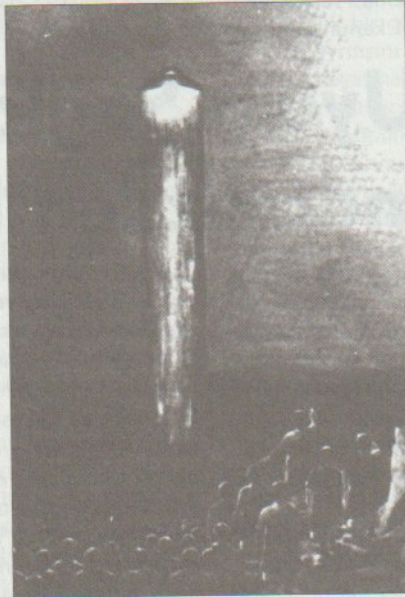
Sık sık dünya dışı varlıkların ziyaretlerine uğrayan Hezekiel peygamber, gökteki garip bir cismi şöyle tasvir ediyordu:

“Ve baktım, işte kuzeyden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu, çevresinde parıltı ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıltayan maden...” (Hezekiel 1:4)

Bu pekâlâ günümüzde görülen bir UFO olabilir: yoğun bir parlaklıkla çevrelenmiş, kocaman bir disk şeklinde bir cisme refakat eden, girdap gibi dönen bir rüzgâr. Dahası, Hezekiel sonraki tasvirlerinde dönen bir tekerleği ve güçlü bir görünüme sahip bir varlığı ifade ediyor.

Başka bir inanılmaz olayda, İsa'nın transfigürasyonunda (suretinin değişiminde) mükemmel bir UFO bağlantılı fenomenler dizisini görmekteyiz (Matta İncil 17:2,5-6):

“İsa altı gün sonra, Petrus, Yakup ve kar-

deşi Yuhanna'yı yanına aldı ve ayrıca yüksek bir dağa çıkardı. Ve onların önünde sureti değişti; yüzü güneş gibi parladı ve esvabı ışık gibi ak oldu." Sonra gökte garip bir cisim görünür, seyredenlerde büyük bir korkuya sebep olmuştur: "...nurlu bir bulut onlara gölge saldı, ve işte buluttan bir ses... ve havariler bunu işitince yüzüstü düştüler ve pek çok korktular."

Aynı öykünün Luka versiyonunda şunu okumaktayız: "...buluta girerlerken havariler korktular." Orada, kâğıda asla dökülmeyen neler olmuştu acaba?

Dünya dışı varlıkların insanları kaçırmaları UFO fenomenlerinin bir başka olgusudur ve bunu da metinlerde görmekteyiz. Ama elbette objektif olarak bakmayı becerebilirsek. En eski örnek de "Yakup'un merdiveni"dir.

"Ve (Yakup) rüya gördü, ve işte yer üzerine bir merdiven dikilmiş ve başı göklere ermişti. Ve işte Allah'ın melekleri çıkmakta ve inmekte idiler. Ve işte Rab onun üzerinde durup dedi: ...senin zürriyetin yerin tozu gibi olacak, ve batıya ve doğuya ve kuzeye ve güneye yayılacaktır; ve yerin bütün kabileleri sende ve zürriyetinde mübarek kılınacaktır. Ve işte ben seninle beraberim ve gideceğin her yerde seni koruyacağım... Ve Yakup uykusundan uyanıp... Ve korkup dedi: Bu yer ne heybetli!..." (Tekvin 28:12-17)

Yoğun korku ve genetik kullanma dördüncü tür karşılaşmalarında en çok rastlanan şeylerdendir. Fark edersek, burada bir insanın, dünyaya yaymak amacıyla "tohumunun" alınması gerekiyor. Yine, bakire bir kadının hamile kalıp bir çocuk doğurmanın tek yolunun yapay dölleme olduğunu unutmayalım. Günümüzde kaçırılanlar, hiçbir düşük olmadan biten anormal hamilelikler yaşamışlardır. Fiziksel olarak bakireliği jinekologlar tarafından saptanmış hamile genç kızlar bulunmaktadır ve işin garip tarafı, hamilelikleri nasıl gizemli bir şekilde başladıysa yine gizemli bir şekilde sona ermiştir.

Acaba İsa'nın Bakire Meryem'den doğması, insanüstü varlıklar tarafından yürütülen hassas bir genetik proje miydi? İsa, eski dünyanın diğer birçok mesihî liderleri gibi yarı tanrı

yarı insan bir varlık mıydı? İsa bu özelliklere sahip tek varlık değildi. Aztekler, tanrısal genlerinden, daha açık deri rengini ve daha koyu yüz tüylerini türeten bir kurtarıcıya inanıyorlardı - Quetzalcoatli, onların uygarlıklarını geliştirmek için yaratılmış ve aşağıya gönderilmişti ve çok sonraları beyaz işgalci Cortes'in kıtaya varışı, yanlışlıkla o yaratınının ikinci gelişi olarak görülmüştü. Mısırlıların da, kendi kurtarıcıları İmhotep hakkında çok sayıda ifadeleri vardı. İmhotep, ilk piramidi inşa etmiş ve onlara ileri düzeyde bilimleri öğretmişti. Sonra arkasında büyük efsaneler ve çok gelişmiş bir toplum bırakarak göklere yükselmişti. Mezopotamyalıların Gılgamış'ı, Mayaların da Kukulkan'ı vardı; ve bu liste uzayıp gidiyor.

Mesih İsa, Yahudilerin büyük bir lideri olmak için yaratılmış bir yarıtandı. Mesih (kurtarıcı) kelimesi aslında "tanrısal kral" anlamına gelmektedir. Ve Yahudi halkı bu yüzden, Kral Davud'un gerekli insanî nitelikleriyle Yaho-va'nın arzulanan insanüstü niteliklerini birleştiren bir varlığı beklemekteydiler. Her ikisinden de nitelikler alan devrimci bir peygamberleri oldu. İsa, "Tanrı oğlu bir insan oğlu"ydü çünkü yarısı dünya dışı yarısı insandı! ("...enkarnasyonda esas olan özellik, etki etme ve etki alma durumunun kapsam derecesidir. Daha canlı bir örnek vermek gerekirse, Musa, İsa ve Muhammed'iniz, Ruhsal bir İdare Mekanizması'nın devre devre etki etme ve eylemde bulunma açısından yeryüzündeki yöresel enkarnasyonlarıdır. Mitolojinizde sözü edilen yaşayan ilâhlar bunlardır. İlâhlar da bunlardır. Demek oluyor ki, bir ruhsal plân, kendisini temsil etmek üzere vazifeli kıldığı varlıkta enkarnedir. Yani, etki etme ve etki alma o kanaldan olur." *Sadıklar Plânı, Ruhsal Tebliğler*, Ç.N.) Bu fikirle ilgili kanıtları ilk Hristiyanların kendilerinin yazdığı İncillerde görmekteyiz:

"...melek Cebrail, Tanrı tarafından Galile'deki Nasıra kentine, Davut soyundan Yusuf adlı biriyle nişanlı bir kıza gönderildi. Bakire kızın adı Meryem idi. Melek ona geldi ve dedi: Selâm ey nimete eren kız, Rab seninledir. Bu söz üzerine Meryem şaşırıldı... Melek, 'Korkma Meryem.' dedi, 'Çünkü Tanrı'dan lütf buldun.'" Burada Meryem'i, ona bir şekilde özel ya da seçilmiş olduğunu söyleyen insanüstü bir varlık ziya-

ret etmiştir ve Meryem korkmuştur. Öykü, bu ziyaretin çarpıcı amacını belirterek devam etmektedir. "İşte gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O yüce olacak ve kendisine En Yüce Olan'ın Oğlu denecek...Meryem melege sordu: 'Bu nasıl olabilir ki? Çünkü ben hiçbir erkek tanımam.' Melek cevap verdi: 'Kutsal Ruh üzerine gelecek, Yüce Olan'ın gücü sana gölge salacak. Bu nedenle, doğacak olan kutsal kişiye Tanrı Oğlu denecek...Tanrı katında imkânsız hiçbir şey yoktur.' Meryem, 'İşte ben Rab'bin hizmetçisiyim, benim için senin dediğin gibi olsun.' dedi." (Luka 1:26-32,34-35-38)

Meryem, Yahova'nın hizmetçiliğini kabul eder. İsrail'in sonraki kralını doğurmak amacıyla tanrısal spermle hamile bırakılacaktır. Ne yazık ki İsa ne tahta çıkabildi ne de tapınakları yeniden inşa edebildi ama müritleri, çeşitli mucizelerle sergilenen onun insanüstü soyunun gerçeklerini gördü. ("Kendini İsa olarak tanıtan varlık, Evrensel bir İdare Mekanizması'nın unsuru idi. Bağlı bulunmuş olduğu sistemin, kendisine vermiş olduğu vazifeyi yerine getirmek üzere, gene kendi seçmiş olduğu bir vasıta ile ve kanallar ile yeryüzüne inmiştir. Siz onu babasız olarak bilirsiniz. O, yeryüzünde fizik olarak kendisine baba olacak herhangi bir kimseyi bulamazdı. Bundan dolayı onun babası kendisidir. Ve bu yüzden baba olarak kendi Plânını seçmiştir. Göksel Baba tabirini bu kasıtlı söylemiştir. O Oğul'dur, çünkü kendi Plânının bir döllemesidir." Sadıklar Plânı, Ruhsal Tebliğler, Ç.N.)

UFO fenomenlerine ait şaşırtıcı örnekleri Mesih İsa'nın kendisinde görmekteyiz. Doğumuyla ilgili ayrıntılar, Protevangelion ve 1 Infantri adlı iki adet apokrifal kitapta (Eski Ahit'e bağlı olup, İbranice metinleri bulunmadığı için herkesçe Kitabı Mukaddes'in metnine dahil edilmeyen ve bazı kiliselerce kutsal kabul edilen 14 kitap, ç.n.) verilmektedir. Bethlehem yakınındaki bir mağarada meydana gelen olayların öyküsü şöyle:

"Meryem'i ve oğullarını mağarada bırakan Yusuf, Bethlehem köyünde Yahudi bir ebe aramaya gitti. Yusuf şöyle dedi: Yolda giderken

havaya baktım ve uçuşlarının ortasında havada durmuş olan kuşları gördüm. Ve yere baktım ve serili bir masa gördüm. Çevresinde oturan insanlar vardı fakat elleri masanın üzerindeydi ve yemek yer gibi değillerdi. Ellerini başlarına kadar kaldırmış olanlar ellerini geri çekmediler. Ellerini ağzına götürmüş olanlar ağızlarına bir şey koymadılar. Hepsinin yüzü yukarıya doğru sabitlenmişti." (Protevangelion 13:1-3,5-8)

Zaman içinde her şey dondurulmuştu. Bu fenomene günümüzdeki UFO karşılaşmalarında sık sık rastlanmaktadır. Şöyle ki, olayı izleyenler bir insanüstü ziyaretten hiçbir şey hatırlamıyorlar, bazen geçici olarak donduruluyorlar ve sonra yeniden aktif hâle geçiriliyorlar. Sanki olaya direkt karışanlar hariç herkes için zaman duruyor.

Dikkat edilirse, yukarıdaki pasajda tüm insanlar, sanki çok anormal bir şey görmüşler gibi yukarıya bakıyorlar. Bu bir UFO olabilir mi acaba? Öykünün devamında, Yusuf bir ebe bulur ve Meryem'in doğum sancıları çektiği mağaraya döner. Aşağıda geçen olaylar çok çarpıcıdır:

"Sonra ebe dedi, bu senin karın değil mi? Yusuf cevap verdi: Meryem bu... fakat Kutsal Ruh tarafından gebe bırakıldı. Daha sonra parlak bir bulut mağaraya gölge saldı ve ebe dedi: Bugün benim ruhum göklere çıktı çünkü gözlerim şaşırtıcı şeyler gördü ve İsrail'e kurtuluş nail oldu. Fakat birdenbire o bulut mağara içinde büyük bir ışığa dönüştü, öyle ki gözleri o ışığa dayanamadı. Fakat ışık yavaş yavaş azaldı, ta ki bebek görünene kadar..." (Protevangelion 14:5-6,10-12)

Aynı hikâye 1 Infantri adlı kitapta şöyle:

"Ve işte, (mağara) ışıklarla dolmuştu, lâmbalardan ve kandillerden, hatta güneş ışığından daha büyük bir ışıkla. Onlar ışığı görünce çok şaşırdılar..." (1 Infantri 1:10,12) ("İsa'nın anne karnındaki yerine bağlanması, kendi enerjisi ile olmuştur. Çünkü hakikaten İsa, çok yüksek bir topluluğun üyesi idi...Evren Tesirlerinin, Enerjisinin ve Titreşiminin bazı noktalarda, bazı maddesel sistemlerde, örneğin beden gibi, toplanabilmesi için, bedeni veya o maddesel sistemi oluşturacak maddelerin bir özelliği, bir değişik titreşime sahip olma zorunluluğu vardır. İsa, anasının yumurtasını bizzat kendisi döllemiştir.

(Devam Edecek)

DUYGULARIMIZI TANIYALIM

Esen TÜNERİ

İNSAN varlığı yeryüzünde yaşadığı şu dönemde duyguların varlığıyla öğrenmeyi, bilgi ve görüşünün artırmayı gerçekleştirme yolunda ilerlemektedir. Dünya mekânının gereği olarak, insan için duygusal olmayan bir hayat düşünülemez. Bu nedenle, **kendini tanıma meselesinde atılacak en önemli adım, duyguları ve yaşanan duygusal hâlleri bütün gerçekliğiyle tanıyıp görebilmektir.**

İnsan, bazı duygularını kolaylıkla ifade eder. Nasıl birden sevinç çığılı attığını, kızdığını, korktuğunu, üzüldüğünü ve buna benzer tepkiye dayanan duygusal hâllerini açıklamaktan çekinmez. Basit bir hayat düzeyinde, *hoşlanmak* veya *hoşlanmamak* sözleri çoğunlukla yer alır. Yüzeysel bir biçimde yankılanan bu duygusal ifadelerde düşünceye yer verilmemiştir.

Esasta iç varlığımızda yer eden duygulanmaların önemi büyüktür. Bunlar, insan hayatının akışında yer alan, düşünceleri ve davranışları yönlendiren, hatta şuuraltına yerleşerek kaybolmak bilmeyen duygulardır. Özellikle gizli kalmış olmaları bakımından bizler için oldukça önemlidirler. Çünkü varlığın istek olarak henüz ortaya çıkmamış, denemesi gereken ihtiyaçlarının birer belirtisidirler.

DUYGULARDAKİ BİLGİ

Duygularımızdan yararlanmamız için onları çok iyi tanımamız ve incelememiz gerekir. Hangi durumlarda neler hissediyorsak tevile başvurmadan her birini araştırmalıyız. Unutmayalım ki (başkaları için de olsa) bütün duygularımız bize aittirler ve bizim durumumuzun göstergesidirler. Yararlanamayışımızın veya yeteri

kadar tanıyamayışımızın sebebi ise kabuklarımızdır. Kendimizde oluşturduğumuz yapay benlikler, duyguları örtülü hâle getirir. İnsanın, insan olmaktaki en değerli hasleti olan kendini araştırmacılık vasıflarını ortadan kaldırır, duyguların düşüncelerden geçerek bilgi hâline gelmesine engel olur.

Bu nedenle, **öncelikle kendimize karşı samimî olmamız gerekmektedir.** Ne durumda, ne şekilde hangi duygunun etkisi ve yönlendirilmesiyle neler yaptığımızı fark etmeliyiz. Henüz kendimizde bulunup açığa çıkmamış olan, henüz kendimize bile açıklayamadığımız duygularımız vardır. Bunlar tedricî kanununa göre, icapların getirdiği olaylarla zamanla karşımıza çıkarlar. Ve de hiç şüphesiz sarsıntılara yol açar, şoklar yaşatırlar. Başta böyle bir duygu hâli yaşansa bile, şuurlu bir çalışmayla bir süre sonra kontrolsüzlükten çıkarak kontrollü bir duygu hâline dönüşebilirler.

Duygusalıklar; kin, nefret, garez gibi doğrudan negatif görünüme dayananları olduğu gibi, tutku gibi aşırı bağlılığa yol açan zaaflar şeklinde olanları da vardır. Zaaflar da nefret ve kin kadar kontrolsüz duygulardır. Negatif etkilidirler ve negatif tepkilere açıktırlar.

Genelde toplumda nefret, kin, kıskançlık gibi duygusalıklar yerilirken, aşırı ilgiler, aşırı bağlılıklar, eş koşma hâlleri övgüye değer şeyler olarak değerlendirilir. İnsan kendisinde bulunan duygusalıkların negatif görünümü olanları ile mücadele ederken, zaafları ile de aynı derecede mücadele etmelidir. Çok yerde farkında olmadan zaaflarımızın etkisi altında kalarak hareket ettiğimizi, isteklerimizin, onları tatmin etmekten başka bir şey olmadıklarını bilmeliyiz. Zaaflara hizmet etmek rahat ve kolaydır, ancak egosaldır. Karşı koymak insana ıstırap verir.

Yaptığımız hareket ve davranışlar, bize bir olay yaşatmışsa, o olayın sonucundan neyin

nerede yanlış yapıldığını anlayabiliriz. Bu yanlışlar, prensiplere aykırı bir davranış olduğunun göstergesidirler. Yani burada bir duygusal davranış vardır. Yaşadığımız her olayda, duygusalıklardan kaynaklanan hatalı noktayı bulup çikarmaya çalışmalıyız.

İnsanın iç varlığının gelişmesi, duygularının aracılığıyla mümkündür. Bilgilenme ihtiyacında olan varlık, icapları duygularla yaşar; duygularıyla düşünerek yaşadığı olayı tefrik etmeye çalışır.

Genelde bilgisiz ve kontrolsüz kalan duygular hâlleri, zihinsel karmaşa yaratarak dengesizce davranışlara ve daha nice sebep-sonuç zincirinin başlamasına neden olur.

Duygular, kullandığımız su ve ateş gibidirler. Onları şuurlu olarak kullanılır hâle getirmek

bizim elimizdedir. Gerektiği yerde negatif, gerektiği yerde pozitif duygulanmalarımız olur. Bütün duygusalıklar varlığımızı bilgilendirmek için birer imkândırlar.

Bazen de duygusalıkların esiri olunur, o istediği yere insanı sürükler. Ruhsal güçten mahrum, sadece egosuyla kalan varlık, atalet içinde çeşitli hastalıklara yakalanabilir, bunalmalara düşer.

Duyguların esiri olmamak için, öz varlığımızın fizik yapıyla sınırlı olmayan, duygusallığının da dışında iradesel bir güce sahip bir varlık olduğunu bilip anlayabilmemiz yeterlidir. İnsan isterse dünya hayatında, dünya ile birlikte elde ettiği bütün imkânları bilginin ışığında daha değerli kılabilir. ■

HABERCİLER, MÜJDECİLER

S. Xavier

İSA'NIN doğumundan yüzyıllar önce, onun öğretilerinin temel fikirleri, ilâhî gücün habercileri tarafından getirilmişti. Bu fikirler; insanlığın İsa'yla beraber meydana getireceği gelişme ve ilerlemenin tamamlanmamış birer parçasıydılar. Bu habercilerin birçoğunun arasında, İsa'dan 469 yıl önce Yunanistan'da doğan Sokrat ele alınabilir.

Çok iyi bilindiği gibi, Sokrat kamuoyunu ahlâk ve din kurallarıyla çelişen düşüncelerle etkilemek suçundan ölüme mahkûm edilmişti. Delf vahiyleri tarafından dünyanın en zeki adamı kabul edilen Sokrat gerçek bir dâhi idi. Sokrat diğer şeylerin yanı sıra, töre ve politikacıları da eleştiriyordu.

Fakat Sokrat aslında ne anlatmak istiyordu?

Tamamlanmamış bir şekilde olsa da, Spiritüalizmin temel ilkelerinden başka bir şey anlatmıyordu.

Ve işte size birkaç beyan:

"İnsan, bedenleşmiş ruhtur."

"Bu beden içinde yaşadığımız ve ruh kendini bu sapsızlık denizinin içinde batmış bulduğu sürece, hiçbir zaman arzularımızın amacı olan gerçeğe ulaşamayacağız."

"Eğer ruh madde değil ise, bedenın çürü-yerek yeniden maddeye dönüşmesi gibi ruh da bu hayattan sonra aynı derecede görünmez ve maddesel olmayan bir dünyaya geçmelidir."

"Eğer ölüm sadece bir mekân değişimi ve ölülerin tekrar birleşeceği yere bir geçiş ise, orada tanıdıklarımızı bulmak ne büyük bir mutluluk olacaktır."

"Bilmediğimiz şeyleri biliyormuş gibi davranmamak, en akıllıcasıdır."

Sokrat'ın bu beyanları İsa'nın öğretilerinin ve aynı zamanda Spiritüalizmin müjdecilerinden birini gösterir. Sokrat'ın bazı fikirleri, İsa ve Tanrı'nın görevlendirdiği yüce ruhlar tarafından onaylanmıştır.

İnsanlık, o sıralarda, hiç kimsenin engellemediği ve engelleyemeyeceği tekâmülün yeni bir basamağına çıkıyordu. Çünkü her şey ve herkes İlerleme Kanununun, yani tekâmülün bir parçasıdır.

Tekâmül kanunu bizi toplumsal barış çağına ulaştıracak olan ilâhî bir kanundur. Bunu da ancak, teknik ve bilimsel gelişmelerin yanı sıra, İsa'nın insanları sevdiği gibi, bir başkasını sevmekle başarabiliriz. ■

*The Spiritist Information Service,
Temmuz-Ağustos 1995 sayısından
çeviren: Evren Kumbasar*

YARDIMLAŞMA ve DAYANIŞMA YASASININ KÜRESELLİĞİ

BÜYÜK, ışıklı, canlı bir varlık olan dünyamız tek bir bütündür. Bu canlı bütünlüğün içinde yer alan her varlık bu büyük organizasyonla iletişim hâlinindedir. Hiçbir varlık hiçbir oluşumdan ayrı değildir, kendini soyutlayamaz. O bütünün içinde hareket etmek zorundadır. Bu bütünlüğe dahil olan varlıkların tümü görünen ve de görünmeyen bir şekilde birbirleriyle alışveriş hâlinindedirler. Dünyaya ve bütünlüğe ya bir şey ilâve ederler ya da bir şeyler alırlar.

Şu anda içinde bulunduğumuz ortam birçok insanın ve varlığın emeği ile gerçekleşmiştir. Hiç tanımadığımız, yüzlerini bile görmediğimiz bu insanlar yıllar önce bulunduğumuz ortamın temelini atmışlar, şekillendirmişler ve şimdi de bizler buradayız. Bizim şu anda burada bulunuşumuzu sağlayanlar bu varlıklardır. Yani bütün varlıklar ne olurlarsa olsunlar öz olarak ırk, dil, din ayırımı yapmaksızın birbirlerine yardım etmektedirler. Bütün evreni ayakta tutan büyük yasanın, yardımlaşma ve dayanışma yasının uygulayıcısıdır.

Bu yasadır ki mikrokozmos olan vücudumuzu ve makrokozmos olan evreni birarada tutmaktadır. Bu yasa sayesinde tüm varlıklar

uyum içinde dünya ortamında yaşamaktadırlar. Bütünü birarada tutan gene bu büyük yasadır. Mikrokozmosa bütün varlıkların birarada bulunuşunun sebebidir. Evrenin bütününde geçerli olan, evrensel ilkelere sahip temel bir yasadır. Dünya ortamına enkarne olmuş ayrı ayrı plânlara mensup varlıkların hepsinin birarada bulunmalarını, uyum içinde vazifelerini yapmalarını sağlayan, yardımlaşma ve dayanışma yasının varlığıdır. Bitkide, hayvanda, canlı, cansız diye nitelendirdiğimiz tüm varlıklarda geçerli olan, bütün varlıkları kapsayan bir yasadır.

Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası'nın en güzel örneğini bedenimiz oluşturmaktadır. Fizik bedenimiz sayısız hücrelerin birleşmesi ile meydana gelmiştir. Bu hücrelerin daha alt birimlerine indikçe atomu hatta atomaltı partikülleri görmekteyiz. İşte bu atomaltı partiküller atomları, atomlar molekülleri, moleküller hücreleri, hücreler organları, organlar sistemleri, sistemler bütünsel bir varlık olan insanı meydana getirmektedir. Bu bütünsel sistemi ayakta tutabilmek için en küçükten en büyüğe, mikrokozmostan makrokozmosa bütün birimler iş başındadır. Fizik bedeninin sağlıklı olabilmesi için gerekli yiyeceklerin alınmasını, öğütülmesini, sindirilmesini, yararlı olanların kana karışmasını, zararlı olanların dışarı atılmasını bu bütünsel sistem gerçekleştirmektedir. Bir mikrokozmosun varlığında, en küçük bir enfeksiyonda, zararlı maddelerin varlığında bununla karşılaşacak hücreler alarma geçip onları beden

dışına atmaya çalışacaklardır. Ateşle, titremeyele, öksürmekle, tıksırmakla beden için en uygunu ne ise onu en çabuk nasıl bertaraf edebiliyorsa o şekilde atmaya çalışırlar. Bu nedenle insan başlı başına bir evrendir. Bedenimiz tam bir mikroviren modelini oluşturmaktadır. Yardımlaşma ve dayanışma yasasını mükemmel bir şekilde uygulayan evrenin, insan üzerindeki görüntüsüdür bedenimiz.

Hayvanların, bitkilerin otomatik tarzda uyguladıkları yardımlaşma ve dayanışma yasasını, küresel anlayışa uygun olarak bizim gibi gelişmiş varlıkların şuurulu bir şekilde uygulaması bize yakışıandır. Yeni doğmuş bir bebeği düşünelim. O, ne kadar saf ve temiz bir varlıktır. O, dünya ortamının kaba tesirlerinden nasibini almamıştır daha. Bütün varlıklar bunu hissedip ona rahatça yaklaşabilmekte, onunla daha rahat iletişim kurabilmektedirler. Bebek büyüdükçe bencilleşir, tam bir ego sahibi varlık hâline gelir. Hep ben, hep ben deyip durur. Burada büyüklerine düşecek en büyük görevlerden biri, çocuğa elciliği öğretmektir. Çocuk önce aldığı kadarını vermeyi öğrenecek, sonra gittikçe almadan da verebilen hâle gelebilecektir.

O bebek gibi bizler de toplum içinde yaşarken bu yasayı öncelikle otomatik olarak, toplumun bizi yönlendirdiği tarzda uygularız. Aldığımız eğitime bağlı olarak önce almayı öğreniriz, "Rabbena, hep bana!" şeklinde. Sonra ne kadar alırsak o kadar vermeye başlarız. Önce bir şey aldıktan sonra bir şeyler verebilmeyi ya da bir şeyleri verdikçe karşılığını beklemeyi öğreniriz. Çünkü görürüz ki **çinde yaşadığımız toplum yardımlaşma ve dayanışma yasası ile ayakta duruyor.** Bütün varlıklar biraraya gelecek ayakta durabiliyoruz. Kendi varlığımızın bütünlüğünü ve varlığını koruyabilmek için diğer varlıklara ihtiyacımız olduğunu, onlarla işbirliği içinde olmamız gerektiğini, dayanışma uygulamamız gerekliliğini kavramaya başlarız.

Doğal olarak toplum yaşantımız sürecinde nefsimizin etkileriyle kendimizi üstün olarak algılarız ve her şey benim için var diyebiliriz; kendimizi ayrıcalıklı görürüz, tüm varlıklar bize hizmet etmekle mükelleftir. Doğal olarak bunun böyle olmadığını çeşitli vasıtalarla kısa sürede idrak etmemiz gerekmektedir. Aldığı kadar verebilen bir varlık olabiliriz veya gittikçe

vicdanî sesimize daha çok kulak verip aldığından fazlasını verebilen, hizmet varlığı yetkinliğine varabiliriz. Bütün bu seçenekleri, bizler seçme özgürlüğümüze bağlı olarak seçebiliriz. Varlık olarak bu güce sahibiz, ancak bunun idrakinde içinde değiliz.

Sevgi Ölümsüzdür adlı eserde Silver Birch şöyle ifade etmiştir:

"Ne kadar yükseklerle çıkarsanız, yardımlaşmanın bir yasa olduğunu o kadar fark edersiniz. Hiçbir insan tek başına yaşayamaz. Her şey ve herkes birbirine karşılıklı olarak bağımlıdır. Hepimiz sonsuz bir zincirde bulunan sonsuz halkalar hâlindeyiz."

OLAYLARIN KÜRESELLİĞİ

Tekâmülümüz doğrultusunda küresel anlayışa doğru gelişme gösterirken bizler, ilâhî irade Yasaları çerçevesinde olaylar vasıtasıyla bilgileniriz. Olaylar bize sürekli bir şeyler anlatmaya çalışırlar. **Evrende hiçbir şeyin sebepsiz olamayacağı gibi baxımıza gelen küçük, büyük diye nitelendirdiğimiz her olayın bir sebebi vardır.** Bu olaylar tamamıyla bizim gelişimimizi, tekâmülümüzü sağlama yönündedir. Her olayın bir dili ve bizlere aktarmaya çalıştığı birer mesaj mevcuttur.

Küresel anlayışa doğru giden yolda olayların dilini çözmeye çalışmamız gerekmektedir. Bunu nasıl yapacağız? Bu olay benim başıma için geldi? O adamın yüzündendir muhakkak, diye değerlendirmeler içine giriyoruz çoğunlukla. Kendimize, o olaya sebep olan bir suçlu buluyor, onu merkeze yerleştiriyor, tamam işte bu yüzden deyip sözde rahatlıyoruz. Halbuki görünen sebebin ardında görünmeyen birçok sebep söz konusu olabilir. Kendimizi hiç zorlama yönüne gitmiyoruz. Kapasitemizi artırıcı bir çalışma içine girmeye çalışmıyoruz. Bir atalet içindeyiz. "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" zihniyetindeyiz. Tek yönlü bir bakış açısıyla değerlendirmeyi öğrenmişiz yıllarca. Olayları önce önyargılarımızla değerlendirme yoluna gidişimiz, bizim en büyük yanılığımızı oluşturmaktadır. **Küresel anlayışa giden yolda ilerleyen varlıklar olarak bizler önyargılarımızdan kurtulmaya çalışmak durumundayız.** Önyargılarımızın

oluşturduğu kabukları kırmak, çatlatmak, ışığı hissetmek kolay değil. İstek gerek, gayret gerek, çaba gerek, varlığın kuvvetli olması gerek.

Olayların iki, üç; görebiliyorsak daha fazla yönünü görmeye çalışmak, o yönde çaba sarf etmek bize yakışan olacaktır. Bu düşünüş şekli bizleri küresel anlayışa doğru yönlendirecektir. Bu bakımdan olayları yaşarken gözlem yapmak çok önemlidir. Gözlem sırasında olayın merkezine kendimizi, varlığımızı koymaya çalışmalıyız. Biz merkezden olayın sağını, solunu, yukarisını, aşağısını kürenin her yönünü doğru değerlendirebilecek varlıklarız. Bu şekildeki davranışımız olayın bize ne dediğini, ne mesaj vermeye çalıştığını anlamamızı kolaylaştıracaktır. Bir daha benzer bir olayla karşılaşmak durumunda da kalmayız. Çünkü o olayın bilgisini almışızdır, doğru sonuçlara ulaşmışızdır artık.

Olayların küreselliği ayrıca, meydana gelmiş yönündedir. O olayı hazırlayan etkenlerin birçoğu biraraya gelerek olayı oluşturmuştur. Küçük çayların doğduğu kaynaklar biraraya gelmiş, büyük nehirde birleşmiş ve şelâle olarak dökülmüştür. Şelâleden sonra nehir devam edecek, yeni olayları oluşturacaktır. Sürekli bir devinim söz konusudur. Sonsuz bir gidiştir söz konusu olan. Bir olayın bitişi yeni olayların başlangıcını doğurur. Bu hâl böylece sürer gider. Bir olayın nerede başlayıp nerede bittiği belli değildir. Son diye bir şey yoktur, hep yeni başlangıçlar vardır.

VAZİFENİN KÜRESELLİĞİ

Toplum içinde her birimiz kendi realitemiz çerçevesinde yaşıyoruz. Toplumu oluşturan en küçük birim olan ailemiz içinde de küreselli-

ği yaşamak durumundayız. Bir bilgiyi bize en yakın varlıklarla paylaşmalıyız. Aile içinde küreselliği yaşayabilmek için aile fertlerinin birbirlerine karşı esnek ve uyum içinde olmaları gerekmektedir.

Bizler aynı bütüne ait varlıklarız. Bütünün birer parçasıyız. Bu durumda her varlık birbirine saygı göstermelidir. Bu saygı bu dünya ortamında onun yaptığı enkarnasyona saygıdır. Her varlığın bu dünya ortamına bir geliş sebebi mevcuttur. Birtakım ihtiyaçlarını giderecektir. Bütüne ait bir vazifesi vardır. Bu, bütünselliğe duyulması gereken saygı ve hürmettir. Birbirine tersmiş gibi görünen her davranış birbirini tamamlar şekildedir. Bir varlık diğer varlığa yardımlaşma ve dayanışma yasası çerçevesinde ihtiyaçlarını gidermesi için yardım etmelidir. Bu yardım maddî şekilde olmayabilir. Bizim yapacağımız pozitif düşünceler de değerli bir yardımdır. Hem de bütün varlık kardeşlerimize yapacağımız en iyi yardım. Neden şu anda dünya kirlendi? Neden çevre kirliliğini yaşıyoruz? Hepsi bizim negatif düşüncelerimizin pozitif düşüncelerimizden daha yoğun olmasındandır. Varlık olarak hepimiz düşüncelerimizden sorumluyuz. Bütüne ait varlık oluşumuz bize her yönden sorumluluk getirmektedir. Fizik ortamda yaptığımız her hareket, mental plânda birbirine bağlı durumdadır. Dr. Bedri Ruhselman'ın *Mukadderat ve İcabat* adlı eserinin bir yerinde şöyle bir tebliğ vardır:

"İçinizden geçenleri bir adam gelip de sizin yüzünüze karşı söylemek kudretini gösterse, bu sözlerden yüzünüz kızarmayacak ise o zaman sevininiz."

İşte bu şekilde davranabildiğimiz zaman bütünü düşünüp hareket edebileceğiz. Bütüne karşı sorumluluklarımızın farkına varabileceğiz. Bütünselliği ve küreselliği işte o zaman tam anlamıyla yaşayabileceğiz. ■

1 0 5 . 6

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

**Lütfen Sorularınız ve Düşüncelerinizle
Yayınlarımıza Siz de Katılın. Yeni
Çağ'ın Frekansında Buluşalım.**

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

BEDEN DIŞI DENEYİMDE YAŞANAN HUZUR

Güldemay GÜRSOY

10 Ocak 1996 günü iki buçuk saat süren bir ameliyat geçirdim. Narkoz verilmeye başladığı an sadece ağzımdan çekmek için bir-iki kez başımı salladığımı hatırlıyorum. Artık hiçbir şeyi duymuyor, görmüyordum. Beyazlık, aydınlık, sanki çok kuvvetli floresanla aydınlatılmış. Kalın bir bulut her taraf... Uçakla birdenbire bulutların arasına girmiş gibi... Hafiflik vücudumda, ve sessizlik... Derin bir sessizlik. Dümdüz bir gidiş, belirsiz ama, uçar gibi... Bedenim yok sanki artık. O kalın kesif bulutlar arasında belli belirsiz "yürümüyorum" ama gidiyorum.

Artık bedenimde değilim. Fiziksel hiçbir şey hissetmiyorum. Sesim de yok. Ama hissederek algılıyorum, konuşuyorum, görüyorum, düşünüyorum. Ne ses, ne görüntü ama orada olan biri bana hissettirerek hitap ediyor. Olan ufak tefek günahlarımın affedildiğini belirtiyor. Affedildiğim için öyle bir mutluluk, hafiflik, sevinç, kavuşmak heyecanı... Ve bir eziklik, garip bir mahcubiyet, çektirilmekten muaf tutulduğum için şükran hatta utanç... Bana böyle bir şey nasip edildiği için...

Bilemediğim o günahlarım için, olanlardan şeytana uymuşumdur, şeytana uymuşumdur diyerek üç kere tekrarlıyorum. Beni saran anlatılamaz mutluluk, huzur duyguları içinde titriyor, ürperiyor, ağlıyor gibiyim. O huzuru, o heyecanı asla duymadım, duyamam. Kavuşmaya yaklaşma heyecanı...

"Anlaman için sana işaretler verdik." Ben, "Onlar işaret miydi?.." diye soruyorum. "Evet..." Fark etmediğim, fark edemediğim için üzülüyorum...

(Şimdi bir türlü hatırlayamıyorum neler olduğunu... Sadece neler olabileceklarini sandıklarımı tahmin ediyorum.) "Kızın da senin gibi. Ona da işaretler var, verilecek..."

(Tam belirgin değil burası ama yaşam için) Bana elli yaş verilmiş. "Kızın 65 yaşında." Ben mutluyum, ama bir an kızımı düşünüyorum,

sonra şükrediyorum onun için, benden 15 sene daha fazla yaşayacak diye. (Ama belirsiz olduğu için bu kısım; acaba ikimize de mi 65 yaş ömür biçilmiş algılayamadım.)

Bu arada eşimi belli belirsiz söylüyorum çekine çekine... İçimde burukluk hissediyorum, ama merhametini, iyiliğini dile getiriyorum. Af diliyorum onun için...

Bu tarifsiz huzur ve coşku içinde kelime-i şahadet getiriyorum. Eşhedü enlâ ilâhe illâllah ve eşhedü -yarım bırakıyor- bitirtilmiyorum.

Kalın beyazlık kemer oluşturmuş, oradan geçiyorum. Beni fiziksel olarak ölmüş bilen dünyadaki insanlara bir şekilde anlatmak, aydınlatmak istiyorum. Ama çıplak vücudumla hiçbir şey yapamamanın çaresizliğine düşüyorum. Bedenimle anlatamayacağımın bilincine varıyorum. Buradan yakınlarıma hiçbir şekilde bir mesaj veremeyecektim. Ne dudağımdaki ifade, ne parmağımdaki kalan hareket bir şey ifade etmeyecekti onlara... O ışıklı bulutların içinden, bu huzurdan, bu mutluluktan geri dönmek istemiyorum kesinlikle.

Ve devamlı hiç durmadan, belli belirsiz dümdüz ileriye doğru gidiyorum.

Bir yüz (tek boyutlu, fotoğraf gibi) bulutlar içinde. Başını boynunu bulutlar örtülemiş. Bu bir Müslüman kadın başı. Sanki başında iyice kapalı örtü var. Bulutlar öyle çevrelemiş... Kaşı, gözü, burnu, dikkat çekmeyen, görünen avuç ama tek tek seçilemeyen bir yüz. Hemen yanında yine, o bulutlar arasında sadece fark edilen, geriye çok muntazam, gergin taranmış saç ortadan ikiye ayrık, yanları yukarıya doğru hafifçe kıvrılarak toplanmış siyah saçları olan bir kadın yüzü daha... (Sanki beyaz bir kartona yan yana çizilmiş iki yüzde...) O da bir Hristiyan kadıymış. Bana o yüze gitmem hissettiriliyor. Oraya gelince o yüzün yerine geçiliyormuş. Bulutlar içinde iki yüz ve bir aşama daha...

Ben, "Ben Müslümanım." diyorum. Allah'ın birliği hissettiriliyor. Kalbim dopdolu bir aşkla, ne söylene yapacağımı hissediyorum. Hep anlatılamaz güzellikte bir mutluluk için- ➤

de... Ve bir yerlere yaklaşma hissi gittikçe büyüyor... Ve garip bir his. Beni o yerde görecek olanlar benim Müslüman olduğumu bilecek oldukları için, ben en güzel tebessümü büyük bir gayretle yanaklarıma yaymaya çalışıyorum. Ve çok gergin bir yüzde adaleler nasıl hissedilirse öyle yanaklarımda hissediyorum. O yüze çok yaklaşmışken gitmem yarı kesiliyor. Bir yerlere varacağımı hissediyorum. Orası huzur, mutluluk ve beyaz beyazlık kademesi...

Ameliyathaneden çıkarıldığım zaman kızım yanıma gelmiş. "Çok dua ettim onlara, beni almadılar." demişim. Hiç ama hiç hatırlamıyorum. Kızım çok üzülmüş...

Yoğun bakımda iken zaman zaman ayılıp

sonra yeniden dalışlarda hem pek çok mutlu idim yaşadıklarına, hem pek çok üzgündüm ayrıldığıma, hem şaşkındım neler oldu diye. Heyecanımı bastıramıyordum. Aşına olduğum huzur binlerce kat artmıştı. Dönmek bana acı verdi, çok garip bir şekilde... O doyumsuz güzelliğin bitmesi.. Gördüklerim neydi, bu kadar berrak, detaylı, uzun... Hatta öyle oldum ki acaba böyle bir film gördük mü diye sordum yakınlarıma... Belleğimi zorladım.

Ben şanslı bir kulum. Bu inanılmaz güzelliği tattım. Allahıma şükürler olsun. Tek duam, yaşanan bu dünyada huzurumu içimde taşıyabilmek.. ■

VARLIKSAL YAPIMIZ

Fulya AYKAÇ

RUHÇULUK açısından varlık, bütün yaratılmış olanlardır. Madde de ruh da varlıktır. Ama ruh varlığı tüm maddî ortamlara canlılık ve

hayatiet kazandırarak, belli bir zaman-mekân keşişmesi içinde çeşitli gelişim ortamlarının canlanmasına, ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Ruh ve Madde topluluğu hâlinde olan bütün canlılar da varlıktır. Buna insan ve tüm canlılar da dahildir.

Özellikle şunu belirtmek gerekir ki, varlıkları birbirinden ayırt eden, onların varlığını kimliklendiren nitelik, onların varlığını oluşturan unsurların genel toplamıdır, yani ruhsal varlıkla maddesel varlık birbirini birçok noktada destekler. Varoluşları birbirlerini gerektirecek kadar sıkı irtibat hâlinindedir.

VARLIKLAR ÇEŞİTLİDİR

Varlıklar arasında daima bir bağlantı mevcuttur. Bu bağlantı evrenselidir. Her varlık kendisinden daha üstün bir varlık sisteminin sevk ve yönetimi altında tekâmül eder. Hiyerarşik varlıksal organizasyonlar tüm evrenleri kapsayan işleyiş sistemleridir.

En kısa tanımla varlık çeşitleri için şunu

söylemek mümkündür: Tüm canlıların yanı sıra açığa çıkan, kendini gösteren ve belli eden her olay dahi başlı başına bir varlık sayılabilir, yani olaylar da kendine has bir ruhaniyeti ve maddiyatı olan şeyler olarak kabul edilir. Çünkü her olayın kendisine özgü bir sebebi ve hedefi vardır.

Ruhçulukta etkinliği olan her şey de varlık olarak kabul edilir. Örneğin zihinsel varlıklar da vardır. Tamamen sübjektif olgular olmalarına rağmen yine de varlık sayılırlar. Bir edebiyatçının romanında yarattığı kişiler, bir ressamın vizyonları, bir müzisyenin içinde hissettiği melodiler gibi.

Ruhsal bir varlık maddî ortamlarda tezahür edemediği sürece, kendisi hakkında herhangi bir bilgiye sahip olamaz. Madde içinde sürekli tezahür ederek kendi kimliğini meydana getiren nitelikleri öğrenmek zorundadır.

"Ben kimim?" sorusuna sadece ruhsal bir mekân içerisinde cevap veremeyiz. Ancak maddeyle olan ilişkimizden doğan birtakım sonuçlar bizim kimliğimiz ve niteliğimiz hakkında birtakım bilgiler verebilir.

Yaşam evrenin her tarafında mevcuttur ve yaşamı sürekli bir şekilde tekrar etmek zordur, ki buna tekrardoğuşlar diyoruz. Pratik anlamda da bedene bağlanmış ya da bedenini terk etmiş, maddeye doğmuş ya da madde ötesine doğmuş ruha varlık demektir. ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 62

11.4.1965

Duyular Kanalı

“İnsan ancak duygularının kani olduğu şeyleri gerçek bilir. Sizlerin hayat damarlarınızın küll-i azamı hasselerinizden geçmektedir. Hasselerinizin bilinenden, bilinmeyi daha çoktur. Siz bunların ancak bir ikisini bilmektesiniz. İnsan demek, bilinen ve bilinmeyen hasseleri ile tecrübe yapan demektir. Bu hasselerin iki ana kutbu vardır. Birincisi, nefis ismini verdiğiniz hasseler yumağı. Diğeri, bunun karşısında kademe ve kademe, akıl, vicdan vs. ismi ile andığınız bilgi yumağı. Bu hâle göre, hasseler içerisindeki tecrübeleriniz, nefis yumağı ile, his yumağı ile tatbikat sahasına konacaktır. Fakat bunun neticeleri, bunun ölçüsü, bunun üzerindeki salim kanaati bilgi yumağı ile yapacaksınız. Fakat maalesef bu böyle olamaz. İnsan gene, tecrebe vasitasını, kıyas vasıtası olarak kullanmaktadır. Ve ondan aldanmaktadır. Aklı, nefis akı; şuuru, nefis şuuru; vicdani, nefis vicdani. Belki daha ziyadesiyle şeriat olur.”

SÖZLÜK

Küll-i azam: En büyük kısım

Hasse: Duyu

KAOSUN TAO'SU

Hanna MOOG

KAOS, ON BİN ŞEYİN ANASIDIR

YIN maksimum sıkışma konumuna geldiği an, onun ziddi olan yang harekete geçer. Yang maksimum genişleme konumuna geldiği an ise, yine Yin harekete geçer.

Bu ritmik oluşumlar, Çinlilerin "I Ching" sisteminin temelini oluşturur. I Ching *Değişimin Kitabı* adlı kitapta açıklanmıştır. Bu kitabın önsözü şöyle başlıyor: "Bazen gölgeli taraftan, bazen de aydınlık taraftan; işte gerçek yol bu."

Bilindiği gibi Batılı doğa bilimi 16.-17. yy'dan beri yolun aydınlık tarafını seçmiştir. Rasyonellik ve mantık; aydınlık ışık ile betimlenmiştir. Bütün kuralsızlıklar, görülmeyenler ve açıklanamayan sübjektif görüşler ise karanlık ile betimlenmiştir. Karanlık taraf (Yin), Orkus'a sürgüne gönderilmiştir.

"İnanıyorum ki, dinamik kaosun keşfi sonucunda, bugünkü yaratıcı araştırma metodları ortaya çıkmıştır." Bu sözler Amerikalı Katya Walter'e ait. Katya Walter, kaos ile genler arasındaki benzerlikleri araştırmış bir bilim adamıdır. Bu araştırmaların sonuçlarını, *I Ching ve Genetik Kodlar* adlı kitabında yayımlamıştır. I Ching sistemi yaklaşık 5.000 yıl önce Çin'de doğmuştur.

Lao Tse'nin (M.Ö. 500) kaos formülü şu cümleyle başlar:

Tao bir "Bir" oluşturur.

Bu "Bir", bir "iki" oluşturur.

Bu "iki", bir "üç" oluşturur.

Bu "üç", on bin şey oluşturur.

Bu açıklama için matematikçi James Yore ve öğrencisi Tien-Yien-Li "3. periyot, kaos oluşturur" diyorlar. Bu bilim adamları, tahrik edilmiş, tesir almış, duygulanmış hâldeki bir birimin, (tıpkı bir insanın tekâmülü gibi) bir periyottan diğer bir periyoda atlayarak dallanan ve gelişen kompleks dinamik bir sistem üzerinde çalışıyorlar. Ayrıca bu düzenli ve kurallı dallanmalar giderek karmakarışık bir hâl alır. Bu kaos içinde tek tek olmasa bile ileride olacak olan olaylar genel olarak tahmin edilebilir. Bu iki matematikçi yukarıda açıklanan olayları, I Ching sistemi uygulayarak inceliyorlar.

Bu araştırmaların sonucu olarak Katya Walter şu çıkarıma varıyor: I Ching'in sekiz adet Trigramı (üç çizgiden oluşan şekil) vardır. Bir trigram sadece üç adet çizgiden oluşur. Ama bu üç basit çizgi, kompleks bir kaos örneğini ifade eder. Bir kaos programının çekirdeği içinde bu trigramlar vardır. Genlerde (DNA) de aynı matematiksel örnek geçerlidir.

Bu örneklerin en ünlülerinden birisi olan "Elma Adamı"nın oluşum prensibi; belli bir şeklin, farklı büyüklükteki kopyasının tekrarlanarak çizilmesidir. Aynı prensibi 8 trigram için de düşünebiliriz. Walter bu prensip için, "Böylelikle zaman ve mekân

İçinde fiziksel (ve metafiziksel) nesnelere şekil değiştirir." diyor.

Birbirine bağlı çift trigramlara hexagram denir. Her bir hexagram kendine özgü bir anlam içerir. Hexagramlara bakılarak metapsişik rezonans (zar atma, bir koyunun bağırsağına bakma) yardımıyla gelecek ile ilgili kehanetler de bulunulabilir.

GENETİK KODLAR ve I CHING

Bir canlının genleri, o canlının geçmiş ve gelecek zaman dilimleri içindeki tekâmülü hakkında bilgiler içerir. I Ching tarafından kullanılan 64 Hexagram ya tohum ya da filiz olarak be-timlenmiştir. Bu imler sayesinde geçmiş ve gelecek hakkında bilgiler edinilebilir.

70'li yıllarda I Ching ile genler arasında paralel bir yapı ve anlam benzerliği olduğu anlaşıldı. Bu konu üzerinde ilk araştırmaları yapanlardan birisi de Dr. Martin Schönberger'dir. Çalışmalarını *Yaşamın Gizli Anahtarı: Dünya Formülü I Ching ve Genetik Kodlar* adında bir kitapta topladı (Scherz Yayınevi, Münih 1973). Bu kitabın büyük bir bölümünü genlerin sembolik olarak karşılığını veren tablolar oluşturuyordu.

Şimdi de biraz genlerin yapısını inceleyelim: Genlerin temel yapısı dört çeşit bazdan oluşur. Genlerin çeşitliliği bu dört genin kendi arasındaki kombinasyonu sonucu ortaya çıkıyor. Bu bazların adı Tymin (Timin), Cytosin (Sitozin), Guanin ve Adenin'dir. Kısaca T,C; G ve A harfleri ile gösterilir. T ve C kendi aralarında birleşerek Purin'i oluşturur.

Pyrimidin (Pirimidin) ve Purin (Pürin), Yin ve Yang'a benzetilebilir. Her 4 baz, I Ching sisteminin bigramları ile eşlenebilir. Bigramlar sayesinde, bir sonraki adımın ne olacağı (Yin mi yoksa Yang mı?) belirlenir. Yin — ile ve Yang == ile gösterilir.

Walter dört baz ile bigramlar arasında şu sembollerini kullanıyor:

T Sakin olan Yin	==
C Hareketli olan Yin	==
A Sakin olan Yang	==
G Hareketli olan Yang	==

CAU veya GAA gibi bazlar kendi aralarında birer üçlü oluşturarak eşlenirler. Böylelikle $4^3=64$ farklı şekilde dizilebilirler. I Ching sisteminde geçen Hexagramların sayısı da 64'e eşittir.

Her iki sistemdeki benzerlikler bu kadarla bitmiyor: I Ching sisteminde kullanılan Hexagramlar kendi içinde de eşlenebilirler. Yani bir Hexagramdaki birinci çizgiyle dördüncü çizgi, ikinci çizgiyle beşinci çizgi ve üçüncü çizgiyle altıncı çizgi birbirleriyle eşlenir.

Buna benzer bir eşleşme, DNA'lar için de geçerlidir.

Bir canlının en önemli yapıtaşları proteinlerdir. Proteinlerin yapısını amino asitler oluşturur. Şu ana kadar 20 çeşit amino asit bulunmuştur.

Amino asitlerin protein molekülü içinde hangi sırada ve sayıda yerleşeceğini DNA molekülü saplar. DNA bu işi RNA moleküllerini kullanarak yapar. DNA kendine uygun bir haberci RNA sentezler, bu RNA aldığı mesajı stoplazmadaki ribozoma getirir. Bu mesaja göre RNA'lar kendilerine özgü olarak taşıdıkları amino asit türlerini getirip dizerler. Böylece proteinler oluşur. Amino asitlerin dizilmesi bir "start (başla)" mesajı ile başlar ve üç adet "stop (dur)" mesajı ile sona erer.

Katya Walter araştırmalarını o kadar ilerletmiştir ki, artık bir RNA'yı adım adım (I Ching yöntemi ile) izleyebilmektedir.

Örnek olarak verilen şekildeki 60. Hexagram "sınırlama" (veya daralma, azalma), 58. Hexagram ise "Neşe, Keyif" anlamına geliyor. Genlerin sembolik olarak karşılığını veren tabloda 58. hexagram Serin amino asitine karşılık gelir (AGC).

Serin, beyin fonksiyonlarının çalışmasına yardım eder. Vücutta serinin azalması sonucu beyin ve sinirlerin çalışması yavaşlar. Richard Wilhwelm, 58. Hexagramı şöyle yorumluyor: ➤

"Eğer iki deniz birbirine bağlı ise, insan bedeni kolay kolay yorulmaz. Çünkü her iki deniz birbirlerini destekler ve zenginleştirir. Bilim için de aynen böyledir. Bilim daima canlı ve taze olan bir kuvvettir. Bu kuvvetin aynı düzeyde kalması ancak aynı düşüncelere sahip olan kişiler sayesinde olur. Böylece bilim çok yönlü ve daha kolay anlaşılır hâle gelir."

Ele alacağımız bir diğer örnek ise AAG ile simgelenmiş olan Lisin amino asitidir (14. Hexagram). Walter'e göre, 14. Hexagram, "Büyüklüklerin Malı" anlamına geliyor. Lisin eklemlerde bulunan kıkırdakların gelişmesine yardım eder. Lisin az olduğu zaman bir insan cüce kalabilir. Lisinin varlığı ile "Büyüklüklerin Malı" deyişi arasında bir bağlantı vardır.

Diğer bir örnek ise 33. Hexagram ve stop (dur) mesajını veren UAA'dır. I Ching'de bu Hexagram "çekilme" anlamındadır. Ribozoma bu mesaj geldiği zaman protein üretiminin sona ereceğini anlar. Bir sonraki Hexagram (56. Hexagram) trafik lambalarındaki sarı ışık gibidir. Bu hexagramın anlamı "Dikkatli Seyahat"tir. Bir sonraki (12.) Hexagram da "Durgunluk, sakinlik" anlamına geliyor.

Bu çalışmalarla ilgili olarak Katya Walter şunu söylüyor: "Hexagramları kullanarak genler ve amino asitler hakkında daha da çok bilgi edinilebilir."

Doğu düşüncesi ile batı düşüncesi arasındaki uçurum, kaos araştırmaları ile daha da çok

• UFO Aktüalite •

PIRAMİT ŞEKLİNDEKİ UFO BREZİLYA'YA GERİ DÖNDÜ

Geçtiğimiz Kasım ayında Rio Grande do Sul eyaleti semalarında görülen piramit şeklindeki dev UFO Brezilya'ya geri döndü.

100 metre taban çapına sahip dev UFO, geçen hafta, kuzeydoğu eyaletlerinden Paraíba'nın Alagoa Grande şehrinde fark edilmişti.

Luiz Eduardo Nelso adlı bir görgü tanığının belirttiğine göre, UFO, renkli ışıklar yayarak binaların üzerlerinde yavaşça gezindi durdu. Cisimden

kapanmaya başlamıştır. Kaos sayesinde, çeşitli değişimleri aynı anda görme imkânı oluştu.

I Ching sistemi içinde sadece kaos teorisi yoktur. Ayrıca (binary) bineer / ikili sistem de I Ching içinde geçer. Çok karışık olan kodlar, bineer sistem ile daha kolay anlaşılabilir. Bilgisayarda kullanılan sistem de bineer sistemdir.

I Ching - Değişimin Kitabı

Çinlilerin ünlü kehanet kitabı olan / Ching, bundan yaklaşık olarak 5000 yıl önce yazılmıştır.

64 adet simgesi vardır. Bu simgeler ile dünyanın düzenini açıklamaktadır. Simgelere hexagram adı verilir. Her hexagram 6 çizgiden oluşur. Örneğin 11. Hexagram (☰☷) "Barış" anlamına gelir. Hexagramlar iki adet Trigramdan oluşmuştur. Bu örnekteki (☰☷) trigram "Gök"; (☰☷) trigramı ise "Yer" anlamına geliyor. I Ching'te kullanılan trigramların anlamları şunlardır: Gök gürlmesi, Deniz ve Dağ; bunlar dünyadaki bütün oluşumları sağlayan 8 ana kuvvettir. Ama bütün sistem, iki ana kuvvetten oluşur: Yin — — ve Yang ——. Hexagramların yalın anlamları ve isimleri ancak 11. yy'da yazılı olarak açıklanmıştır. Konfüçyüs'ün okulunda da I Ching öğretilmiştir.

Bu kitap Almanya'ya bir misyoner olan Richard Wilhelm tarafından getirilmiştir. Hermann Hesse, *Boncuk Oyunu* adlı kitabını I Ching'den esinlenerek yazmıştır. ■

Esotera Dergisi, Kasım 1992 sayısından çeviren: İlhan Er

DÜNYA DIŞI YAŞAM ARAŞTIRMASI

“**G**ÜNEŐ sistemimiz içinde ve dışında yaşama ve yerleŐime elverişli yerler araştırılmalıdır. Özellikle son gelişmelerin ışığında buna önem verilmelidir.” diyen ‘The Planetary Society’ üyelerinden Ann Druyan, adı geçen kuruluşun haber bülteninde çıkan açıklamasında görüŐlerini şöyle sürdürmektedir: “Merih üzerinde geçmişle ilgili olası bir yaşamın keşfi, Europa uydusunda okyanus kalıntıları, Ay’da olası buz kalıntılarının keşfi, başka yıldızların (güneŐlerin) çevresinde gezegenlerin keŐifleri, başka uzaysal objelere başarılı iniŐlerin yapılması ve Cassini de dahil olmak üzere daha başarılı misyonların tamamlanması artık hayal olmaktan çıkmıştır.”

Yukarıda bir kısmı sıralanan projeler kapsamında olmak üzere dünyaya düşen Merih kayalarında olası bir mikrobik yaşamın keşfi de devreye sokulan araŐtırmalardandır. Bu şekilde yaşam araştırmaları dünyanın yakın çevresinden başlanarak öteki gezegenler ve onların ayarlarına doğru yaygınlaŐmaktadır.

Bunlardan ayrı olarak, daha uzun vadede olmak üzere, bizim güneŐimiz gibi başka güneŐlerin (yıldızların) çevresinde olası gezegenlerin keşfi, bu konuyla ilgili projelerin kapsamı dışında değildir. Örneğin NASA’nın bu konuda ‘Origins Program’ adında bir çalışması bulunmaktadır. Ama bunun yanı sıra Avrupa, Japonya, Rusya ve Güney yarımkürede de destek ve ilgi bekleyen bazı projeler de bulunmaktadır. Bu arada, dernek düzeyinde bir kuruluş olmasına rağmen (ünlü astrofizikçi ve egzobiyolog olan Prof. Carl SAGAN tarafından kurulmuş olan) ‘The Planetary Society’nin bu konuda öncü çalışmalar başlatmış ve sürdürmekte olduğunu vurgulamadan geçmeyeceğiz. Son derece dinamik ve giderek büyümekte olan SETI Programı

Merih taşında mikrop fosili...

bunun en belirgin canlı kanıtıdır. SETI’nin araştırma kapsamının iki katına çıkartılacağı konusu da gelen haberler arasında bulunmaktadır.

Yapılan açıklamalara bakılırsa, adı geçen dernek, benzer kuruluşları da SETI’nin kapsamına giren araştırmaları yakın gelecekte özendir-meye başlayacaktır. Bu cümleden olmak üzere yakında, konuyla ilgili bilim adamlarının katılımıyla uluslararası nitelikli bir toplantı yapılacaktır.

SETI (dünya dışı zekâ araştırması)’yle ilgili ilk uluslararası nitelikli konferans Amerikalı ve eski Sovyetlerin konuyla ilgili bilim adamlarının katılımıyla 1971’de Byurakan’da yapılmıŐtı. Dünya dışı canlılığın kayda değer bir araştırma olduğu bu konferansta anlaşılmasından sonra, güneş sistemimizin dışına yönelik olarak gönderilen Pioneer 10 ve 11 insansız uzay araçlarına, dünya dışı uygarlıklara yönelik mesajlar/bilgiler içeren plâklar konmuŐtu. Pioneer’leri izleyen Voyager’lere de dünya ile ilgili ses kayıtları ve dünya dışı uygarlıklara yönelik mesajlar konmuŐtu.

Günümüz bilimi dünya dışı canlılığı kendi yöntemleriyle bu şekilde araŐtıradursun, biz genel ruhçuluk bilgimizden biliyoruz ki; **değişik Şuur düzeylerindeki varlıklar evrenlere yayılmış vaziyettedir.** ■

ARABA

EOK küçük yaşlarımdan beri garip olaylara biraz yatkın olduğumu hissetmişimdir ve birisinin başına kötü bir şey geldiğini sıklıkla bilirim. Bu beni bazen korkutuyor, sahip olmaktan mutluluk duyulacak bir his değil ama bu konuda pek seçme şansım yok.

Anlatacağım olayın ne zaman meydana geldiğini tam bilmiyorum ama büyükannemin henüz sağ olduğunu hatırlıyorum, demek ki sekiz yaşında olmalıyım; şu an yirmi iki yaşındayım. Ailemle birlikte, bir akşam üstü büyükannemin evindeydik; babam ve büyükbabam arabalar hakkında konuşuyorlardı. Büyükbabam gençken sahip olduğu arabaları anlatıyordu ve bir zamanlar bir Ford'u olduğundan söz etti. Ben hemen o arabayla teyzemin evine gidişimi hatırladığımı söyledim ve arabanın içini ve dışını anlatmaya koyuldum. O sırada, büyükbabamın sözünü ettiği arabayı birkaç sene önce edindiğini sanıyordum. Ben araba ve onunla nerelere gittiğimizi anlatırken babam, annem ve büyükbabam birbirlerine bakıyorlardı.

Ben hatırladıklarımın sonuna geldiğimde, ne kadar hoş arabaydı dedim, ne oldu ona diye sordum. Annem gerçekten çok rahatsız

olmuştu ve tüm bunları uydurduğumu, muhtemelen birisinin o arabadan söz ettiğini duyduğumu söyledi. Ben artık çok şaşırılmışım ve herkes bana sanki yalan söylüyormuşum gibi baktığı için ağlamaya başladım. Babam belki de büyükbabamın bir başka arabasını hatırlıyor olduğumu söyledi ama anlattıklarım o eski Ford'a tıpatıp uyuyordu ve o güne dek hiç kimsenin bu arabadan söz ettiğini duymamışım.

Büyükbabam o Ford'u, ben doğmadan on yıl önce almıştı ve sürekli arıza yaptığı için birkaç ay sonra o yörede oturan bir adama satmıştı. Diğer adam daha iki ay geçmeden bir kaza yapmıştı ve adamın küçük kızı bu kazada ölmüştü (Babam, kızın o sırada altı yaşında olduğunu hatırlıyor). En korkutucu olan şey, o kazanın, benim teyzemin evine giden dar yolda meydana gelmiş olması.

O olaydan beri o arabada olduğumu birçok kez rüyamda gördüm ve kendi arabamla Turkey Hall Lane'e (söz konusu yol) gittiğimde, sanki o eski Ford'daki küçük kızmışım gibi hissediyorum kendimi. ■

Angie MOONEY, ABD

Internet'teki Paranormal Fenomenler sayfalarından alınmıştır.

KUTSAL LÂHİTİN SIRRI

FRANSA'DA Batı Pireneler'de bir kasabadaki kilisenin bahçesinde, içi yıllar önce boşaltılan taş bir lâhitten sürekli şifalı bir su elde edilmektedir.

Her yıl Azizler Bayramı'nda (30 Temmuz) dinsel törenden sonra bu şifalı sudan küçük şişeler içinde insanlara dağıtılmaktadır. Çok berak ve taze lezzette olan bu su, her derde deva olmaktadır. Kullanış şekli içmek, yaralara ve yanıklara tampon yaparak olmaktadır.

4. yüzyılda yontularak yapıldığı bilinen bu lâhdin boyu 1.76 cm; eni ve derinliği 40 cm'dir. 330 litre su alabilen bu lâhitten her yıl

600 litre elde edilmektedir.

Suyun kaynağını merak eden bilim adamları, iki taş blok üzerinde duran ve su geçirmeyen bu lâhdin nasıl dolduğunu bulamamışlardır.

Orta Çağ'dan bu yana aralıksız su veren bu kutsal lâhit, sadece 1. ve 2. Dünya Savaşları'nda kurumuştur. Günümüzde hâlâ şifalı suyundan yararlanan bu lâhdin sırrının materyalist kafalar için hep bir gizem olarak kalacağı kesindir. ■

KAYNAK: Fransız TFI kanalında yayınlanan "MYSTERES" (Sırlar) dizisinden derleyerek çeviren Azniv ATASEV

KİTAPLAR ARASINDA

Beyaz Kartal

GÜZEL HAYATI YARATMAK

Kitabın adı / Orijinal adı
GÜZEL HAYATI YARATMAK
BEATIFUL ROAD HOME

Yazan / Çeviren

Beyaz Kartal / Kader Aykul
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

88 sayfa, 1998

Fiyatı: 550.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Bedensiz rehber varlık Beyaz Kartal, insanları bilgilendirmeye devam ediyor. Eserdeki tebliğler tekâmül sürecinin ve hayatın son derece organize ve güvenli bir şekilde sürdüğünü vurguluyor. Hayat bir ceza veya yük değildir; aksine yaşamın ardındaki tüm gerçekler ışıktan ve sevgiden oluşmuştur. Kendimizi ve dünyayı ağır, kaba ve fiziksel olarak algılayan, sadece bizim kararmış ve daralmış şuurumuzdur. Farkındalığı veya uyanıklığı geliştirmek mutluluk getirir; işte o zaman hayatı ve doğayı dünyasal ve sınırlı gözlerle değil, kalbimizin tam anlayışı ile görmeye başlarız. Bunun sonucunda yaşam zorlu, kasvetli, sıkıntılı ve ıstırap dolu olmaktan çıkar, güzelleşir önümüzde.

Ruhun aydınlık ve ışık tohumunun çevresini bedenlerimiz, dolayısıyla birçok kabuk kaplamış durumdadır. Bizler bu tohumu besleyebilecek ve geliştirebilecek özgür iradeye sahibiz. Bugün böylesi kasvet dolu bir hayat gözlemliyorsak, bunda hepimizin durağanlığı, maddeye kendimizi teslim edişimiz ve vicdanlarımızı karartışımızın payı vardır. Şu anki dünyamızın yaratılışına bizlerin katkısı çok büyük. Hatta şu zaman içinde, gelecekte yaşayacağımız koşulları kendi ellerimizle ve düşüncelerimizle yaratmaktayız. Bu nedenle geleceğin güzel hayatını her an şekillendirme potansiyeline sahibiz. Maddî plânın karamsarlığını üzerimizden atıp, ruhun aydınlık bilgisini yine bu dünyada hâkim kılabiliriz. Tüm dünyada sessiz bir şekilde sürdürülen geniş bir organizasyon bu güzel hayatı yaratmanın mücadelesi içinde. ■